ВІВТОРОК, 4 КВІТНЯ 2006 РОКУ ■ № 61 (3811)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

20-й ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ КВІТЕНЬ

1986 рік. Евакуація дітей із забрудненої радіацією зони

Фото з архіву Укрінформу.

Ось уже 20 років поспіль другий весняний місяць навіює на людей багатьох країн сум, важкі спогади, неспокій і нелегкі роздуми. Особливо в Україні, Росії та Білорусі — країнах, що зазнали найбільших втрат та збитків від чорнобильського лиха. Зазвичай у ці дні загострюються і суперечки, дискусії про подолання наслідків техногенної катастрофи, поліпшення соціального захисту потерпілих, стан справ на зупиненій ЧАЕС.

(Закінчення на 6-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Поствиборні країни на порядку денному Європарламенту

Учора у Страсбурзі відкрито чергову пленарну сесію Європарламенту. Ключовими темами міжнародного порядку денного засідання буде ситуація в Україні, Білорусі та Ізраїлі у зв'язку з проведеними виборами.

Очікувати якихось сенсацій стосовно України, швидше за все, не варто. Верховний представник ЄС з питань зовнішньої політики і політики безпеки Хав'єр Солана вже привітав український народ із проведенням вільних і справедливих виборів і висловив сподівання на продовження і поглиблення співробітництва України та ЄС. Дещо іншої думки європарламентарії про Білорусь. Проінформувати про становище там запрошено одного з лідерів білоруської опозиції Олександра Мілінкевича.

Саакашвілі не до церемоній

Міністр закордонних справ Грузії Гела Бежуашвілі (на знімку) прибув до України з робочим візитом. Сьогодні він візьме участь у церемонії закриття Року Грузії в Україні, також проведе переговори з керівництвом країни. А 5 квітня пан Бежуашвілі відкриє виставку творів грузинського художника Ніко Піросмані в Художньому музеї.

Раніше президент Грузії Михайло Саакашвілі сам мав намір відвідати Україну цими днями, але потім переніс свій візит. У Тбілісі нині неспокійно.

(Закінчення на 5-й стор.).

Пропозиція — повторний перерахунок голосів

Сьогодні у Верховній Раді відбудеться пленарне засідання парламенту четвертого скликання. На ньому, як повідомив на погоджувальній раді Голова Верховної Ради Володимир Литвин, буде присутній і Президент України Віктор Ющенко — глава держави виявив бажання висловити свою оцінку діяльності народних обранців.

Першим питанням, як вирішила погоджувальна рада, депутати розглянуть зміни до Закону «Про статус депутатів місцевих рад» про скасування недоторканності. Оскільки під цим проектом закону, за словами В. Литвина, підписалися керівники майже всіх фракцій і груп, його буде винесено на розгляд Верховної Ради без обговорення. Затим парламентарії заслухають інформацію тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради з моніторингу за виборами.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРОТКО

- Львів зменшив обсяги зовнішньої торгівлі (Liga. net).
- Полтавський алмазний завод купили ірландці (Liga. net).
- На сьогодні заплановано бойкот мобільних операторів, які беруть плату за з'єднання (Liga. net).
- Котирування нафти зросли на один долар завдяки скупкам фондів (Liga. net).
- Промислове зростання в єврозоні у березні цього року значно прискорилося.
- У Берліні відбудеться зустріч на вищому рівні з енергетичних питань.
- Уряд затвердив типове положення про центри обліку бездомних громадян.
- План бюджетних надходжень за перший квартал нинішнього року виконано (Liga. net).

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Уряд не сумнівається, але вагається

Нацкомісія з регулювання електроенергетики рекомендує підвищити ціну на природний газ і електроенергію для всіх категорій споживачів (включно з населенням) з 1 травня цього року на 25 відсотків. В. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров обіцяє, що уряд не прийматиме нерозважливих рішень. Чи означає це, що тарифи на житлово-комунальні послуги не зростуть? Скажу одразу: звісно, означає, але не факт, що з 1 травня цього року ціни на природний газ і електроенергію зростуть, як рекомендувала НКРЕ для населення. З 17,5 копійки за кубічний метр природного газу до 22 копійок за наявності газового лічильника і з 19 до 24 коп. — за його відсутності.

(Закінчення на 3-й стор.).

■ НОВИНИ

Обмін погрозами переросте у війну?

Учора Тегеран заявив про закінчення великомасштабних військово-морських навчань, у рамках яких була випробувана «найшвидша ракета у світі». На думку експертів, вона схожа на російську торпеду «Шквал», що її Москва давно продає за кордон. Утім, значно важливіший політичний аспект навчань, вочевидь спрямованих на демонстрацію військової могутності Ірану на тлі тиску з боку Заходу, що посилюється.

Річ у тому, що Лондон і Вашингтон розпочали класичну інформаційну атаку, підкидаючи в ЗМІ інформацію про переговори стосовно створення антиіранської коаліції або про підготовку британського військового відомства до ударів по іранських ядерних об'єктах, які нібито починаються.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ БАЛАНС МІСЯЦЯ

Доки не гримне, нам не до стратегій

За все треба платити. Завдяки політичній конкуренції ми одержали найдорожчі парламентські вибори у своїй історії. І з огляду на прямі партійні витрати, і на втрати економіки через природне гальмування ділової активності та інвестиційного процесу, і на чергову переформатизацію уряду, яка висунула перед суспільством чергові ризики.

(Закінчення на 6-й стор.).

Прокуратура Києва порушила кримінальну справу щодо підкупу виборців кандидатом на посаду міського голови столиці Леонідом ЧЕРНОВЕЦЬКИМ. (УНІАН)

Крок парламенту назустріч демократизації

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з Президентом України Віктором Ющенком, повідомляє прес-служба глави держави.

Оцінюючи роботу українського парламенту, Віктор Ющенко відзначив, що Верховна Рада зробила значний «крок назустріч демократизації України». Президент наголосив, що вважає необхідним, щоб 4 квітня було розглянуто питання про недоторканність депутатів місцевих рад. (Президент України планує взяти участь у засіданні Верховної Ради). Окрім того, нагально важливим Ющенко вважає і розгляд Верховною Радою питання обрання суддів Конституційного Суду за квотою парламенту і приведення до присяги суддів, призначених Президентом та обраних за квотою на з'їзді суддів.

У свою чергу Володимир Литвин зазначив, що у вівторок під час пленарного засідання депутатам буде запропоновано розглянути низку питань, серед яких, зокрема, і законопроекти, до яких Президент України застосував право вето. Він також припустив, що парламент розгляне постанови про проведення перерахунку результатів голосування до Верховної Ради.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Пропозиція — повторний перерахунок голосів

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Керівник апарату Верховної Ради України Валентин Зайчук, народні депутати України Михайло Поживанов та Ігор Шурма.

(Початок на 1-й стор.).

Після цього на голосування буде винесено всі проекти постанов з парламентських виборів. На сьогодні в парламенті зареєстровано два проекти постанов, котрі взаємовиключають одна одну. Перша — її внесли народні депутати від тих політичних сил, які, за попередніми результатами виборів, не потрапляють до нового парламенту, — передбачає зробити повторний підрахунок голосів виборців по всій Україні. Другий проект постанови — внесений фракцією Партії регіонів — передбачає визнати парламентські вибори чесними і прозорими.

Крім цього, парламент має намір виконати свою обіцянку і таки привести до присяги суддів Конституційного Суду, призначених Президентом України та обраних з'їздом суддів. Оскільки Верховна Рада так і не виявила політичної волі для обрання своєї четвірки суддів, це питання залишається відкритим.

Цього дня народні обранці також планують визначитися стосовно близько десятка проектів законів, що повернулися до ВР із президентським вето.

На початку погоджувальної ради глава парламенту Володимир Литвин привітав із завершенням політичної кампанії ті політичні сили, які за попередніми результатами здобули депутатські мандати і подолали тривідсотковий бар'єр, подякував колегам за роботу. Однак, за словами В. Литвина, з огляду на те, що на 26 квітня заплановано проведення парламентських слухань, присвячених 20-й річниці аварії на ЧАЕС, депутати мають визначитися: чи закрити сесію, чи відмінити парламентські слухання. Як повідомив після погоджувальної ради Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк, більшість учасників наради дійшли висновку, що сьогодні, 4 квітня, сесію не буде закрито, бо парламентські слухання можна проводити лише в сесійний період. Отже, нинішня сесія парламенту четвертого скликання може бути закрита 26 квітня, а якщо ні, то, нагадав А. Мартинюк, відповідно до Конституції повноваження парламенту і народних депутатів попереднього скликання автоматично припиняються з дня відкриття першої сесії новообраної ВР. А перша сесія парламенту нового скликання має відкритися не пізніш як через 30 днів після офіційного оприлюднення результатів виборів ЦВК.

Отже, що буде далі, прогнозує Перший заступник глави парламенту, залежатиме від сьогоднішнього рішення ВР. Якщо парламент прийме рішення про перерахунок голосів і що, як наполягали більшість учасників погоджувальної ради, здійснюватиме Центрвиборчком, це буде справа не одного дня. Для прикладу Адам Мартинюк навів президентські вибори у США, де результати лише в одному штаті перераховували 40 днів.

Юліана ШЕВЧУК.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Чи згодні політичні сили, котрі, за попередніми результатами виборів, долають прохідний бар'єр до парламенту, на перерахунок голосів на всіх виборчих дільницях? З цим запитанням наш кореспондент звернувся до народних депутатів України.

Сергій САС, фракція БЮТ:

— ЦВК повинна керуватися виключно законами. Якщо проект постанови Верховної Ради про перерахунок голосів буде схвалено, це буде грубим втручанням одного органу влади в роботу іншого. Тому наша фракція не голосуватиме за нього. Закон про вибори народних депутатів визначає порядок оскарження результатів голосування в разі порушень. Але все, що відбувається, спонукає до висновку: або суб'єкти, які ініціюють перерахунок, не забезпечили належне ведення передвиборної кампанії, або порушень не було. Бо досі ніхто не надав їх документальних підтверджень.

Микола РУДЬКОВСЬКИЙ, фракція Соціалістичної партії:

— Верховна Рада може набрати достатньо голосів, щоб проголосувати постанову про перерахунок їх на виборах. Але наскільки це буде законно? У законі чітко виписано, за яких обставин може здійснюватися перерахунок голосів на тій чи іншій виборчій дільниці. А огульного перерахунку законом не передбачено. Тому, щоб рішення парламенту було законне, потрібно прийняти зміни до виборчого закону, які ще повинен підписати Президент. Лише тоді перерахунок буде законний. І якщо приймемо такий закон, то він почне діяти лише стосовно нових виборів, а не старих. Постанови Верховної Ради прирівнюються до закону, але вони повинні виписати процедуру, як здійснювати перерахунок голосів — чи Центрвиборчкомом, чи територіальними виборчими комісіями, чи дільничними.

Ми, соціалісти, можемо голосувати за таку постанову, бо чітко знаємо: нам не докидали, а в деяких районах, можливо, забрали голоси. Але сумніваюся, що можна говорити про легітимність такої постанови.

Катерина САМОЙЛИК, фракція КПУ:

— Політрада КПУ ще прийме політичне рішення, але, на мою думку, перерахунок голосів має відбутися. Це буде крок до демократичного суспільства. Те, що у протоколах, має цілком відповідати тому, що в бюлетенях. Як мені відомо, є невідповідність у підрахунках, в протоколах, у кількості виборців тощо. Цілі будинки було навмисно викинуто зі списків виборців, щоб люди не змогли взяти участь у голосуванні. Велике питання, і де голоси тих виборців, які живуть у прикордонних регіонах, а нині на заробітках.

Раїса БОГАТИРЬОВА, фракція Партії регіонів:

— Наша фракція внесла власний проект постанови Верховної Ради. Якщо є скарги і рішення судів стосовно порушень на окремих виборчих дільницях, то можна переназовувати голоси згідно з виборчим законом на цих окремих дільницях. Однак, за Конституцією, вся процедура виборів регулюється виключно законом. Перерахунок голосів може бути лише на тих дільницях, де для того є підстави, а не тотальний. До того ж процедуру перерахунку можна запустити лише після оголошення офіційних результатів виборів.

Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ, фракція «Наша Україна»:

— Постанова Верховної Ради про перерахунок голосів не може мати юридичних наслідків, бо знову, на жаль, спрацювала ейфорія конституційної реформи.

Парламент може прийняти суто політичну постанову. Однак я не бачу механізму повторного підрахунку голосів, як зробити, щоб цьому підрахунку довіряли більше, ніж первинному. Бо механізми фальсифікації в разі повторного перерахунку голосів навіть ширші.

Юліана ШЕВЧУК.

Відкривають кримінальні справи

Миритися з результатами виборів у Криму не бажають ні аутсайдери, ні переможці. Уникнути серйозних наслідків нинішнього протистояння допоможе перерахунок голосів, вважає місцева влада, лідери 47 партій і блоків разом з правоохоронцями.

А поки що тимчасова комісія розглядає оприлюднені факти порушень чинного законодавства. Правоохоронці посилили охорону громадського порядку й місць зберігання виборчої документації. Попри це невідомі викрали з авто уповноваженого організації партії «Реформи і порядок» у виборчій комісії Криму документи, які свідчать про фальсифікації.

Прокуратура Сімферополя порушила кримінальну справу за фактом протиправних дій посадових осіб територіальної виборчої комісії, які приймали незаконні рішення та неналежно організували виборчий процес.

Віктор ХОМЕНКО.

Куди зникають бюлетені?

У Дніпропетровській області прокурор Царичанського району порушив кримінальну справу проти голови комісії на виборчій дільниці номер 136/16-39 за службову недбалість. З'ясувалося, що він у день голосування передав лише частину з 5727 бюлетенів членам комісії — без фіксації у відомості, а решту склав до картонного ящика у приміщенні для голосування. Того ж дня бюлетені звідти просто зникли.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Розгортають наметове містечко

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Активісти блоку Наталії Вітренко «Народна опозиція» розгорнули на бульварі Лесі Українки перед Центральною виборчою комісією наметове містечко.

Пікетувальники виступають проти фальсифікацій та вимагають перерахунку голосів з виборів до парламенту. Невдовзі, пообіцяли вони, під стіни ЦВК з'їдуться прихильники Наталії Вітренко з усієї України. Активісти також пообіцяли не прибирати намети, доки ЦВК не оголосить перевірені результати виборів.

Нагадаємо, для досягнення трипроцентного прохідного бар'єру до Верховної Ради «Народній опозиції» не вистачило 0,07 відсотка голосів.

Тільки за рішенням суду

Президент України Віктор Ющенко доручив голові Центральної виборчої комісії Ярославу Давидовичу ретельно розглянути заяву чотирьох партій та блоків щодо перерахунку голосів на всіх виборчих дільницях та вжити заходів реагування у суворій відповідності до вимог законодавства. Про це «Голосу України» повідомили у прес-службі глави держави. Нагадаємо, напередодні відповідну заяву підписали лідери Блоку НДП, Громадянського блоку «Пора-ПРП», Народного блоку Литвина та партії «Віче». Автори документа звертаються, зокрема, до Президента із закликом «виступити гарантом дотримання конституційних прав і свобод громадян та демократії в Україні».

Коментуючи заяви політичних сил про можливі незаконні маніпуляції з голосами виборців на окремих дільницях, Президент, повідомляє інтернет-сайт «Фраза», зазначив: «Моя позиція буде на вашій стороні завжди, якщо буде документально підтверджено порушення процедури підрахунку й невідповідність протоколу на будь-якій дільниці». Готовність до проведення перерахунку голосів на окремих дільницях — це ще одне свідчення чесної позиції влади, сказав В. Ющенко.

Крім того, «Фраза» розповсюдила інформацію про те, що вчора розпочався перерахунок голосів у всіх регіонах України. Однак керівник прес-служби Центрвиборчкому Зоя Шарикова в інтерв'ю «Голосу України» щодо такої інформації повідомила: «ЦВК жодного рішення з цього приводу не приймала. І — відповідно до закону — не може приймати. Можна перераховувати бюлетені на окремій дільниці — і тільки за рішенням суду».

■ БУКВА ЗАКОНУ

Стаття 118. Зберігання виборчої та іншої документації і матеріальних цінностей

5. Виборчі бюлетені, контрольні талони виборчих бюлетенів, списки виборців, відкріпні посвідчення, акти, заяви, скарги про порушення вимог цього Закону при проведенні голосування і підрахунку голосів виборців, протоколи та рішення виборчих комісій зберігаються у місцевих архівних установах протягом чотирьох років з дня офіційного оприлюднення результатів виборів депутатів, після чого знищуються в установленому порядку.

Стаття 95. Порядок прийняття та розгляду протоколів окружних виборчих комісій Центральною виборчою комісією

2. У разі виявлення у протоколі окружної виборчої комісії про підсумки голосування в межах територіального виборчого округу виправлень, помилок, неточностей Центральна виборча комісія своїм рішенням може зобов'язати окружну виборчу комісію внести зміни до встановлених підсумків голосування виборців у межах територіального виборчого округу в порядку, встановленому частиною сьомою статті 92 цього Закону, про що зазначається у протоколі засідання Центральної виборчої комісії. Протягом часу розгляду цього питання окружною виборчою комісією подані до Центральної виборчої комісії примірники протоколу про підсумки голосування в межах територіального виборчого округу та додані до нього документи зберігаються в Центральній виборчій комісії.

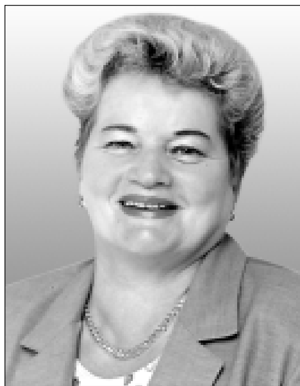
3. Окружна виборча комісія зобов'язана у строк, визначений Центральною виборчою комісією, розглянути питання про внесення змін до встановлених підсумків голосування виборців у межах територіального виборчого округу, за необхідності здійснюючи повторний підрахунок голосів на окремих виборчих дільницях територіального виборчого округу. Протокол з поміткою «Уточнений» складається у порядку, передбаченому частиною шостою статті 93 цього Закону.

Стаття 92. Порядок прийняття та розгляду документів дільничних виборчих комісій окружною виборчою комісією

7. Протокол дільничної виборчої комісії про підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці розглядається окружною виборчою комісією після його оголошення. У разі виявлення у протоколі дільничної виборчої комісії про підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці виправлень, помилок, неточностей окружна виборча комісія своїм рішенням може зобов'язати дільничну виборчу комісію внести зміни до встановлених результатів голосування виборців на виборчій дільниці відповідно до вимог частини сьомої статті 89 цього Закону, про що зазначається у протоколі засідання окружної виборчої комісії. Протягом часу розгляду цього питання дільничною виборчою комісією подані до окружної виборчої комісії примірники протоколу про підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці та додані до нього документи зберігаються в окружній виборчій комісії.

Не буде здорових дітей, не буде здорового суспільства

Верховна Рада нинішнього скликання започаткувала дуже важливу справу: розглядати щорічно на днях уряду напередодні оздоровчого сезону питання організації дитячого оздоровлення та відпочинку.

К. САМОЙЛИК

За підсумками розглядів приймаються відповідні постанови, розробляються рекомендації Кабінету Міністрів місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування. І завдяки нашому постійному контролю затверджено Державну програму організації відпочинку та оздоровлення дітей аж до 2008 року. Мало того, нарешті, щоправда, вже наприкінці скликання, до Верховної Ради надійшов проект закону про оздоровлення дітей.

Через чотири роки завдяки нашому комітету, підтримці народних депутатів України в цьому залі, громадськості, вдалося зрушити з мертвої точки питання щодо майбутнього дитячого оздоровчого центру «Молода гвардія». На сьогодні він нарешті переданий в управління молодіжного міністерства.

Водночас не вирішується питання щодо надання статусу національного дитячому центру «Артек». Наші неодноразові звернення, як і відповідні постанови Верховної Ради України, Президент України і уряд проігнорували. Це непорядок, коли унікальний дитячий центр «Артек» перебуває у віданні ДУСі, яка, до речі, прирівнює унікальний у світі «Артек» до господарської одиниці.

Нині, як і кожного року, з жалем, незважаючи на більш-менш пристойні середньостатистичні дані, які наведені у звіті уряду, доводиться констатувати наявність серйозних недоліків, прорахунків в організації дитячого оздоровлення. Мимоволі постає запитання, а чи всі ці негаразди лише від невміння ефективно організувати цю, таку важливу для держави роботу? Мені здається, що іноді високопосадовці свідомо не бажають навести порядок у питанні оздоровлення.

Чимало запитань у організаторів оздоровлення і відпочинку дітей щодо процедури проведення тендерів із закупівлі путівок. Це стосується, зокрема, термінів їх проведення, гонитви за надмірним здешевленням дитячих путівок, суб'єктивний підхід місцевих керівників до визначення переможців тендерних перегонів. До речі, частину дитячих оздоровчих закладів без будь-яких пояснень не допускають до участі в тендерах.

Уряд та органи прокуратури не реагують на рекомендації Верховної Ради України щодо збереження мережі дитячих оздоровчих закладів. Саме в цій залі народні депутати України наголошували на недопустимості їхнього закриття чи перепрофілювання. Але, на превеликий жаль, поки що не вдалося виправити ситуацію.

Стає зрозумілим, коли знайомишся із результатами перевірки Рахункової палати Верховної Ради України, як відбувається використання бюджетних коштів на ці цілі, що на практиці означає їх розподіл і використання.

Так, у 2005 році, порівняно з 2004-м, загальна кількість дитячих оздоровчих закладів (таборів), які працювали влітку, скоротилася більше ніж на тисячу одиниць, а загальна кількість оздоровлених у них дітей скоротилася на 33 тисячі осіб. Наявна матеріальна база позаміських дитячих оздоровчих і санаторно-курортних закладів дає можливість оздоровити протягом літнього періоду лише 60 відсотків дітей віком від 7 до 16 років. Це справді катастрофа. Бо у нас є практика, коли ми за літо практично оздоровлювали всіх дітей.

Укотре доводиться нагадувати уряду: чому не здійснюється належний контроль за державними органами щодо ефективного використання бюджетних коштів, які виділяються на проведення відпочинку і оздоровлення дітей. Хочу зацитувати такі слова: «Організувати відпочинок і оздоровлення дітей шляхом укладення прямих угод з оздоровчими закладами, в тому числі на конкурсній основі, віддаючи перевагу місцевим закладам і виходячи з пріоритету медичних і екологічних показників, проводити планування контингентів дітей, які потребують обов'язкового оздоровлення і санаторно-курортного лікування». Це вимога Постанови Кабінету Міністрів України ще від 14 квітня 1997 року, і, на жаль, вона виконується незадовільно. Наведу лише такий приклад, коли Мінсім'ямолодьспорт і підпорядковані Міносвіти заклади проводили закупівлю путівок через посередників за завищеними цінами, в тому числі і до санаторно-курортних закладів державної та комунальної власності.

Сам Кабінет Міністрів, як видно з висновків Рахункової палати, несвоєчасно провів затвердження використання коштів державного бюджету: для Міносвіти це відбулось лише 13 червня, а для Мінагрополітики — лише в липні, у розпалі оздоровчої кампанії.

Просто дивує непрофесійне ставлення урядовців до виконання основних завдань, визначених Державною програмою відпочинку і оздоровлення дітей, до речі, яка також затверджена Кабінетом Міністрів ще в 2003 році:

— досі відсутні затверджені державні стандарти та соціальні нормативи забезпечення дітей організованими формами відпочинку та оздоровлення. І ми, від дня уряду до дня уряду, постійно про це наголошуємо. Тому і маємо, що одне міністерство закуповує путівки у вітчизняний оздоровчий заклад за 35 грн. на один день харчування, а Державний центр позашкільної освіти Міносвіти розщедрився аж на 200 грн. (40 доларів) на день перебування дітей, але вже в Угорщині. Коментарі тут зайві;

— продовжується практика залучення до оздоровлення дітей приватних закладів, що не отримали ліцензій на надання послуг у сфері позашкільної освіти. Як же можна доручати життя і здоров'я дітей таким підприємствам, таким оздоровницям, які не мають ліцензії?

— ще у 2003 році мало бути запроваджено державне замовлення на організацію відпочинку та оздоровлення дітей пільгових категорій населення. На календарі — 2006 рік, а віз, як мовиться, і нині там. Так виконується рішення парламенту. Принцип: «Хочу — виконую, хочу — ні»;

— не створено базу даних про мережу дитячих оздоровчих закладів. На сьогодні уряд спромігся лише перелічити державні і комунальні оздоровчі заклади. А де ж інші, враховуючи, що майже 60 відсотків оздоровчих місць перебуває у закладах приватної форми власності?

На папері у звітах щороку у нас зростає кількість дітей, які проходять оздоровлення. Кого ми намагаємося ввести в оману? Адже статистичні дані говорять про інше, так, у 2004—2005 роках не працювало майже 700 санаторно-курортних закладів, а це більш як 53 тисячі місць. З цього переліку понад 130 закладів нібито перебувало на капітальному ремонті, а 330 — не працювало через відсутність коштів на їх експлуатацію.

(Закінчення на 7-й стор.).

■ ВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV (XV) скликання Верховної Ради України **ГАПОЧКУ Миколу Михайловича** з 55-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості, довголіття, тепла й уваги рідних та друзів!

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Уряд не сумнівається, але вагається

(Початок на 1-й стор.).

Потреба підвищувати тарифи для населення виникла не спонтанно, їй вже не один рік. Влада не переглядала їх з 1999 року, дякуючи субсидуванню цін для населення коштом промисловості і місцевих бюджетів. Така метода для будь-якої влади була свого роду гарантією виживання в умовах вкрай низької якості комунальних послуг і мізерного рівня доходів населення. Водночас це призвело до того, що відпускні ціни на енергоносії для населення не покривають вже й половини витрат на їхню доставку, транспортування і розподіл. Один з наслідків такого безглуздого благодійництва — борги теплокомуненерго, які станом на 29 березня розрахувалися з ДК «Газ України» за поставлені енергоносії лише на 49 відсотків. Тож маємо черговий ультиматум для теплопостачальних компаній Харківщини, Запоріжжя, Дніпропетровська, Кривого Рогу, Полтави, Чернігова, Севастополя та інших міст: або повернення боргів, або природний газ. А з другого боку, можливості промисловості субсидувати ціни для населення вже обмежені через подорожчання імпорту енергоносіїв, надмірну енергоємність продукції, інфляцію. Так, з 1 квітня для того, щоб компенсувати збитки, тонна енергетичного вугілля вже коштує не 236, а 247 гривень (без ПДВ).

Уряд розуміє, якщо не розв'язувати тарифну проблему, то чи варто й заводити й мову про реформи в житлово-комунальному секторі та енергетиці. Спектр пропозицій доволі широкий — від запровадження нульового класу тарифів для найбільш енергоємних і важливих підприємств, що навряд чи привітають міжнародні фінансові організації, до скорочення видатків промисловості на природний газ за рахунок підвищення тарифу на електроенергію для населення, що, звичайно, є малопопулярне в народі. Ніхто не заперечить, що лише економічно виправданий тариф змусить споживача заощаджувати тепло і світло. Але в. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров, зрозуміло, вагається, пам'ятаючи минулорічний спротив Мін'юсту та АМКУ підняти тарифи для населення без попереднього повернення боргів у заробітних платах і виділення додаткових коштів для місцевих бюджетів на дотування пільгових категорій населення у зв'язку з підвищенням тарифів. І борги не всі сплачені. І кошти в держбюджеті не передбачені. До того ж діє мораторій на підвищення комунальних тарифів до кінця року. Тому, як на мене, це непопулярне для народу рішення, швидше за все, приймуть після перегляду держбюджету на цей рік. А що його переглядатимуть, то це очевидно.

Сергій ВЛАД.

У березні 2006 року «Голос України» опублікував такі закони України:

1 березня, № 39

Закон України «Про ратифікацію Рамкової угоди між Україною та Європейським інвестиційним банком», № 3392-IV

Закон України «Про приєднання України до Конвенції УНІДРУА про міжнародний фінансовий лізинг», № 3301-IV

Закон України «Про приєднання України до Конвенції УНІДРУА про міжнародний факторинг», № 3302-IV

2 березня, № 40

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», № 3437-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», № 3398-IV

Закон України «Про внесення зміни до статті 14 Закону України «Про поховання та похоронну справу» щодо безоплатного поховання інвалідів війни», № 3410-IV

Закон України «Про внесення зміни до статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» щодо операцій з продажу сільськогосподарської продукції», № 3424-IV

3 березня, № 41

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про державні цільові програми», № 3421-IV

Закон України «Про внесення зміни до Земельного кодексу України», № 3415-IV

Закон України «Про внесення зміни до статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення», № 3336-IV

4 березня, № 42

Закон України «Про ратифікацію Протоколів № 12 та № 14 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод», № 3435-IV

11 березня, № 45

Указ Президента України «Про присудження Національної премії імені Тараса Шевченка», № 208/2006

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо Державної спеціальної служби транспорту», № 3428-IV

Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо захисту прав інтелектуальної власності», № 3423-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державного регулювання виробництва та обігу тютюнових виробів», № 3425-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про виноград та виноградне вино», № 3427-IV

Закон України «Про внесення змін до Митного кодексу України», № 3397-IV

Закон України «Про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про оплату праці», № 3448-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», № 3422-IV

15 березня, № 47

Закон України «Про внесення змін до Митного тарифу України, затвердженого Законом України «Про митний тариф України», № 3455-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», № 3469-IV

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» щодо розміру збору на обов'язкове державне пенсійне страхування для підприємств, установ та організацій, де працюють інваліди», № 3508-IV

Закон України «Про зняття застережень України до Женевських конвенцій про захист жертв війни від 12 серпня 1949 року», № 3413-IV

16 березня, № 48

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання виробництва бензинів моторних сумішевих», № 3502- IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про захист економічної конкуренції», № 3486-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань надання державної допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку», № 3446-IV

17 березня, № 49

Закон України «Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», № 3453-IV

Про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» та інших законодавчих актів України», № 3205-IV

18 березня, № 50

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», № 3513-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», № 3519-IV

Закон України «Про внесення зміни до статті 57 Закону України «Про освіту» щодо надання пільгових кредитів педагогічним та науково-педагогічним працівникам», № 3461-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», № 3521-IV

21 березня, № 51

Закон України «Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Республікою Таджикистан», № 3464-IV

Закон України «Про ратифікацію Угоди про вивезення та ввезення культурних цінностей», № 3304-IV

Закон України «Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», № 3476-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», № 3436-IV

25 березня, № 55

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про трудову діяльність і соціальний захист громадян України, які тимчасово працюють на території Азербайджанської Республіки, та громадян Азербайджанської Республіки, які тимчасово працюють на території України», № 3465-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про боротьбу з корупцією» щодо суб'єктів корупційних діянь та інших правопорушень», № 3490-IV

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Гамбія про співробітництво у галузях економіки, освіти, науки і техніки», № 3466-IV

Закон України «Про ратифікацію Рішення Ради глав урядів Співдружності Незалежних Держав про Правила митного контролю за переміщенням через митний кордон товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності», № 3383-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», № 3509-IV

29 березня, № 57

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо реалізації інвалідами права на трудову зайнятість», № 3483-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», № 3505-IV

31 березня, № 59

Закон України «Про внесення змін до Лісового кодексу України», № 3404-IV.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 4 КВІТНЯ 2006 ▪ № 61 (3811)

Громадськість Києва вимагає перерахувати голоси на виборах міського голови та депутатів місцевих рад

Народний депутат Леонід КРАВЧУК: «Ситуація, що склалася, є для нової влади ще одним іспитом на політичну зрілість, справжню... Чи витримає влада цей непростий екзамен, покаже час. Висновки зробить народ та історія» (УНІАН).

▪ У НОМЕР

Собі в кишеню

Чернігів. Обласна прокуратура порушила кримінальну справу з приводу незаконного видобутку корисних копалин службовими особами НГВУ «Чернігівнафтогаз» ВАТ «Укрнафта». Не маючи ліцензії, це підприємство з квітня 2004 року по грудень наступного видобувало нафту з трьох свердловин Петрушівського родовища. Воно поцупило понад 40 тисяч тонн нафти на суму понад 50 мільйонів гривень. За незаконний видобуток корисних копалин їм загрожує покарання у вигляді штрафу до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеження волі на строк до двох років.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Добрались до «засекречених» проблем

Житомирська область. Перших пацієнтів прийняла амбулаторія в Новоівницькому Адрушівського району — колишньому засекреченому військовому містечку, розташованому далеко від райцентру. На ремонт приміщення, де колись була музична школа, та закупівлю обладнання витратили сто тисяч гривень. Сімейному лікареві Майї Костробі, яку запросили на роботу з іншої місцевості, виділили квартиру, а в бюджеті запланували гроші на придбання транспорту. Це вже друга радісна подія після того, як це містечко набуло статусу селища: наприкінці минулого року після довгої перерви тут відновив роботу дитсадок.

Вл. інф.

Карантин із вузів перекочував до шкіл

Івано-Франківськ. Школи обласного центру закрили на карантин через підвищення рівня захворюваності на гострі респіраторні вірусні інфекції. За поданням головного санітарного лікаря міста таке рішення прийняв чинний івано-франківський голова Зіновій Шкутяк. Карантин триватиме орієнтовно тиждень, до додаткового розпорядження голови. Дитсадки працюють. Нагадаємо, що нещодавно закінчився карантин у медуніверситеті, а до 10 квітня через підвищення захворюваності серед студентів зробили перерву в навчанні у Прикарпатському національному університеті імені В. Стефаника.

Дарина НАЗАРЧУК.

▪ ОГОЛОШЕННЯ

▪ ВРОЖАЙ-2006

«Годують» літаки

Практично всі райони Миколаївщини почали сівбу ярих культур. Усього в області разом з пересіванням озимих планується засіяти майже 326 тисяч гектарів. Сьогодні ці роботи виконані на площі більш як 13 тисяч гектарів. Паралельно триває підгодівля озимих. Оскільки після дощів трактори не могли вийти в поле, використовують сільськогосподарську авіацію, хоч така послуга не всім сільгоспвиробникам по кишені. На сьогодні роботи виконані майже на 20 відсотках запланованих площ. Найкраще нині справи у Снігурівському районі, де на підгодівлі озимих задіяно чотири крилаті машини.

Олена ІВАШКО.

***

На сьогодні сівбу ранніх ярих зернових і зернобобових культур почали в АР Крим, Запорізькій, Миколаївській, Одеській і Херсонській областях. Тим часом Міністерство аграрної політики прогнозує можливе пересівання озимих по всій Україні на площі 0,7—1 млн. га, а сільгоспвиробники нарікають на те, що на посівну кампанію може не вистачити пального і пально-мастильних матеріалів. Досить складна ситуація і з забезпеченням добривами.

▪ ФОТОФАКТ

Жителька с. Товсте Тернопільської області Ольга Гаряча випускає на волю лелеку Мишка, якого її родина прихистила на зиму і вилікувала. Тепер птах зможе приєднатися до своїх пернатих друзів, що повернулися з вирію в Україну.

Фото Леоніда ТИТА (УНІАН).

В очікуванні великої води

В Ужгороді відбулося засідання оперативного штабу за участю представників МНС, водників та гідрометеорологів. У разі потреби на допомогу закарпатцям готові прибути вже сформовані рятувальні загони з інших областей, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.** Тим часом по 20 будинків підтоплено в Ужгороді та Великих Ком'ятах Виноградівського району. Дренажний канал не зміг прийняти стоку води через те, що там споруджено... приватний гараж. У Великих Ком'ятах вода перелилась через дамбу. Людей вчасно евакуювали.

У Дніпропетровську через підтоплення потребують термінового відселення мешканці семи будинків. Перший заступник міського голови Анатолій Крупський повідомив, що на це з місцевої казни буде виділено спеціальні кошти. Площа підтоплень у місті — понад шість тисяч гектарів. Особливо страждають мешканці сотень приватних садиб у Амур-Нижньодніпровському та Ленінському районах. В останньому, приміром, тільки на вулиці Братів Трофимових підтоплено 121 будинок, **інформує наш власний кореспондент Сергій КРАВЧЕНКО.**

Тим часом, **як передає наш буковинський кореспондент Сергій СУЛИМА,** у райцентрі Новоселиця Чернівецької області внаслідок прориву двох ставків підтоплено 91 садибу. Постраждали і нафтобаза ВАТ «Чернівцінафтопродукт» та «Мавекс». Людей поки що не евакуюють.

Потрібні не менеджери, а токарі

Понад 400 випускників шкіл Баранівського району взяли участь у ярмарку професій. Як засвідчило опитування, лише три відсотки випускників вважають роботу фермера престижною, зате 40 відсотків — немодною. Непопулярні серед молоді і робітничі професії: 89 відсотків віддають перевагу розумовій праці. У рейтингу професій серед юних першими йдуть юристи, менеджери, банкіри, а насправді в районі на вагу золота — електрогазозварники, токарі, муляри. От школярам і розповідали, що крім бажань треба враховувати і свої можливості, а ще — реальні потреби ринку праці. Близько 60 майбутніх випускників скористалися можливістю пройти комп'ютерне тестування, щоб з'ясувати, до яких видів професійної діяльності в них є нахили.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Обкрадав клієнтів

Завідувач сектора вкладів і поточних рахунків відділу індивідуального бізнесу рівненської філії одного з банків втручався у комп'ютерну мережу своєї фінансової установи. Протягом минулого року він незаконно зняв із депозитних рахунків двох клієнтів понад 200 тисяч гривень. Коли запахло смаленим, спритник накивав п'ятами. Тим часом прокуратура Рівненської області порушила проти нього кримінальну справу за низкою статей Кримінального кодексу, серед яких, зокрема, — заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах та перевищення службових повноважень. А банк, у якому працював несумлінний фахівець, свої збитки оцінює у майже 280 тисяч гривень.

Олександра ЮРКОВА.

▪ ФОТОФАКТ

У спорткомплексі Трипільської ДРЕС, що на Київщині, проведено І Міжнародні змагання з болдерингу «Українські вертикалі».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Загинув шахтар

На шахті «Червоний партизан» ДП «Свердловантрацит» загинув ланковий очисного вибою. Він був смертельно травмований шматком породи. Загиблому — 36 років. Із 22 років загального стажу дев'ять він працював гірником очисного вибою. Через випадки смертельного травматизму, що почастішали на вугільних підприємствах області, на тих шахтах, де допущено зростання загибелі робітників, уводять локальний цілодобовий нагляд.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Кошти розписали до копійки

Криворізька міської влада визначила і розписала, куди підуть кошти у сумі 139 млн. 580 тис. грн., які вже надійшли в міську казну від продажу «Криворіжсталі».

Більш як 42 мільйони віддадуть на охорону здоров'я в місті. А це насамперед реконструкція пологового будинку, перебудова під міський діагностичний центр окремих приміщень дитячої лікарні, придбання спеціальних автомобілів для станції швидкої медичної допомоги тощо. Трохи більш як 34 мільйони плановано витратити на будівництво чергової тролейбусної лінії, вісім — на реконструкцію трамвайних колій. Понад 52 млн. грн. виділяють на придбання, реконструкцію, реновацію рухомого складу міськелектротранспорту. А ще в плані — газифікація житлових масивів індивідуальної забудови, будівництво і реконструкція мереж зовнішнього освітлення. Необхідні кошти також буде надано на реконструкцію міського Театру драми і музичної комедії імені Тараса Шевченка та на технічне оновлення Палацу водних видів спорту дитячо-юнацької спортивної школи №1.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

■ ФОТОФАКТ

У Києві на проспекті Науки відкрито кафе «Сеул», де відвідувачі змогли продегустувати національні корейські страви.

На знімку: *учасники ансамблю «Тораді» виконують імператорський танець з віялами.*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Їдемо на великодній ярмарок!

У польському місті Ополє днями відкриється Міжнародна виставка «Великодній ярмарок». Коломийський музей народного мистецтва Гуцульщини і Покуття імені Йосафата Кобринського представить на ній 500 вишуканих карпатських писанок. Крім писанок, музейні працівники везуть на виставку всю карпатську великодню атрибутику — кошики, пасківці, керамічний і дерев'яний посуд, вишиті скатертини, накидки на кошики, святковий гуцульський одяг. А самі великодні обряди і дійства, гуцульські краєвиди і церкви зображені на великих світлинах, яких експонуватиметься близько 300.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Пересіли на «Шевроле»

Десять сучасних авто отримав Могилів-Подільський прикордонний загін. Позашляховики «Ниви-Шевроле», «УАЗи-Хантери», «ГАЗелі» передано охоронцям україно-молдовської та придністровської ділянки кордону. Дотепер прикордонники користувалися переважно «ЛуАЗами», які поступаються за своїми технічними характеристиками отриманій техніці. Разом з новими авто надійшли пристрої для примусової зупинки транспортних засобів, прилади радіаційного контролю, радіостанції. Загін забезпечено комп'ютерами, принтерами і відеоапаратурою. Надзвичайно важливо, що 14 підрозділів цього прикордонного загону відтепер мають системи супутникового зв'язку.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Молодим — новосілля

Три багатоквартирні житлові будинки в одному із «спальних» мікрорайонів та ще один в історичному районі обласного центру заселять невдовзі молоді херсонські родини. Фінансує проекти Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву. За його рахунок також зведуть індивідуальний житловий будинок в смт Каланчак. Тим часом, за оцінками фахівців, молодіжні житлові кредити доступні небагатьом. Насамперед через малі доходи і високу вартість житла.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Саакашвілі не до церемоній

(Початок на 1-й стор.).

Минулого тижня опозиційні партії — Консервативна, Республіканська, «Нові праві», лейбористи, партія Костянтина Гамсахурдіа «Свобода» та інші — зібрали перед будівлею грузинського парламенту кілька тисяч осіб.

Центральною темою мітингу стало вбивство 28-річного працівника Об'єднаного банку Грузії Сандро Гіргвліані, скоєне, як стверджують його родичі, на замовлення високопоставлених поліцейських чинів. «Справа Гіргвліані» набула гучного суспільного резонансу і фактично стала «прапором», під яким об'єдналася опозиція. Перед парламентом пролунала вимога про відставку глави МВС Івана Мерабішвілі. «Ми привели цей уряд до влади, ми і повинні його розпустити!» — заявив з трибуни один із лідерів консерваторів Звіад Дзідзігурі. А пенсіонери пояснювали, що на їхні мізерні допомоги можна прогодуватися хіба що кілька днів, ошукані ж вкладники вимагали повернення втрачених коштів. Приміщення держканцелярії пікетували також члени партії Ігоря Гіоргадзе «Солідарність». У них вимога була одна — відставка Михайла Саакашвілі.

А після того, як Грузія і Росія підписали в п'ятницю в Сочі дві угоди — про строки виведення російських військових баз і транзит озброєнь, що будуть виводитися, Москва вирішила припинити імпорт грузинських вин. У них нібито містяться пестициди. Прем'єр-міністр Грузії Зураб Ногаїделі терміново зібрав найвідоміших грузинських виноробів і заявив, що уряд шукає шляхи виходу із ситуації.

Обмін погрозами переросте у війну?

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні представники МЗС Великобританії і міністерства оборони планують провести нараду про можливі воєнні удари по Ірану. Адже ще в березні глава британського зовнішньополітичного відомства Джек Стро заявляв, що атака на Іран є немислимою справою, оскільки є великі проблеми з Іраком. І Іран для Лондона абсолютно нереальний тягар.

Майбутня операція може складатися з ударів з повітря по 31 іранському ядерному підприємству. У США вже готовий їхній список. Передбачається, що пряма участь Британії в атаці буде обмежена використанням надсекретних літаків раннього попередження королівських ВПС. Якщо цей план не одержить підтримки, Вашингтон може почати операцію сам або за допомогою Ізраїлю.

Міжнародні експерти стверджують, що і США не готові до широкомасштабної війни проти Ірану, оскільки велика частина їхніх сил задіяна в Іраку й Афганістані. Їм просто не вистачить військ для проведення такої операції. І проведені Іраном навчання покликані вплинути не на США, а на європейські країни, котрі, з одного боку, підтримують ідею якихось дій проти Ірану з боку Ради Безпеки ООН. Але водночас виступають проти запровадження економічних санкцій. Оскільки зрозуміло, що введення торгового ембарго, заборона на продаж іранської нафти спричинить подальше зростання цін на нафту, що негативно позначиться на економіці європейських країн.

Яна СТАДІЛЬНА.

З Новим роком! За одеським календарем

Коли Карл IX у Франції переніс новий рік з 1 квітня на 1 січня, знайшлося чимало таких, хто не хотів із цим миритися і так само святкував його 1 квітня. Свято впертюхів тоді називали Днем дурнів. Вони не могли навіть подумати, що колись цей день народить таке чудове явище, як одеська Гуморина.

...На розі Дерібасівської і Єкатерининської вас зустрічає величезний екран, на якому всі 12 серій «Кіно, присвяченого Леонідові Утьосову». До одеського пірсу причалив корабель, на якому таки повернувся до одеситів їхній незабутній Остап Бендер. З цією роллю чудово впорався Олег Филимонов. Він і продовжив «засідання» на Приморському бульварі на честь 75-річчя роману «Золоте теля» Ільфа і Петрова. В честь пам'яті Шури Балаганова бігали Потьомкінськими сходами з... гирями. Затим одесити й гості міста зрозуміли, що йдеться про Корейка, коли побачили учасників забігу по Потьомкінських сходах у... протигазах. І треба було бачити, як пиляли гирі сьогоднішні учасники Гуморини! Найстаранніший, киянин Віктор, золота в них, звісно, не знайшов, але одержав від самого Паніковського... гусака. Живого! Важко сказати, чого на його обличчі було більше — радості чи розгубленості: куди подіти гусака до вечора і як його в потязі до Києва везти, а там що з ним робити?

Одеса примудрилася запросити на Гуморину і однофамільців героїв «Золотого теляти»! 21-річний Сашко Бендер, студент; інженер, а сьогодні мебельник Ігор Корейко; і навіть не одна, а аж дві Синицькі-сестрички, щоправда, не Зосі, а Наталя з Олею. У конкурсі пам'яті рецепта «Табуретівки» від Остапа Бендера до фіналу вийшли три самогонники, справжні — вони принесли із собою свою продукцію, і всі могли її продегустувати. Вистачило багатьом.

Тритисячна колона, вбрана в усі мислимі і немислимі костюми, рухалася з Дерібасовської по Рішельєвській на Куликове Поле, де все завершилися багатогодинним концертом з Апіною, Леонідовим, «Дюною», грандіозним феєрверком.

...Уранці «останній танець» Гуморини виконали двірники, котрі вже з вечора готувалися до авралу, проте не ображалися, адже вони теж одесити.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

■ СВІТ КОРОТКО

ЛІВАН

«Мовчазні солдати»

Сьогодні ООН відзначає міжнародний День мінної безпеки. Для Лівану, де ще дислокується український 3-й окремий інженерний батальйон у складі Тимчасових сил ООН в Лівані (UNIFIL), міни — справжнє лихо. У Південному Лівані, біля ізраїльського кордону, є ще майже 400 000 мін. Щомісяця від них люди гинуть або стають інвалідами. Та й відновити сільське господарство в регіоні через це не вдається. Українські миротворці мають повернутися з Лівану 10 квітня. До того часу за «мінне» питання в цій країні відповідають саме наші сапери, які вже знайшли та знешкодили тут 6,5 тисячі вибухонебезпечних предметів.

До Дня мінної безпеки наші офіцери-сапери прочитали лекції для школярів і студентів місцевих навчальних закладів. Пояснювали, який вигляд мають «мовчазні солдати» (так називають міни), до кого звертатися, коли знайдеш небезпечний предмет. «Ці «подарунки» опинилися в землі після громадянської війни 1975—1990 років і двох ізраїльських окупацій в 1982—2000. Коли до Південного Лівану ввели «блакитні шоломи», ізраїльська сторона передала ООН карти мінних полів, — розповідає начальник DCC UNIFIL полковник Сергій Зубаревський. — Ми вважали, що тут не більш як 130 тисяч мін. З'ясувалося — утричі більше. Адже їх встановлювали не тільки ізраїльтяни, а й ворогуючі ліванські сторони».

Дмитро ТИМЧУК.

Накура, штаб UNIFIL (Південний Ліван).

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Ліквідовано посаду лорда-канцлера

Відтепер у Великій Британії немає посади лорда-канцлера. Ця посада була унікальна: власне кажучи, одна особа сполучала усі три галузі влади. Він призначав суддів, був спікером Палати лордів (верхньої палати) парламенту і входив до складу кабінету міністрів. Посада лорда-канцлера з'явилася на п'ять століть раніше за посаду прем'єр-міністра й оплачувалася вище. Уряд лейбористів домагався її ліквідації з 2003 року.

БІЛОРУСЬ

Інавгурацію призначено

Церемонія вступу Олександра Лукашенка на посаду президента Білорусі відбудеться 8 квітня. Про це повідомляє прес-служба глави держави. Тим часом штаби екс-кандидатів у президенти від опозиції Олександра Козуліна та Олександра Мілінкевича подали позови до Верховного суду Білорусі про визнання недійсними результатів президентських виборів.

ІЗРАЇЛЬ

Формальна процедура

9 квітня уряд Ізраїлю має намір прийняти рішення з приводу визначення стану Аріеля Шарона як «постійна недієздатність». Тоді Ехуд Ольмерт зі статусу в. о. глави уряду зможе перейти у статус чинного прем'єра. Однак рішення уряду набере чинності не раніше 14 квітня, коли спливуть визначені законом 100 днів відтоді, як Шарон перестав виконувати свої обов'язки.

20-й ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ КВІТЕНЬ

(Початок на 1-й стор.).

В Україні щороку за кілька днів до чергової річниці трагедії сплеск емоцій, аргументів, звинувачень на адресу влади стосовно недостатньої уваги до розв'язання чорнобильських проблем найсильніше проявлялися на парламентських слуханнях. Цього року їх передбачено провести 26 квітня — у День чорнобильської катастрофи.

Сподіватимемося, що цьогорічні парламентські слухання відбудуться. Але чи зміниться на них характер і зміст розмови? Навряд.

Моя категоричність базується на реаліях втілення в життя рекомендацій минулорічних слухань і двох торішніх постановах Верховної Ради України про інформацію Кабінету Міністрів. Перша від 21 червня — про стан виконання законодавства України щодо комплексного розв'язання питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, і друга від 20 грудня — щодо п'ятої річниці закриття Чорнобильської АЕС.

Так, у постанові від 21 червня зазначається: діяльність Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади не відповідає рекомендаціям, викладеним у двох попередніх постановах Верховної Ради. І зверталася увага уряду на відсутність системної діяльності центральних органів виконавчої влади у створенні соціально-економічних, організаційних умов і гарантій у сфері соціального захисту населення, яке постраждало внаслідок Чорнобильської катастрофи, та розвитку радіактивно забруднених територій.

У постанові від 20 грудня 2005 року підкреслювалося: **«Аналіз стану виконання міжнародних проектів, необхідних для зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, свідчить про низку недоліків, що мають і об'єктивний, пов'язаний з унікальністю та обсягами робіт, які виконуються на майданчику Чорнобильської АЕС, і суб'єктивний характер, пов'язаний, зокрема, з недоліками управління міжнародними проектами».**

А може, нам не треба так піклуватися про подолання не таких уже й страшних наслідків Чорнобильської катастрофи і поступово забувати про неї? Хоч як дивно, але такі думки прозвучали на засіданні «Чорнобильського форуму», яке відбулося 6—7 вересня минулого року у Відні. І ще таке. Побоювання щодо опромінення Чорнобилем були перебільшені... Уряди України, Білорусі і Росії навіть розбудували індустрію на цьому нещасному випадку.

Радіоактивного забруднення в Україні зазнали 12 областей, 73 райони, 2293 населені пункти. Внаслідок катастрофи в Україні постраждало 2 930 184 осіб, в т. ч. дітей — 901 050. У радіоактивно забруднених місцевостях нині проживає 2 235 365 чол., в т. ч. 464 568 дітей. Із зони обов'язкового відселення не переселено 9 478 чоловік.

Про це з болем говорив віцепрезидент Парламентської асамблеї Ради Європи Борис Олійник на Міжнародній конференції «Роль органів місцевої та регіональної влади у подоланні наслідків Чорнобильської катастрофи», яка відбулася 2—4 березня нинішнього року в місті енергетиків Славутичі. Борис Ілліч у своєму виступі наголосив: **«Ми просто не маємо права полишити без належної відсічі подібні блюзнірства над могилами убитих радіацією, над тисячами уражених Чорнобилем. Особливо провокаційно звучать подібні словоблуддя на порозі 20-ліття від дня вселенської трагедії».**

Названа конференція, мабуть, — перший масовий захід, що відбувся напередодні сумного ювілею. А 29 березня Товариство Червоного Хреста України провело у Києві «круглий стіл» «20 років після Чорнобиля: Червоний Хрест і Чорнобильська програма». 23—25 квітня партія Зелених Європарламенту та інші світові служби з ядерної енергетики, екологічні організації планують провести у Києві міжнародну конференцію «Чорнобиль+20: нагадування на майбутнє».

Започатковуючи цією публікацією рубрику в нашій газеті **«20-й чорнобильський квітень»**, редакція «Голосу України» має намір детальніше розповісти про зазначені й інші міжнародні та загальноукраїнські заходи до цієї дати. Про конкретні й практичні кроки подолання наслідків аварії, соціальний захист потерпілих, про те, що відбувається нині на ЧАЕС. Зокрема, як позначилося на стані справ на станції перепідпорядкування її Міністерству з питань надзвичайних ситуацій. А також про культурно-мистецькі заходи. Зокрема, яким буде концерт-реквієм у Національному палаці мистецтв «Україна», присвячений Чорнобильській катастрофі.

Під цією рубрикою публікуватимемо також міркування і точки зору представників органів місцевої влади, фахівців, учасників ліквідації аварії, тих, хто проживає нині на забруднених територіях.

Отже, запрошуємо до розмови, дискусії на сторінках нашої газети усіх небайдужих до чорнобильських проблем.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Володимира РЕПІКА (з архіву Укрінформу).

Потерпілі від впливу радіації вимагають визнати звіт експертної групи ООН, оприлюднений на Віденському засіданні «Чорнобильського форуму» упередженим і неодмінно переглянути його.

■ **БАЛАНС МІСЯЦЯ**

Доки не гримне, нам не до стратегій

(Початок на 1-й стор.).

Коло річного виміру

Прямо кажучи, ми йшли на вибори задля досягнення в суспільстві політичної стабільності, але, як на мене, стоїмо тепер від неї ще далі, ніж було раніше. Декларації про доходи посилили відчуття поділеної країни на багатіїв і бідних, малий, опосередкований і непересічний бізнес. Представники останнього і домінуватимуть у парламенті, оскільки переможці виборів ще далеко не партії, але вже давно бізнесово орієнтовані блоки. Виборчі бюлетені ще більш загострили поділ країни на регіони і кольори, що знаменує продовження міжпартійної боротьби за політичне лідерство. Хоча мене і переконують — від Президента країни до голови сільради у зворотному, не зникає відчуття, що замість рухатися вперед, країну ведуть по колу — від виборів до виборів, від одного уряду — до іншого. Результати виборів вказали, що по колу річного виміру, адже на виборчих дільницях здебільшого кукали жінки.

Який збіг! Саме рік тому набрав чинності оновлений держбюджет-2005, який відбив інструментарій головного претендента на пост глави уряду — Юлії Тимошенко. Дорогий інструментарій для сердець виборців, бо мінімальні пенсії підскочили до 332 гривень, а допомога сім'ям при народженні дитини — до 8,5 тисячі. І суперечливий для реального сектору економіки, якому судилося створювати робочі місця за умов скорочення темпів виробництва та капіталовкладень в основні фонди, посилення фіскального тиску. Виграшний інструментарій для здобуття політичних дивідендів і прем'єрського іміджу, проте програшний — для структурних та інституційних змін в економіці, зрештою — для іміджу Президента країни, іменем якого прикривалися, наче парасолькою.

Держбюджет-2005 більше застерігав, ніж надихав, бо Прем'єр пропонувала не обходити, а розв'язувати тупикові проблеми шляхом реприватизації або боротьби з олігархами. Той місяць був не менш дорогий, але ще більш гарячковий за теперішній. І тоді йшлося про колосальні недоїмки до держбюджету і гостру потребу в детінізації економіки, нині — це наслідок накручування соціальних виплат держави у передвиборний період і несплати податків. І тоді планували змінити ставлення до державних підприємств і холдингів, проте тепер перед тим, як вилучати прибуток, пропонують поцікавитися фінансовими планами. Тоді планували реприватизацію, зараз від неї відцуралися. Мало того, попри передвиборні пересмикування фактів, Фонд держмайна запевняє всіх, що інвестор «Mittal Steel» виконує всі соціальні зобов'язання, зафіксовані в угоді про купівлю 93,02 відсотка акцій «Криворіжсталі».

Ми прагнули вступити до СОТ по колу річного виміру — від авантюрних законопроектів з тарифного регулювання уряду Юлії Тимошенко до набуття економікою ринкового статусу і завоювання багатьох плацдармів у зовнішній торгівлі урядом Юрія Єханурова (у березні цього року скасували поправку Джексона—Веніка). На якомусь етапі Юлія Тимошенко скаже, що єдиною помилкою її уряду була поквапливість. Мабуть, виборець і тут поспівчував (жінка бігла на роботу!) — і вона знову найвірогідніший претендент на прем'єрське крісло.

Прогнози, залежні від клімату

Розгублення експертів легко зрозуміти. Економічні блоки урядів Юлії Тимошенко і Юрія Єханурова різняться між собою, як пори року. Проте прогнози виконавчого директора економічного департаменту Нацбанку Ігоря Шумила, схоже, спираються на наявність сприятливого політичного клімату. За ними, якщо ціна на природний газ на нашому кордоні збережеться на рівні 95 доларів за тисячу кубометрів, то зростання валового внутрішнього продукту зросте до кінця року на 3,8 відсотка проти 2,6, яке мали торік. Інфляція не перевищить 10 відсотків. Прогнози бізнесових експертів менш оптимістичні щодо інфляції. Не інакше, як пам'ятають незграбну боротьбу з нею адміністративно-командними методами. Нагадаю, саме у цей період торік середні ціни на бензин А-95 підскочили до 3,22 гривні за літр, середні оптові ціни на дизпальне — до 3300 гривень за тонну, на цукор — до 2700 гривень за тонну. І це сталося на тлі місячного піку промислового зростання (13,4 відсотка) і ВВП (5,2 відсотка), за, здавалося б, неістотних ризиків появи товарних шоків на споживчому ринку. Авжеж, нині більш реалістична платформа для прогнозування макропоказників, найважливіше — не повернути економіку в русло войовничого романтизму. Зрозуміло одне: цінова погода залежатиме від стабільності політичного клімату, від щонайвищого досягнення демократичної гармонізації усіх гілок влади навколо економічних реалій, а не передвиборних гасел. Вони не катастрофічні, а знакові. За перші два місяці, дякуючи приміновим темпам виробництва, ВВП зріс на 1,5 відсотка порівняно з аналогічним періодом минулого року. Однак держбюджет, констатує в. о. міністра фінансів Віктор Пинзеник, від цього не виграє через фактичну відмову найбільших підприємств Дніпропетровської та Донецької областей платити податок на прибуток. Від компанії «Mittal Steel» — до Нікопольського заводу феросплавів і Маріупольського меткомбінату імені Ілліча. Недоїмка березня може сягнути 700 мільйонів гривень, а першоквартальний дефіцит держбюджету — 3 мільярдів. Але так і не сягнула: доплатили мало не в останній день. Любов до офшорів прокидається перед виборами — і не скласти ціни минулому місяцю!

Підсумую: попри значний дефіцит держбюджету, який таки доведеться переглядати, уряд Юрія Єханурова разом з Нацбанком убезпечили споживчий ринок від інфляційно небезпечного тиску грошей. А ще країна одержала цілком конкретну стратегію енергетичного розвитку на 25 років, яка здатна об'єднати суспільство довкола легкодоступного розуміння мети — енергозбереження. Тим паче що до розробки цієї стратегії доклали зусилля головні претенденти на посаду Прем'єр-міністра, тож вона їх навряд чи посварить.

Симптоми замість показників

Доки не гримне, нам не до стратегій. Гримнуло у січні так, що луна котиться дотепер. Туркменистан, який де-юре є головним постачальником природного газу в Україну, де-факто у березні ним не став. Телефонна домовленість президентів про поставку за прямими угодами чотирьох мільярдів кубометрів газу за 240 тисяч доларів у першому півріччі — симптом, а не показник (ми просили 11 мільярдів і за значно менші гроші). Мало того, про 25-річний контракт з Туркменистаном ми вже не почули й слова. Усе це вказує на те, що середньоазійський постачальник має на меті підняти ціну за природний газ вже з другого півріччя цього року. Ще один симптом на користь цього висновку — малопереконливі звинувачення у боргах за бартерними розрахунками. Нагадаю, нас звинувачували, ми — виправдовувалися. На початок року загальна заборгованість України перед Туркменистаном становила 156 мільйонів доларів. У березні узгодили порядок погашення левової частки цього боргу, зокрема, на 55,1 мільйона доларів — українськими трубами. Зрештою, до кінця травня з'ясують і показники, оскільки до того часу має відбутися візит до Києва Сапармурата Ніязова. Як вони нас втішатимуть, залежить від російського «Газпрому». Перед тим, як до нас потрапити, туркменський газ транспортується узбецькою та російською територіями, де розподільчі мережі належать «Газпрому», який також має контракти на поставку природного газу. Оператор — «Росукренерго», з яким «Нафтогаз України» у січні створив СП «Укргазенерго». Тому всі розуміють, як потрібно, проте водночас небезпечно розривати вже укладені з росіянами домовленості. Небезпечно, але можна, якщо тільки за столом переговорів з «Газпромом», а ще краще — під час переговорів на міжурядовому рівні. Проте до того український уряд ще треба сформувати. Від того, хто його очолить, залежить і показник газової самодостатності, і, зрештою, почім дістався виборцю коаліційний березень. До речі, той, хто виконував обов'язки на міністерських посадах у березні, устиг затвердити перелік енергоблоків та електромереж, які буде збудовано цього року.

Сергій ВЛАД.

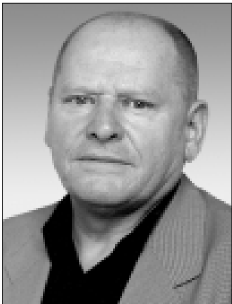
Площа мертвих, не придатних для проживання людей, зони — відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення становить майже 2 тис. 400 квадратних кілометрів

Нація має стати суцільним культурним організмом

«Нам треба побудувати цивілізацію справжньої культури»

Папа Іван Павло II

З метою сприяння консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, утвердження поваги у суспільстві до національних традицій і культурної спадщини, підвищення ефективності державної політики у цій сфері Указом Президента України в листопаді 2005 року визначено першочергові заходи щодо збагачення та розвитку культури і духовності українського суспільства. Указом створено Національну раду з питань культури і духовності, головою якої призначено народного депутата, члена Політради партії «Народний Союз Наша Україна» Миколу Григоровича ЖУЛИНСЬКОГО. Основним завданням Національної ради є розроблення пропозицій з питань формування та реалізації державної політики у сфері культури і духовності, сприяння відродженню самобутності українського народу як важливого чинника утвердження єдності та міжнаціональної злагоди в суспільстві, сталого розвитку України, створення її гідного іміджу у світовому співтоваристві.

М. ЖУЛИНСЬКИЙ.

Культура прагне гармонії та віри

Я останнім часом перечитую повчальну, і для нашого розуміння ситуації в Україні, книгу іспанського філософа Хосе Ортеги-і-Гассета «Етюди про Іспанію» і особливе переживання охоплює мене, коли вчитуюся у його болісні роздуми «Іспанія з переламаним хребтом».

Вся наша біда в тому, що ми за 14 років незалежності не спромоглися на відродження і утвердження в суспільній свідомості національних, духовних, історичних і культурних цінностей, не зуміли зібрати в єдине ціле розшматовану і зараз на клапті різного роду руйнівниками національну традицію державотворення, політичну і державну культуру українського народу. Ми не зарядили суспільні настрої енергією державного самоздійснення, національної традиції демократії, гуманізму і християнської єдності. І за це гірко розплачуємося сьогодні.

Відтак, для сучасної України вкрай важливо визначити як стратегічну мету процесу державного будівництва розвиток освіти, науки і культури, інтелектуального потенціалу і духовності, пам'ятати, що культура — це процес, це зміст і спосіб життя суспільства, яке прагне гармонії і віри. Я переконаний, що самоорганізація особистості можлива лише в межах національної культурної традиції, бо мова культури — це мова традиції, віри, історичного буття нації. Саме мовою культури має вести суспільство діалог із владою.

Однак наші проблеми мають внутрішню зумовленість — вони виростають із нашої кількасотлітньої роз'єднаності, партійних чвар, відчуженості регіонів один від одного і від свого ядра — центру держави як консолідуючої потуги.

Очевидно, якщо обмежити розуміння культури як сукупності досягнень у сфері мистецтва, освіти й науки, то вийти на поглиблене осягнення культури як способу і якості життя буде складно. Правда, всі ми усвідомлюємо, що від рівня та якості освіти, науки, охорони здоров'я, соціального захисту залежить, передусім, і розвиток культури як однієї зі складових соціальної політики. Та світ уже давно трактує, визначає культуру як сукупність категорій світосприйняття, соціально-психологічних установок, традицій, напівусвідомлених, інтуїтивно «відчутих» норм життєдіяльності, суспільної поведінки, звичок, смаків, настроїв, переживань... Я б сказав, що культура — це тональність життя, психоемоційний стан епохи, це повсякчасно пульсуючий сигнал про рівень суспільних настроїв і переживань.

... і потребує грошей

Думай не думай, але без збільшення державного фінансування культури не обійтись. Ясна річ, видатки на культуру не досягнуть і в найближче десятиліття 8 відсотків національного продукту, як це зафіксував Закон «Основи законодавства про культуру» від 14 лютого 1992 року. Але не можна ж надалі обходитися 0,5 відсотка ВВП! Скажуть, що середня частка видатків на культуру покриває в середньому 20 відсотків усіх видатків на культуру. Порівняємо: Україна — ледь за 20 відсотків, тоді як Угорщина — 75 відсотків, Швеція — 47 відсотків... Але ці порівняння нічого особливого не додають, хіба що породжують заздрість, дратують... Якби нам досягти рівня бюджетного фінансування культури як частки ВВП 1,5 відсотка і водночас стимулювати розвиток культурного виробництва, культурної індустрії, тоді, я певен, суттєво розвинулося б на культурному горизонті. А якби ще ефективніше стимулювати діяльність спонсорів і меценатів культури бодай оновленим законом «Про благодійництво і благодійницькі організації» (1997 р.), а саме — зменшивши не до 4 відсотків, як зараз, а до 10-12 відсотків суму прибутків спонсора, що підлягає оподаткуванню, то ситуація не видавалася б такою сумною.

Хоча ні, ще багато треба зробити, щоб можна було почати говорити про культуру як про важливий чинник соціально-економічного розвитку. Зокрема, слід активно стимулювати утворення недержавних інституцій, різного роду фондів, агенцій, творчих об'єднань, громадських організацій, які могли б конкурувати з державними інституціями за участь у розподілі коштів на культуру.

Безперечно, необхідна система, законодавчо забезпечена культурна підтримка недержавних організацій і створення фінансових механізмів, котрі могли б доповнити державне фінансування культури. До речі, чому б нам, за прикладом Великої Британії, не запровадити національну лотерею, кошти від якої йшли б недержавним культурним фондам чи організаціям? Можна було б зобов'язати гральний бізнес якийсь один відсоток від прибутків спрямовувати на реалізацію культурних програм, а всі телеканали мали б забезпечити обов'язковий місячний обсяг ефірного часу для культури. В усьому цивілізованому світі телебачення є головним каналом поширення культурної інформації. Передусім телебачення створює загальне репрезентативне поле уявлень про спосіб і якість життя людини, а отже — про культуру нації, суспільства. На жаль, телебачення в Україні не виконує цієї репрезентативної функції, на яку розраховує громадянин, сподіваючись через телебачення увиразнити для себе домінантні теми культури як рідної, національної, так і світової. Телебачення далеко не своєрідне «семантичне висловлювання», що творить нову форму культурного знання, оригінальну систему цінностей та смислів. Одне слово, рівень соціальної відповідальності сучасного вітчизняного телебачення ще далекий від запитів української людини.

На порозі катастрофи

На жаль, критичним залишається і збереження культурної спадщини в Україні. Ми стоїмо на порозі культурної катастрофи, бо, уявіть собі, із 130 тисяч пам'яток, які є в Україні, кожна друга потребує реставрації і ремонту. І ситуація настільки складна, що нас навіть не втішає те, що ми маємо у списку всесвітньої спадщини комплекс споруд Софійського собору і Києво-Печерської лаври, та історичного центру Львова. Законом «Про охорону культурної спадщини» передбачено створення відповідних служб в регіонах, проте вони є тільки в Автономній Республіці Крим, в Закарпатській, Одеській областях та в Києві. Відсутність цілісної системи органів охорони культурної спадщини ставить під сумнів навіть можливість реалізації положень цього закону, оскільки на практиці немає суб'єкта застосування механізмів охорони пам'яток. Все це призводить або може призвести до втрати як самої пам'ятки, так і її історичної цінності.

Видатний мислитель українського народу Іван Франко закликав витворити українську націю, «суцільний культурний організм». Вдумаймося у ці слова: не політичний організм, а організм культурний, «здібний до самостійного, культурного і політичного життя».

А як ми можемо творити культурний організм із народу, який свідомо, цілеспрямовано розколюється так званими опозиційними політичними силами, чи може такий організм вільно дихати, коли його культурно-інформаційний простір, по суті, на 80 відсотків заповнений продуктом неукраїнського походження, коли функціонування української мови як мови державної, а отже — духовної потуги, здатної, а головне, зобов'язаної єднати український соціум, обмежене до такого стану, що це стало вже проблемним питанням Ради національної безпеки та оборони.

Вітер свободи

Як то кажуть, роботи — непочатий край. Але до цієї динамічної трансформації культурної діяльності нас зобов'язує також незначна наша присутність у глобальному культурно-духовному просторі. Для того, щоб вести рівноправний діалог зі світом, необхідно спочатку утвердитися і зміцнитися на власному культурному просторі і вже з цього національного «стартового майданчика» розгортати свій потенціал на різномовний, багатокультурний ареал Європи і світу.

Без цього, а саме без послідовної пріоритетної державної культурної політики, Україні вкрай важко буде відродити усвідомлення свого «імені», як висловився покійний Папа Іван Павло II у Києві 24 червня 2001 року, своєї духовної ідентичності, без чого культурна інтеграція у Велику Європу буде проблематичною.

Помаранчева революція стала своєрідним плодом, який визрів на початку нового тисячоліття. Визрів тому, що в Україні з'явилося нове покоління — молодь з іншим рівнем самосвідомості. І, головне, самосвідомості національної, хоча значна частина цієї молоді ще російськомовна, але, що важливо, — патріотична, україноцентрична.

Найголовніше, чим втішалося в ті дні моє серце, тоді, коли я, як народний депутат від «Нашої України», перебував під час усіх трьох турів голосування на президентських виборах у Кіровоградській області в ролі спостерігача від кандидата у Президенти України Віктора Ющенка, і тоді, коли ночами чергував на Майдані Незалежності та на місцях блокування урядових будинків, — це відчуття духовної свободи, якою була напоєна атмосфера Майдану.

І ми цю свободу вибороли. Тому й віримо, що національна культура відкриє перед усім світом наше цивілізоване обличчя. Адже культура дихає тільки повітрям свободи.

Микола ЖУЛИНСЬКИЙ,
голова Національної ради з питань культури і духовності при Президентові України.

Не буде здорових дітей, не буде здорового суспільства

(Початок на 3-й стор.).

Ви знаєте, це справді такі страшні цифри і треба виправляти цю ситуацію. А у звітах цифра йде справна і передусім за рахунок зростання кількості дитячих таборів з денним перебуванням при школах. Але до чого тут оздоровлення? Ми знаємо, що діти вранці прийшли до школи, погрались десь в пилюці, у спеку, пообідали скромненько. Але про яке оздоровлення тут можна казати?

Враховуючи гіркий досвід попередніх років, в цьому році ми відмовилися від централізації коштів на відпочинок і оздоровлення дітей. Сподіваємося, що термін їх проходження до безпосереднього одержувача значно скоротиться. А щодо дієвості контролю за їх використанням, тут є великі сумніви. Наведу лише один приклад. Управління науки і освіти Київської облдержадміністрації торік придбало 28 путівок в санаторій «Збруч» (Тернопільська область) для вихованців інтернату для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, серед яких половина сиріт — тубінфіковані. Водночас у протитуберкульозному санаторію «Алушта» Міносвіти придбало путівки для оздоровлення вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл, які не мали медичних показань для лікування в цьому закладі. Як це все розцінювати? Де державна відповідальність? Де совість врешті-решт при такому ставленні до найнезахищенішої верстви нашого населення, до дітей-сиріт? І я хотіла б, щоб в жодному разі ці історії не повторялися, коли ми направляємо гроші у відповідну область, то діти з Чорнобильської зони оздоровлюватимуться в Чорнобильській зоні. А може таке і статися.

Великі надії організатори оздоровлення і відпочинку дітей покладають на прийняття відповідного закону, проект якого нині перебуває в комітеті. Під час його розгляду постає чимало запитань, але члени комітету рекомендують Верховній Раді України прийняти його за основу в першому читанні. Попереду серйозна робота над удосконаленням законопроекту, а саме, зміст його повинен відповідати тій концепції, яку свого часу було схвалено Кабінетом Міністрів України. Переконана, якщо Верховна Рада не займеться цим законом, то він залишиться справді недолугим. Тож нам потрібно всім разом тут, в цій залі, прийняти рішення і базовий закон з питань оздоровлення наших дітей.

Зрозуміло, все, що я встигла сказати, як і те, про що у своїх виступах говоритимуть народні депутати, це далеко не повний перелік проблем, які потребують вирішення щодо організації дитячого оздоровлення. На жаль, у зв'язку з виборами до Верховної Ради, формуванням її майбутніх структур, внесення в цьому році певних змін до Держбюджету щодо збільшення фінансування реалізації багатьох заходів, пов'язаних з організацією оздоровлення та відпочинку дітей, неможливе.

Тому члени нашого комітету переконані, щоб організувати цю роботу цього року і в подальшому на належному рівні, час відходити від проведення кампаній з оздоровлення дітей і впроваджувати систему такої роботи. А задля цього варто в наступному скликанні розглянути не лише законопроект щодо оздоровлення дітей, а й доручити уряду розробити і внести вже в цьому році на затвердження Верховною Радою України загальнодержавну програму дитячого оздоровлення і відпочинку.

Я також думаю, що ми повинні все-таки всі разом подивитись на ті рішення, які ми приймаємо. Дуже багато з них просто ігнорується, бо нерозуміння якесь тієї чи іншої проблеми. Повинна бути відповідальність перш за все на вищому щаблі державної влади, і виконавчої, і законодавчої.

Пропоную підтримати проект Постанови Верховної Ради України щодо питання, яке ми сьогодні розглядаємо.

Катерина САМОЙЛИК,
народний депутат, голова Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму.

(Із виступу на дні уряду з порядком денним «Про підсумки проведення відпочинку і оздоровлення дітей влітку 2005 року та про заходи Кабінету Міністрів України щодо організації відпочинку і оздоровлення дітей влітку 2006 року» 14 березня 2006 року).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення»

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 10, ст. 43; 1995 р., № 13, ст. 85; 1996 р., № 5, ст. 18; 1997 р., № 15, ст. 115; 1998 р., № 2, ст. 6, № 34, ст. 233, № 49, ст. 302; 1999 р., № 41, ст. 373; 2000 р., № 27, ст. 213, № 32, ст. 257) зміни, виклавши його в такій редакції:

«Закон України «Про телебачення і радіомовлення»

Цей Закон відповідно до Конституції України та Закону України «Про інформацію» регулює відносини, що виникають у сфері телевізійного та радіомовлення на території України, визначає правові, економічні, соціальні, організаційні умови їх функціонування, спрямовані на реалізацію свободи слова, прав громадян на отримання повної, достовірної та оперативної інформації, на відкрите і вільне обговорення суспільних питань.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. Для цілей цього Закону вживаються такі терміни:

аудіовізуальна інформація — будь-які сигнали, що сприймаються зоровими і слуховими рецепторами людини та ідентифікуються як повідомлення про події, факти, явища, процеси, відомості про осіб, а також коментарі (думки) про них, що передаються за допомогою зображень та звуків;

аудіовізуальний твір — частина телерадіопрограми, яка є об'єктом авторського права, має певну тривалість, авторську назву і власну концепцію, складається з епізодів або цілісних авторських творів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними чи звуковими засобами та яка є результатом спільної діяльності авторів, виконавців та виробників;

аудіовізуальний (електронний) засіб масової інформації — організація, яка надає для масового приймання споживачами аудіовізуальну інформацію, передану у вигляді електричних сигналів і прийняту за допомогою побутових електронних пристроїв;

багатоканальна телемережа (ефірна або кабельна) — телекомунікаційна мережа загального користування, призначена для передавання телерадіопрограм, а також надання інших телекомунікаційних і мультимедійних послуг, здатна забезпечити одночасну трансляцію більше ніж однієї телерадіопрограми і може інтегруватися з іншими телекомунікаційними мережами загального користування;

будинкова розподільна мережа — телекомунікаційна мережа, призначена для спрямування телерадіопрограм в окремі приміщення (квартири) будинку, яка є однією з внутрішніх комунікацій будинку і не входить до складу багатоканальних телемереж;

власний продукт телерадіоорганізації — програми та передачі, їх частини, які повністю або частково створені та/чи профінансовані телерадіоорганізацією;

власник телерадіоорганізації — фізична або юридична особа, яка набула права власності на телерадіоорганізацію або на частку її статутного фонду шляхом заснування чи в інший передбачений законодавством спосіб;

громадські телерадіоорганізації — телерадіоорганізації, які відповідно до закону є неприбутковими організаціями, створеними з метою задоволення інформаційних потреб територіальних громад;

державні телерадіоорганізації — телерадіоорганізації, які є державними підприємствами і засновані органами державної влади;

ефірний час — проміжок часу, протягом якого відповідно до ліцензії на мовлення телерадіоорганізація здійснює трансляцію (ретрансляцію) програм та передач;

канал телевізійний — певна смуга частот, призначена для потреб телебачення і зазначена у Плані використання радіочастотного ресурсу України;

канал мовлення — сукупність технічних засобів мовлення (кабельного, оптичного, радіозв'язку), призначених для розповсюдження теле- та/чи радіопрограм на територію, що визначається параметрами цих засобів, які забезпечують трансляцію в реальному часі однієї телерадіопрограми;

канал мовлення багатоканальної телемережі — частина ресурсу багатоканальної телемережі, яка забезпечує трансляцію в реальному часі однієї телерадіопрограми;

комунальні телерадіоорганізації — створені органами місцевого самоврядування за участі територіальної громади у встановленому законом порядку телерадіоорганізації, не менше половини акцій або часток статутного фонду яких перебувають у комунальній власності;

конкурсна гарантія — встановлений Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення грошовий внесок, що підтверджує наміри та зобов'язання учасника конкурсу на отримання ліцензії;

ліцензія на мовлення — документ державного зразка, який видається Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення та засвідчує право ліцензіата відповідно до умов ліцензії здійснювати мовлення, використовувати канали мовлення, мережі мовлення, канали багатоканальних телемереж;

ліцензія провайдера програмної послуги — документ державного зразка, який видається Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення та засвідчує право ліцензіата надавати програмні послуги з використанням ресурсу багатоканальних телемереж;

ліцензійні вимоги — кваліфікаційні, організаційні, технічні, технологічні, фінансово-економічні, особливі вимоги до телерадіоорганізацій, які мають на меті отримання ліцензії на мовлення;

ліцензіат (власник ліцензії) — юридична або фізична особа, якій Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення видала відповідну ліцензію;

ліцензування мовлення — видача, продовження, переоформлення, анулювання ліцензій на мовлення, внесення змін до ліцензій на мовлення, видача дублікатів ліцензій на мовлення, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів, контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов і умов ліцензії, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов і умов ліцензії, а також розпоряджень про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування мовлення;

логотип (фірмовий, торговий знак) — будь-яка комбінація позначень (слова, літери, цифри, зображувальні елементи, комбінації кольорів), які придатні для вирізнення програм чи передач однієї телерадіоорганізації від іншої;

мовлення (телерадіомовлення) — створення (комплектування та/або пакетування) і розповсюдження програм, пакетів програм, передач з використанням технічних засобів телекомунікацій для публічного приймання за допомогою побутових теле- та радіоприймачів у відкритий спосіб чи за абонентну плату на договірних засадах;

мовник (теле- чи радіо) — суб'єкт господарювання, який створює (комплектує та /або пакетує) телевізійні чи радіопрограми та передачі і розповсюджує їх у відкритому або кодованому вигляді за допомогою технічних засобів шляхом трансляції та ретрансляції для приймання їх споживачами;

мережа мовлення — сукупність визначених ліцензією на мовлення каналів мовлення, телемереж, радіочастот, супутників, які використовуються мовником для розповсюдження теле- чи радіопрограм та передач;

національний аудіовізуальний продукт — програми, фільми, аудіовізуальні твори, вироблені фізичними або юридичними особами України;

оператор багатоканальної телемережі — суб'єкт господарювання (юридична або фізична особа), який здійснює обслуговування та технічну експлуатацію багатоканальної телемережі відповідно до вимог Закону України «Про телекомунікації», без права надання програмної (інформаційної) послуги;

пакет програм — перелік телерадіопрограм, які провайдер програмної послуги пропонує абонентам на договірних засадах як цілісну інформаційну послугу;

передача (телерадіопередача) — змістовно завершена частина програми (телерадіопрограми), яка має відповідну назву, обсяг трансляції, авторський знак, може бути використана незалежно від інших частин програми і розглядається як цілісний інформаційний продукт;

провайдер програмної послуги — суб'єкт господарювання, який на підставі ліцензії, виданої Національною радою України з питань телебачення та радіомовлення, на договірних засадах надає абонентам можливість перегляду пакетів програм, використовуючи для передавання цих програм ресурси багатоканальних телемереж;

проводова мережа — комплекс поєднаних у єдиному технологічному процесі споруд і технічних засобів, призначений для трансляції однієї чи кількох радіопрограм у штучному закритому середовищі (проводі);

програма (телерадіопрограма) — поєднана єдиною творчою концепцією сукупність передач (телерадіопередач), яка має постійну назву і транслюється телерадіоорганізацією за певною сіткою мовлення;

програмна послуга — формування пакетів програм та забезпечення абонентам можливості їх перегляду на договірних засадах;

програмна концепція мовлення — обов'язковий додаток до ліцензії на мовлення, яким визначаються основні змістовні характеристики мовлення відповідно до вимог цього Закону;

пряма трансляція — безпосередня трансляція теле- або радіопередач без попереднього запису і монтажу;

ретрансляція — прийом і одночасна передача, незалежно від використаних технічних засобів, повних і незмінних телерадіопрограм або істотних частин таких програм, які транслюються мовником;

розклад мовлення телерадіоорганізацій — відкрита інформація телерадіоорганізацій, на яку не розповсюджується авторське право, про послідовність виходу в ефір та хронометраж телерадіопередач протягом певного визначеного відрізку часу;

сітка мовлення — документ, що містить перелік, послідовність, назву, час виходу в ефір теле- чи радіопрограм, теле- чи радіопередач і відображає основні напрями програмної концепції мовлення на конкретний період;

система колективного прийому — комплекс обладнання, який забезпечує в межах одного будинку можливість прийому теле- чи радіопрограм за допомогою побутових приймальних засобів без обмеження можливості у виборі програм, без права наступного розповсюдження цих програм та отримання абонентної плати;

соціальне телерадіомовлення — передачі чи програми освітнього, навчального та довідкового характеру, передачі для сліпих, глухих, людей з послабленим слухом, а також програми і передачі з проблем екологічного виховання;

суб'єкт інформаційної діяльності — юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність у сфері телебачення і радіомовлення (телерадіоорганізації, провайдери програмної послуги тощо);

Суспільне телебачення і радіомовлення України — організаційно-правова форма некомерційного телебачення і радіомовлення, засади діяльності якої визначено Законом України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України»;

спонсорство — участь фізичної або юридичної особи у прямому чи опосередкованому фінансуванні програм з метою сприяння популяризації свого імені, фірмового найменування, торгової марки або іміджу цієї особи;

студія-виробник (незалежний продюсер) — суб'єкт господарювання, який займається створенням (виготовленням) фільмів, реклами, окремих теле- та/або радіопередач чи програм;

суборенда каналу мовлення — юридично оформлена або прихована поступка визначеного ліцензією на мовлення каналом (часом) мовлення іншій юридичній або фізичній особі, включаючи не передбачену умовами ліцензії (програмною концепцією мовлення) систематичну ретрансляцію програм і передач інших телерадіоорганізацій;

телебачення — виробництво аудіовізуальних програм та передач або комплектування (пакетування) придбаних аудіовізуальних програм та передач і їх поширення незалежно від технічних засобів розповсюдження;

телерадіоорганізація — зареєстрована у встановленому законодавством порядку юридична особа, яка на підставі виданої Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення ліцензії на мовлення створює або комплектує та/чи пакетує телерадіопрограми і/або передачі та розповсюджує їх за допомогою технічних засобів мовлення;

телерадіожурналіст — штатний або позаштатний творчий працівник телерадіоорганізації, який професійно збирає, одержує, створює і готує інформацію для розповсюдження;

телерадіопрацівник — штатний або позаштатний працівник телерадіоорганізації, який за характером своєї професійної діяльності та відповідно до посадових обов'язків бере участь у створенні та розповсюдженні телерадіопрограм та передач;

технічні засоби мовлення — сукупність радіоелектронних засобів та технічних пристроїв, за допомогою яких програми і передачі доводяться до споживачів;

трансляція (телерадіотрансляція) — початкова передача, яка здійснюється наземними передавачами, за допомогою кабельного телебачення або супутниками будь-якого типу в кодованому або відкритому вигляді телевізійних чи радіопрограм, що приймаються населенням;

умови ліцензії — визначені ліцензією на мовлення та додатками до ліцензії організаційні, технологічні та змістовні характеристики мовлення, а також організаційно-технічні, фінансові, інвестиційні зобов'язання організації-ліцензіата;

універсальна програмна послуга — обов'язкове забезпечення абонентам можливості перегляду пакета програм у складі програм телерадіоорганізацій, які відповідно до ліцензій здійснюють наземне ефірне мовлення на території розташування відповідної багатоканальної телемережі, за винятком випадків застосування абонентами індивідуальних приймальних приладів або систем.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на відносини між суб'єктами діяльності в галузі телебачення і радіомовлення незалежно від їхньої форми власності, мети створення, виду статутної діяльності, а також від способу розповсюдження телерадіопрограм та передач, розрахованих на масове приймання споживачами.

2. Стосовно організацій, які знаходяться за межами країни і діють відповідно до законодавства інших держав, цей Закон застосовується виключно в частині регулювання порядку розповсюдження їх програм і передач на території України, якщо інше не передбачається міжнародними угодами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Дія цього Закону не поширюється на відносини, що регулюють засади створення і діяльності технологічних телемереж і проводових мереж закритого типу та спеціального призначення, не розрахованих на масове приймання їхніх передач.

Стаття 3. Законодавство про телебачення і радіомовлення

1. Законодавство України про телебачення і радіомовлення складається з Конституції України, Закону України «Про інформацію», цього Закону, законів України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України», «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення», «Про телекомунікації», «Про радіочастотний ресурс України», міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 4. Основні принципи державної політики у сфері телебачення і радіомовлення

1. Держава проводить політику протекціонізму щодо розповсюдження програм і передач вітчизняного виробництва.

2. Держава створює умови для забезпечення засобами телерадіомовлення культурних та інформаційних потреб громадян України, а також потреб етнічних українців, які проживають за межами України.

3. Держава підтримує об'єднання суб'єктів інформаційної діяльності в галузі телебачення і радіомовлення (телерадіоорганізацій та провайдерів програмної послуги) у самоврядні організації.

4. Держава не чинить перепон прямому прийому телевізійних і радіопрограм та передач з інших країн, які транслюються мовою національної меншини або подібною до неї регіональною мовою.

5. Держава встановлює дієві обмеження щодо монополізації телерадіоорганізацій промислово-фінансовими, політичними та іншими групами чи окремими особами, а також гарантує захист телерадіоорганізацій від фінансового і політичного тиску з боку фінансово-політичних груп та органів державної влади і органів місцевого самоврядування.

6. Держава гарантує реалізацію прав на інформацію, на вільне і відкрите обговорення суспільно важливих проблем із застосуванням телебачення і радіомовлення.

7. Держава всіма можливими законними засобами не допускає в інформаційних та інших телерадіопрограмах систематичного цілеспрямованого безпідставного загострення уваги на війні, насильстві і жорстокості, розпалюванні расової, національної та релігійної ворожнечі або позитивного їх подання (трактування), а також забезпечує ідеологічний і політичний плюралізм у сфері аудіовізуальних засобів масової інформації.

8. Держава законодавчо визначає органи влади, які здійснюють реєстраційні та регулюючі функції у галузі телерадіомовлення і не допускає створення нових чи наділення існуючих державних органів тотожними або дублюючими повноваженнями щодо аудіовізуальних засобів масової інформації.

9. Не допускається подвійне ліцензування одного й того ж виду діяльності в галузі телебачення і радіомовлення.

Стаття 5. Гарантії свободи діяльності телерадіоорганізацій

1. Цензура інформаційної діяльності телерадіоорганізації забороняється.

2. Телерадіоорганізація є незалежною у визначенні змісту програм та передач.

3. Не вмотивоване законодавством України втручання органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, громадських чи релігійних об'єднань, їх посадових осіб чи працівників, а також власників у сферу професійної діяльності телерадіоорганізацій не допускається.

Стаття 6. Неприпустимість зловживання свободою діяльності телерадіоорганізацій

1. Телерадіоорганізації в інформаційних блоках зобов'язані подавати інформацію про офіційно оприлюднену у будь-який спосіб позицію всіх представлених в органах влади політичних сил.

2. Не допускається використання телерадіоорганізацій для:

поширення відомостей, що становлять державну таємницю, або іншої інформації, яка охороняється законом;

закликів до насильницької зміни конституційного ладу України;

закликів до розв'язування війни, агресивних дій або їх пропаганди;

необґрунтованого показу насильства;

пропаганди винятковості, зверхності або неповноцінності осіб за ознаками їх релігійних переконань, ідеології, належності до тієї чи іншої нації або раси, фізичного або майнового стану, соціального походження;

трансляції програм або їх відеосюжетів, які можуть завдати шкоди фізичному, психічному чи моральному розвитку дітей та підлітків, якщо вони мають змогу їх дивитися;

розповсюдження і реклами порнографічних матеріалів та предметів;

пропаганди наркотичних засобів, психотропних речовин з будь-якою метою їх застосування;

поширення інформації, яка порушує законні права та інтереси фізичних і юридичних осіб, посягає на честь і гідність особи;

здійснення інших вчинків, за якими наступає кримінальна відповідальність.

3. Забороняється використання у програмах та передачах на телебаченні і радіо прихованих вставок, які впливають на підсвідомість людини та/або чинять шкідливий вплив на стан їх здоров'я.

4. Дані про кожну індивідуальну програму чи передачу мають містити ім'я автора чи авторів, назву і адресу виробника програми.

5. Відповідальність за зміст програм та передач несе керівник телерадіоорганізації або автор (автори) програми та/чи передачі.

6. У випадках, передбачених законодавством України, відповідальність за зміст окремих передач можуть нести інші особи.

Стаття 7. Державне управління та регулювання у сфері телерадіомовлення

1. Верховна Рада України визначає державну політику щодо телебачення і радіомовлення, законодавчі основи її реалізації, гарантії соціального і правового захисту працівників цієї сфери.

2. Кабінет Міністрів України забезпечує реалізацію державної політики щодо телебачення і радіомовлення, координує діяльність міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади у цій сфері.

3. Єдиним органом державного регулювання діяльності у сфері телебачення і радіомовлення незалежно від способу розповсюдження телерадіопрограм і передач є Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (далі — Національна рада) — спеціальний конституційний, постійно діючий позавідомчий державний орган.

4. Правові засади формування та діяльності, статус, компетенція, повноваження, функції Національної ради та порядок їх здійснення визначаються Законом України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

5. Державне регулювання національного телерадіоінформаційного простору здійснюється відповідно до Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору, який розробляє і затверджує Національна рада згідно з визначеними законами України принципами, завданнями та пріоритетами.

6. Повноваження інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері телебачення і радіомовлення визначаються законодавством України про телебачення і радіомовлення.

Стаття 8. Захист економічної конкуренції у сфері телерадіомовлення

1. Норми цього Закону, а також правових актів, виданих на його виконання, не можуть трактуватися як обмеження вимог Закону України «Про захист економічної конкуренції». Зокрема, жодна фізична або юридична особа не має права контролювати у будь-який спосіб через вплив на формування управлінських

та/або наглядових органів телерадіоорганізацій більше 35 відсотків загальних обсягів відповідного територіального телерадіоінформаційного ринку — загальнонаціонального, регіонального або місцевого.

2. Контроль за дотриманням суб'єктами інформаційної діяльності законодавства про захист економічної конкуренції та недопущення ними недобросовісної конкуренції здійснюють відповідно до своїх повноважень органи Антимонопольного комітету України.

3. Один суб'єкт господарювання може мати лише одну ліцензію на наземне ефірне мовлення у кожному територіальному сегменті телерадіоінформаційного ринку — загальнонаціональному (на всю територію України), регіональному (на окремий регіон, область), місцевому (на окремий населений пункт або групу населених пунктів, що можуть розглядатися як компактне територіальне утворення).

4. Забороняється застосування демпінгових тарифів на рекламу та надання послуг.

5. Інші обмеження щодо економічної конкуренції у сфері телерадіомовлення встановлюються антимонопольним законодавством України.

Стаття 9. Захист інтересів держави та національного телерадіовиробництва

1. У загальному обсязі мовлення кожної телерадіоорганізації не менше 50 відсотків має становити національний аудіовізуальний продукт або музичні твори українських авторів чи виконавців.

2. При проведенні конкурсів на видачу ліцензії на мовлення Національна рада керується необхідністю забезпечення інформаційних потреб громадян, захисту інтересів держави, національних мовників, розвитку національної бази телебачення і радіомовлення. Виходячи з цих пріоритетів Національна рада визначає на конкурсних умовах відповідні вимоги до програмної концепції мовлення.

Стаття 10. Вживання мов в інформаційній діяльності телерадіоорганізацій

1. Телерадіоорганізації ведуть мовлення державною мовою.

2. Мовлення на певні регіони може здійснюватися також мовою національних меншин, що компактно проживають на даній території.

3. Якщо мова оригіналу (або дублювання) фільму та/чи іншої програми (передачі) не є українською, такі фільми та/чи програми (передачі) транслюються за умови звукового дублювання їх державною мовою.

4. Для загальнонаціонального мовлення частка ефірного часу, коли мовлення ведеться українською мовою, має становити не менше 75 відсотків загального обсягу добового мовлення.

5. Мовлення на зарубіжну аудиторію ведеться українською і відповідною іноземною мовами.

6. Мова (мови) програм та передач телерадіоорганізації визначається (визначаються) умовами ліцензії на мовлення.

7. Для забезпечення діяльності багатоканальних телемереж ці норми застосовуються в частині ретрансляції програм і передач суб'єктів господарювання, які отримали ліцензію Національної ради.

Розділ II. СТРУКТУРА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ. ЗАСНУВАННЯ, ФІНАНСУВАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНА БАЗА ТЕЛЕРАДІООРГАНІЗАЦІЙ

Стаття 11. Структура національного телебачення і радіомовлення України

1. Структуру національного телебачення і радіомовлення України становлять: державні та комунальні телерадіоорганізації, система Суспільного телебачення і радіомовлення України, приватні, незалежно від способу розповсюдження програм, громадські та інші телерадіоорганізації, засновані відповідно до вимог законодавства України.

Стаття 12. Заснування телерадіоорганізацій та вимоги до їх установчих і статутних документів

1. Право на заснування телерадіоорганізацій як суб'єктів господарювання в Україні належить юридичним особам України та громадянам України, не обмеженим у цивільній дієздатності.

2. В Україні забороняється заснування телерадіоорганізацій:

органами державної влади та органами місцевого самоврядування, якщо рішення про їх створення або положення про них не передбачає повноважень засновувати телерадіоорганізації;

юридичними особами, статутні документи яких не передбачають можливість створення телерадіоорганізацій;

іноземними юридичними і фізичними особами та особами без громадянства;

політичними партіями, профспілковими, релігійними організаціями та юридичними особами, яких вони заснували;

громадянами, які за вироком суду відбувають покарання у місцях позбавлення волі або визнані судом недієздатними.

3. Участь іноземних фізичних та/чи юридичних осіб у статутному фонді телерадіоорганізацій регулюється Господарським кодексом України.

4. Установчі та/або статутні документи суб'єкта господарювання, який має ліцензію на мовлення або претендує на отримання такої ліцензії, мають передбачати створення у складі органів його управління спеціального наглядового органу (редакційної ради тощо), половина складу якого призначається засновниками або власниками телерадіоорганізації, а половина обирається творчим колективом телерадіоорганізації.

5. Недотримання визначених цією статтею вимог є підставою для недопущення відповідної телерадіоорганізації до конкурсу на видачу ліцензії на мовлення, відмови їй у видачі та продовженні ліцензії на мовлення.

Стаття 13. Державні телерадіоорганізації

1. Порядок створення державних телерадіоорганізацій, порядок призначення їх керівників, формування керівних та наглядових органів визначаються законами України.

2. Державні телерадіоорганізації можуть створюватися органами державної влади відповідно до їх функцій та повноважень. Державні телерадіоорганізації є державними підприємствами.

3. У своїй діяльності державні телерадіоорганізації керуються Конституцією України, законами України та реалізують основні завдання, визначені цим Законом.

4. Основними завданнями державних телерадіоорганізацій є:

а) оперативне інформування телеглядачів і радіослухачів про суспільно-політичні та інші події в Україні і за кордоном, про надзвичайні події та ситуації, що становлять загрозу життю чи здоров'ю населення, оприлюднення офіційних повідомлень, роз'яснення рішень органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

б) створення та розповсюдження економічних, публіцистичних, культурно-освітніх, медико-гігієнічних, художніх, навчальних, розважальних, спортивних програм, а також програм для дітей та юнацтва;

в) сприяння зміцненню міжнародних зв'язків України, зростанню її авторитету у світі.

5. Фінансування державних телерадіоорганізацій за рахунок коштів Державного бюджету України здійснюється тільки через державне замовлення у порядку та формах, визначених законодавством України.

6. Організаційно-правовий статус обласних державних телерадіокомпаній може бути змінений лише на статус громадських телерадіокомпаній.

Стаття 14. Національна телекомпанія України та Національна радіокомпанія України

1. Національна телекомпанія України (НТКУ) і Національна радіокомпанія України (НРКУ) є державними підприємствами.

2. У Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України діють громадські ради, до кожної з яких входять по 17 осіб.

Персональний склад громадських рад НТКУ та НРКУ затверджується Верховною Радою України: 9 осіб — за поданням депутатських фракцій у Верховній Раді України, 4 особи — за поданням Президента України та 4 особи - за поданням загальнодержавних об'єднань громадян, що діють у сфері виробництва і розповсюдження телерадіопрограм.

Статус громадських рад НТКУ та НРКУ визначається статутами цих телерадіоорганізацій.

3. Керівники Національної телекомпанії України та Національної радіокомпанії України призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Верховної Ради України. Кандидатуру на посаду керівника НТКУ (НРКУ) визначає і вносить до Верховної Ради України Громадська рада НТКУ (НРКУ). Пропозицію про звільнення з посади керівника НТКУ (НРКУ) з відповідним обґрунтуванням готує та вносить до Верховної Ради України Громадська рада НТКУ (НРКУ).

4. Національна телекомпанія України та Національна радіокомпанія України мають свої статути, які затверджуються законом України.

5. Національна телекомпанія України та Національна радіокомпанія України реєструються у відповідних територіальних органах влади, мають свої печатки та є суб'єктами господарської та інформаційної діяльності.

6. Організаційно-правовий статус Національної телекомпанії України і Національної радіокомпанії України може бути змінений лише на статус Суспільного телебачення і радіомовлення.

Стаття 15. Телерадіоорганізація Суспільного телерадіомовлення

1. Порядок створення, статус, діяльність, порядок формування керівних та наглядових органів Суспільного телебачення і радіомовлення України визначаються Законом України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України».

Стаття 16. Комунальні телерадіоорганізації

1. Комунальні телерадіоорганізації створюються територіальними громадами.

2. Рішення про створення та фінансування комунальної телерадіоорганізації приймається відповідним органом місцевого самоврядування.

Стаття 17. Приватні телерадіоорганізації

1. Приватні телерадіоорганізації створюються фізичними та/або юридичними особами у порядку, визначеному цим Законом, Цивільним кодексом України та Господарським кодексом України.

Стаття 18. Громадські телерадіоорганізації

1. Громадські телерадіоорганізації створюються фізичними та/або юридичними особами з метою задоволення інформаційних потреб територіальних громад у порядку, визначеному цим Законом, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України та Законом України «Про об'єднання громадян».

2. Громадські телерадіоорганізації не мають права займатися підприємницькою діяльністю і здійснюють лише некомерційну господарську діяльність.

3. Громадські телерадіоорганізації мають статус неприбуткових організацій.

Стаття 19. Фінансування телерадіоорганізацій

1. Джерелами фінансування телерадіоорганізацій є бюджетні асигнування на виконання державного замовлення, абонентна плата, кошти, отримані від виробництва і трансляції реклами, створення телерадіопрограм на замовлення, іншої передбаченої законодавством і статутними документами комерційної діяльності, кредити, інвестиції, внески засновників, спонсорів, благодійних організацій.

2. Забороняється будь-яке пряме бюджетне утримання телерадіоорганізацій органами державної влади. Допускається оплата за рахунок бюджетних коштів інформаційних послуг, наданих телерадіоорганізаціями органам влади та управління згідно із законодавством України.

3. Забороняється будь-яке пряме або опосередковане фінансування телерадіоорганізацій політичними партіями, професійними спілками, релігійними організаціями.

4. Іноземні інвестиції як джерело фінансування телерадіоорганізацій допускаються в порядку, встановленому законодавством України та частиною третьою статті 12 цього Закону.

5. Фінансування Суспільного телебачення і радіомовлення України здійснюється відповідно до Закону України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України».

Стаття 20. Матеріально-технічна база телерадіоорганізації

1. Матеріально-технічна база телерадіоорганізації, що забезпечує виробництво телерадіопередач та програм і доведення їх до споживачів, може включати до свого складу будь-які технічні засоби мовлення та розповсюдження, сертифіковані в Україні в установленому порядку.

2. Технічні засоби мовлення, створені (придбані, побудовані) за рахунок державних капіталовкладень, можуть бути надані в користування приватним телерадіоорганізаціям на підставі відповідних ліцензій на мовлення у порядку, передбаченому законодавством України.

3. Технічні засоби мовлення можуть бути у власності телерадіоорганізацій і використовуватися для здійснення власного мовлення.

Розділ III. РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕЛЕРАДІОІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ, ЛІЦЕНЗУВАННЯ МОВЛЕННЯ ТА ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ГАЛУЗІ ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Стаття 21. План розвитку національного телерадіоінформаційного простору

1. План розвитку національного телерадіоінформаційного простору (далі — План розвитку) є нормативно-правовим документом, який розробляється Національною радою і затверджується її рішенням відповідно до вимог цього Закону. На підставі Плану розвитку Національна рада приймає рішення щодо створення та розвитку каналів мовлення, мереж мовлення та телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України, визначає конкурсні умови та оголошує конкурси на отримання ліцензій на мовлення, визначає умови ліцензій на мовлення, яке ліцензується за реєстраційним принципом.

2. План розвитку складається з двох частин:

а) Плану використання радіочастотного ресурсу, виділеного для телебачення і радіомовлення;

б) основних вимог щодо змістовного наповнення та співвідношення форматів мовлення у кожному з територіальних сегментів телерадіоінформаційного простору.

3. План розвитку та будь-які зміни до нього затверджуються рішенням Національної ради в порядку, визначеному Законом України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

4. План розвитку переглядається не рідше одного разу на рік за результатами звіту Національної ради.

5. Порядок розробки Плану розвитку та змін до нього визначається Національною радою.

6. План розвитку та зміни до нього офіційно оприлюднюються Національною радою протягом місяця з дня прийняття відповідного рішення.

Стаття 22. Створення і розвиток каналів мовлення, мереж мовлення та телемереж

1. Канали мовлення, мережі мовлення та телемережі, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України, створюються та/або територіально змінюються за рішенням Національної ради відповідно до Плану використання радіочастотного ресурсу України та Плану розвитку.

2. На підставі рішення про створення каналу мовлення, мережі мовлення або багатоканальної телемережі, яка передбачає використання радіочастотного ресурсу України, Національна рада звертається до органів радіочастотного планування з поданням про розробку висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення в порядку, визначеному Законом України «Про радіочастотний ресурс України», і після надання цих висновків оголошує відповідний конкурс (конкурси) на отримання ліцензії (ліцензій) на мовлення.

3. Технічну розробку каналу мовлення або мережі мовлення здійснює телерадіоорганізація, яка отримала ліцензію на мовлення, або визначені нею суб'єкти господарювання відповідно до вимог законодавства про телекомунікації та про радіочастотний ресурс України.

4. Порядок технічної розробки багатоканальних телемереж забезпечується оператором багатоканальних телемереж відповідно до вимог законодавства про телекомунікації та радіочастотний ресурс.

5. Національна рада сприяє максимальному територіальному охопленню каналами, мережами мовлення та телемережами кожної з територіальних категорій. Розширення каналів, мереж мовлення та телемереж у межах, визначених ліцензією на мовлення Національної ради, здійснюється на підставі заяви ліцензіата на позаконкурсних засадах відповідно до Плану розвитку.

6. Зміна територіальної категорії каналу, мережі мовлення, телемережі потребує повторного ліцензування мовлення на цьому каналі, на цій мережі або на відповідних каналах багатоканальної телемережі відповідно до вимог цього Закону.

7. Перехід від аналогового до цифрового мовлення здійснюється відповідно до Плану розвитку.

8. Національна рада сприяє запровадженню цифрового мовлення та відповідному технологічному переоснащенню діючих каналів та мереж мовлення. Зміни умов ліцензії на мовлення при переході від аналогового до цифрового мовлення в частині змін технологічних параметрів, виду мовлення (переходу до багатоканального мовлення) та змін програмної концепції мовлення здійснюються за визначеною цим Законом процедурою переоформлення ліцензії на мовлення.

9. У разі якщо ліцензіат протягом двох місяців з моменту готовності каналу або мережі до впровадження цифрового мовлення не подав до Національної ради відповідну заяву про переоформлення ліцензії, Національна рада оголошує конкурс на отримання ліцензії на багатоканальне мовлення. При цьому за чинним ліцензіатом залишається право мовлення на одному з каналів нової цифрової багатоканальної телемережі.

10. Порядок користування радіочастотним ресурсом для потреб телерадіомовлення, забезпечення електромагнітної сумісності, розміщення і експлуатації радіоелектронних засобів мовлення визначається Законом України «Про радіочастотний ресурс України».

11. Кошти на розробку висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення, необхідних для передбаченого Планом розвитку створення та розвитку каналів мовлення, мереж мовлення та багатоканальних телемереж, передбачаються в Державному бюджеті України окремим рядком у видатках Національної ради.

12. Кількість каналів, мереж мовлення та телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України по кожній територіальній категорії, враховуючи також мовлення з використанням цифрових технологій, визначається Національною радою.

13. Розробка висновків щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України телерадіоорганізаціями здійснюється визначеними законом органами радіочастотного планування лише за замовленням Національної ради.

Стаття 23. Ліцензування мовлення

1. Ліцензування мовлення здійснюється виключно Національною радою відповідно до порядку та вимог, встановлених цим Законом та Законом України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

2. Ліцензування мовлення іноземних телерадіоорганізацій забороняється.

3. Залежно від організаційно-технологічних особливостей розповсюдження програм Національна рада видає ліцензії на такі види мовлення:

супутникове;

ефірне;

кабельне;

проводове;

багатоканальне.

4. Залежно від території розповсюдження програм визначається територіальна категорія мовлення та територіальна категорія каналу мовлення або багатоканальної телемережі:

загальнонаціональне мовлення — мовлення не менше ніж на дві третини населення кожної з областей України;

регіональне мовлення — мовлення на регіон (область, декілька суміжних областей), але менше ніж на половину областей України;

місцеве мовлення — мовлення на один чи кілька суміжних населених пунктів, яке охоплює не більше половини території області;

закордонне мовлення — мовлення на територію поза межами державного кордону України.

5. Цифрове мовлення з використанням радіочастотного ресурсу України ліцензується як багатоканальне мовлення.

6. Видача ліцензій на мовлення здійснюється на конкурсних засадах (за результатами відкритих конкурсів) або без конкурсів (за заявковим принципом) у випадках, передбачених цим Законом.

7. На конкурсних засадах здійснюється видача ліцензій на:

ефірне мовлення;

багатоканальне мовлення з використанням радіочастотного ресурсу.

8. Без конкурсів здійснюється видача ліцензій на:

супутникове мовлення;

кабельне мовлення;

проводове мовлення;

ефірне мовлення на каналі мовлення багатоканальної ефірної телемережі у випадку, передбаченому частиною дев'ятою статті 22 цього Закону.

9. Ліцензія на мовлення, видана Національною радою, є єдиним і достатнім документом, що надає ліцензіату право відповідно до умов ліцензії здійснювати мовлення, користуватися каналами мовлення за умови наявності у володільців радіоелектронних засобів передбачених законом дозволів на їх експлуатацію.

Стаття 24. Заява про видачу (продовження) ліцензії на мовлення

1. Юридична особа (суб'єкт господарювання), яка має на меті отримати (продовжити) ліцензію на мовлення, подає до Національної ради заяву про видачу (продовження) ліцензії за встановленою формою.

2. У заяві повинні міститися такі дані:

а) відомості про засновника (засновників) та власника (власників) телерадіоорганізації (для юридичних осіб — назва, юридична адреса, банківські реквізити, а для фізичних осіб — прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, громадянство, адреса) і відомості про розподіл часток статутного фонду; для акціонерного товариства — повний список акціонерів, які володіють пакетами акцій більш як по 5 відсотків;

б) відомості про особовий склад керівних та наглядових органів телерадіоорганізації: керівник організації, склад ради директорів, склад наглядової ради тощо (для кожної з осіб — прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, громадянство, адреса);

в) назва організації, її юридична адреса, банківські реквізити, контактні телефони та інші вихідні дані (логотип, позивні, емблема тощо);

г) вид мовлення відповідно до вимог статті 23 цього Закону;

ґ) передбачувана територія розповсюдження програм відповідно до вимог статті 23 цього Закону;

д) порядок розгляду заяви — за конкурсом на отримання ліцензії або на позаконкурсних засадах відповідно до вимог статей 22 і 25 цього Закону та рішення Національної ради;

е) характеристики каналу мовлення, мережі мовлення, багатоканальної телемережі:

для наземного ефірного та мережного мовлення — частота (частоти), місцезнаходження та потужність передавача (передавачів), територія впевненого прийому сигналу;

для супутникового мовлення — відомості про параметри супутникового каналу мовлення та територію охоплення;

для мовлення в багатоканальних телемережах та багатоканального мовлення — оператор телекомунікацій, що здійснює обслуговування і експлуатацію телемережі, місцезнаходження головної станції багатоканальної мережі, максимальна кількість каналів (ресурс) багатоканальної мережі, територія розташування (прийому) багатоканальної мережі;

є) періодичність, час, обсяги та сітка мовлення;

ж) мова (мови), якою (якими) вестимуться передачі;

з) кількість домогосподарств на передбачуваній території розповсюдження програм.

3. Телерадіоорганізація до заяви про видачу (продовження) ліцензії додає:

копії затверджених у встановленому порядку установчих та статутних документів телерадіоорганізації як суб'єкта господарювання;

копію свідоцтва про реєстрацію телерадіоорганізації як суб'єкта інформаційної діяльності (в разі наявності);

орієнтовний штатний розклад телерадіоорганізації;

програмну концепцію мовлення відповідно до вимог статті 28 цього Закону.

4. У разі наявності розгалуженої мережі мовлення, значної кількості передавачів, інших вихідних даних телерадіоорганізація вносить їх на окремих бланках як додаток до заяви.

5. Для забезпечення дотримання визначених законодавством антимонопольних обмежень та обмежень стосовно частки іноземних власників у статутному фонді телерадіоорганізації Національна рада має право:

додатково запитати і отримати від телерадіоорганізації інформацію щодо розподілу часток статутних фондів юридичних осіб, які є її засновниками або власниками, зокрема акціонерами;

запитати висновок органів Антимонопольного комітету України щодо монополізації чи суттєвого обмеження конкуренції в інформаційній сфері.

6. Вимагання інших документів для видачі (продовження) ліцензії не допускається.

7. Якщо видача ліцензії здійснюється за реєстраційним принципом у порядку позаконкурсного розгляду, заява про видачу ліцензії на мовлення розглядається і рішення щодо неї приймається у місячний строк з дня її надходження до Національної ради з обов'язковим повідомленням про це рішення заявника.

8. При проведенні конкурсу на видачу ліцензії розгляд заяв про видачу ліцензії здійснюється відповідно до статей 25, 26 цього Закону.

9. Розгляд заяв про продовження ліцензії здійснюється відповідно до статті 33 цього Закону.

10. Національна рада може залишити заяву про видачу (продовження) ліцензії без розгляду відповідно до вимог статті 29 цього Закону.

11. За результатами розгляду заяви Національна рада приймає рішення про видачу (продовження) ліцензії або про відмову у видачі (продовженні) ліцензії відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 25. Конкурс на отримання ліцензії на мовлення

1. За результатами відкритих конкурсів здійснюється видача ліцензій на мовлення, пов'язане з використанням радіочастотного ресурсу, а також мовлення на вільних каналах багатоканальних мереж.

2. Конкурс на отримання ліцензії ініціюється, оголошується і проводиться Національною радою. Національна рада може ініціювати проведення конкурсу за власною ініціативою або за відповідним зверненням телерадіоорганізації.

3. Національна рада оголошує конкурс на отримання ліцензії за наявності вільних каналів мовлення, мереж мовлення, вільного часу на каналах (мережах) мовлення, а також у випадках, якщо:

а) отримано висновки про можливість та умови використання радіочастот, виділених для потреб телерадіомовлення, на яких ще не відбувалося мовлення, та відповідні висновки щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення;

б) попередній ліцензіат за 180 днів до закінчення строку дії ліцензії не подав заяву до Національної ради на її продовження або Національна рада відмовила цьому ліцензіату у продовженні ліцензії в порядку, визначеному цим Законом;

в) ліцензія попереднього ліцензіата анульована згідно з вимогами цього Закону;

г) ліцензія переможця попереднього конкурсу не набула чинності у зв'язку з несплатою ним у визначений термін ліцензійного збору відповідно до вимог цього Закону.

4. Конкурс на отримання ліцензії оголошується рішенням Національної ради. Повідомлення про проведення конкурсу публікується в засобах масової інформації, перелік яких визначається Національною радою, не пізніше ніж за 60 днів до закінчення терміну подачі заяв на видачу ліцензії.

5. У повідомленні вказуються:

а) граничний термін подачі заяв на видачу ліцензії, включаючи повторну подачу після усунення причин залишення заяви без розгляду відповідно до вимог статті 24 цього Закону;

б) граничні терміни підбиття підсумків конкурсу, які не повинні перевищувати 60 днів після завершення прийому заяв на видачу ліцензії;

в) стислі відомості про канал мовлення, мережу мовлення або канал (канали) багатоканальної телемережі, з використанням яких здійснюється мовлення;

г) конкурсні умови та граничні терміни їх виконання;

ґ) особливості мовлення на каналі, в мережі мовлення або на каналі (каналах) багатоканальної телемережі;

д) максимальний розмір ліцензійного збору;

е) конкурсна гарантія;

є) граничний обсяг мовлення;

ж) адреса, за якою мають подаватися заяви на видачу ліцензії.

6. До участі в конкурсі допускаються юридичні особи, які подали до Національної ради заяву про видачу ліцензії на мовлення та інші документи відповідно до вимог статті 24 цього Закону.

7. До участі в конкурсі не допускаються:

юридичні особи, заяви яких було залишено без розгляду згідно зі статтею 29 цього Закону;

юридичні особи, які не відповідають вимогам статті 12 цього Закону щодо заснування телерадіоорганізацій, частки власності іноземних фізичних та юридичних осіб в акціонерному або статутному фонді телерадіоорганізації та установчих і статутних документів телерадіоорганізації.

8. Національна рада приймає вмотивоване рішення про недопущення юридичної особи до конкурсу і повідомляє їй про це протягом 30 днів після отримання відповідної заяви. Це рішення може бути оскаржене в судовому порядку.

9. Якщо у визначений термін не надійшло жодної заяви на видачу ліцензії, Національна рада може продовжити граничний термін прийому заяв, відкласти проведення конкурсу на певний строк, змінити конкурсні умови, припинити проведення конкурсу.

10. Наявність заяви лише одного претендента не дає підстав для продовження граничного терміну прийому заяв, відкладення проведення конкурсу на певний строк, зміни конкурсних умов, припинення проведення конкурсу.

11. Конкурсні умови визначаються Національною радою до оголошення конкурсу і затверджуються окремим рішенням Національної ради.

12. Конкурсні умови включають:

а) ліцензійні умови для відповідного виду мовлення;

б) вимоги до програмної концепції мовлення;

в) вимоги щодо організаційно-технічних, фінансових та інвестиційних зобов'язань майбутнього ліцензіата.

13. Рішення про переможця конкурсу та про видачу ліцензії приймається Національною радою в місячний термін після завершення прийому заяв на отримання ліцензії.

14. При розгляді заяв Національна рада надає перевагу телерадіоорганізації, яка:

а) здатна найкраще забезпечити виконання конкурсних умов;

б) надає перевагу соціально важливим програмам (інформаційним, соціально-політичним, дитячим тощо), задовольняє інформаційні потреби національних меншин та забезпечує свободу слова;

в) має перевагу у фінансово-економічних та професійно-технічних можливостях телерадіомовлення.

15. Керуючись принципами діяльності телерадіоорганізацій, визначеними цим Законом, Національна рада може розширити перелік критеріїв за умови їх публічного оголошення до кожного конкурсу.

16. Протягом п'яти робочих днів після протокольного оформлення підсумків конкурсу Національна рада письмово повідомляє заявників про ухвалене рішення (копія рішення надсилається або видається).

17. Ліцензія на мовлення оформляється і видається телерадіоорганізації, яка перемогла в конкурсі, протягом 10 днів після сплати нею грошового (ліцензійного) збору, що підтверджується відповідним документом органу Державного казначейства України, за умови, що сплату здійснено протягом місяця з дня ухвалення рішення про видачу ліцензії.

18. Умови ліцензії на мовлення, отриманої за результатами конкурсу, визначаються Національною радою за погодженням з майбутнім ліцензіатом відповідно до конкурсних умов та заявлених ліцензіатом характеристик мовлення і зобов'язань. Після завершення конкурсу телерадіоорганізація-переможець може взяти на себе додаткові зобов'язання, які також оформлюються як умови ліцензії.

19. Національна рада може залучати державні установи, неурядові організації та об'єднання громадян для надання експертних висновків щодо можливостей претендентів. Ці висновки мають для Національної ради рекомендаційний характер.

Стаття 26. Конкурсна гарантія

1. Для підтвердження намірів та зобов'язань щодо власних пропозицій до конкурсу на отримання ліцензії претендент здійснює грошовий внесок під конкурсну гарантію.

2. Конкурсна гарантія є обов'язковою умовою для участі в конкурсі. Розмір грошового внеску під конкурсну гарантію встановлюється рішенням Національної ради за умови, що він не перевищує 10 відсотків заявленого максимального розміру ліцензійного збору.

3. Грошовий внесок під конкурсну гарантію зараховується переможцеві конкурсу на отримання ліцензії в загальну суму ліцензійного збору. Грошовий внесок інших учасників, які не стали переможцями конкурсу, зараховується до державного бюджету.

Стаття 27. Ліцензія на мовлення

1. Ліцензія на мовлення видається не пізніше ніж у десятиденний строк після прийняття Національною радою рішення про видачу ліцензії за умови сплати ліцензійного збору і є єдиною законною підставою на право мовлення.

2. Форма ліцензії на мовлення встановлюється Національною радою відповідно до вимог цього Закону.

3. У ліцензії на мовлення вказуються:

а) назва телерадіоорганізації, її реквізити та інші вихідні дані (логотип, позивні, емблема тощо);

б) місцезнаходження, юридична та фактична адреси організації;

в) вид мовлення та територія розповсюдження програм згідно з додатком до ліцензії;

г) загальні характеристики каналу мовлення, мережі мовлення, багатоканальної телемережі (для багатоканальних телемереж вказується оператор телекомунікацій);

ґ) періодичність, час, обсяги та сітка мовлення;

д) мова (мови), якою (якими) вестимуться передачі;

е) дата набрання ліцензією чинності;

є) строк дії ліцензії.

4. Обов'язковими додатками до ліцензії на мовлення є:

програмна концепція мовлення;

організаційно-технічні, фінансові, інвестиційні зобов'язання, взяті організацією-ліцензіатом під час конкурсного відбору або під час розгляду її заяви Національною радою при отриманні ліцензії на позаконкурсних засадах;

докладні характеристики каналу мовлення, мережі мовлення, багатоканальної телемережі: частота (частоти), місцезнаходження та потужність передавача (передавачів), територія розповсюдження програм, місцезнаходження головної станції багатоканальної телемережі, максимальна кількість каналів (ресурс) багатоканальної телемережі, територія розташування (прийому) багатоканальної мережі;

відомості про власників (співвласників) організації-ліцензіата та розподіл часток її статутного фонду, для акціонерного товариства — повний список акціонерів, які володіють пакетами акцій більш як по п'ять відсотків;

відомості про органи управління організації-ліцензіата: керівник організації, члени органів управління організації — правління, ради директорів, наглядової ради тощо (для кожної з осіб — прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, громадянство, адреса).

5. Визначені ліцензією на мовлення та додатками до ліцензії організаційні, технологічні та змістовні характеристики мовлення, а також організаційно-технічні, фінансові, інвестиційні зобов'язання ліцензіата становлять умови ліцензії на мовлення.

6. Умови ліцензії визначаються Національною радою за погодженням з претендентами на отримання ліцензії в порядку, визначеному цим Законом, та затверджуються рішенням Національної ради.

7. Ліцензіат зобов'язаний виконувати умови ліцензії. Національна рада контролює виконання ліцензіатами умов ліцензій, а в разі їх порушення — застосовує штрафні санкції відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 28. Програмна концепція мовлення телерадіоорганізації

1. Вимоги до програмної концепції мовлення телерадіоорганізації визначаються Національною радою відповідно до цього Закону.

2. Програмна концепція мовлення телерадіоорганізації визначає:

частку програм власного виробництва;

мінімальну частку національного аудіовізуального продукту;

максимальну частку аудіовізуальної продукції іноземного виробництва;

максимальні обсяги ретрансляції та орієнтовний перелік (за жанрами) програм та передач, які передбачається ретранслювати;

жанровий розподіл програм та передач.

3. Основу програмної концепції мовлення телерадіоорганізації мають становити такі передачі:

інформаційно-аналітичні та публіцистичні;

культурно-мистецькі;

науково-просвітницькі;

розважальні.

4. Ліцензіати (крім супутникового мовлення) у проміжках часу між 07.00 та 23.00 повинні дотримуватися таких пропорцій між українськими та іноземними програмами:

програми європейського виробництва повинні становити не менше 80 відсотків, у тому числі не менше 50 відсотків — програми українського виробництва;

у радіопрограмах музичні твори українських авторів і виконавців повинні становити не менше 50 відсотків загального щотижневого обсягу мовлення.

5. Ліцензіат не має права розповсюджувати програми, здатні впливати на нормальний фізичний, розумовий або моральний розвиток дітей та юнацтва, і програми, що містять сцени, які викликають жах, сцени вбивства, насилля (фізичного чи психологічного), сцени, звернені до сексуальних інстинктів.

6. Текстовий супровід не може містити брутальних слів, висловів тощо. Умови цього пункту не поширюються на кодовані системи багатоканального мовлення.

7. Програмна концепція багатоканального мовлення визначає:

перелік програм, які надаються у фіксованому пакеті, у тому числі власні програми ліцензіата та програми інших телерадіоорганізацій;

умови розповсюдження кожної із програм — у відкритому або кодованому вигляді;

програмні концепції мовлення по кожній з власних програм ліцензіата відповідно до вимог частин другої і третьої цієї статті.

8. Ліцензіат зобов'язаний дотримуватися визначеної програмної концепції мовлення.

9. Зміни до програмної концепції мовлення вносяться в порядку, визначеному цим Законом.

Стаття 29. Залишення заяви про видачу ліцензії на мовлення без розгляду

1. Заява про видачу ліцензії на мовлення залишається без розгляду, якщо:

а) заяву подано (підписано) особою, яка не має на це повноважень;

б) заяву подано з порушеннями вимог статті 24 цього Закону;

в) раніше видано ліцензію телерадіоорганізації з тією ж назвою і на тій же території мовлення.

2. Про залишення заяви без розгляду заявнику повідомляється у письмовій формі з викладенням причин протягом семи робочих днів після реєстрації заяви.

3. Після усунення причин, що були підставою для залишення заяви без розгляду, заява розглядається по суті в порядку і строки, що встановлені цим Законом.

4. Якщо причини, що були підставою для залишення заяви без розгляду, було усунуто до завершення терміну подачі заяв для участі у конкурсі на отримання ліцензій, телерадіоорганізація допускається до участі в конкурсі.

Стаття 30. Відмова у видачі ліцензії на мовлення

1. При проведенні конкурсу на видачу ліцензії на мовлення підставою для відмови у видачі ліцензії є перемога іншого заявника за результатами конкурсного відбору.

2. При розгляді заяви на видачу ліцензії на позаконкурсних засадах Національна рада може відмовити у видачі ліцензії, якщо:

а) організація-заявник не відповідає ліцензійним вимогам на заявлений вид мовлення, у тому числі визначеним статтею 12 цього Закону вимогам щодо заснування телерадіоорганізацій, обмеження частки власності іноземних фізичних та юридичних осіб в акціонерному або статутному фонді телерадіоорганізації, а також до установчих і статутних документів телерадіоорганізації;

б) зазначені у заяві відомості на момент її розгляду не відповідають дійсності;

в) заяву подано до закінчення одного року з дня прийняття рішення про анулювання ліцензії телерадіоорганізації-заявника;

г) у заявника відсутні можливості (економічні, фінансові, технічні) здійснювати мовлення із заявленими характеристиками.

3. Рішення про відмову у видачі ліцензії на мовлення приймається Національною радою за результатами розгляду заяви і протягом п'яти робочих днів після протокольного оформлення цього рішення надсилається заявникові у письмовій формі із зазначенням підстав відмови.

4. Рішення про відмову у видачі ліцензії може бути оскаржено в судовому порядку в місячний термін.

Стаття 31. Плата за видачу, продовження, переоформлення та видачу дубліката ліцензії на мовлення

1. За видачу і продовження строку дії ліцензій на мовлення телерадіоорганізації сплачують ліцензійний збір.

2. Методика розрахунків розмірів ліцензійного збору розробляється і затверджується Національною радою за погодженням з Міністерством фінансів України.

3. Ліцензійний збір перераховується до Державного бюджету України. Порядок сплати ліцензійного збору визначається Національною радою відповідно до вимог цього Закону. Ліцензійний збір сплачується заявником протягом місяця з дня прийняття Національною радою рішення про видачу ліцензії, якщо Національна рада не передбачила інший порядок сплати ліцензійного збору.

4. За переоформлення ліцензії на мовлення або видачу дубліката ліцензії на мовлення справляється плата в розмірі п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

5. За переоформлення ліцензії на мовлення у зв'язку із переходом від аналогового до цифрового мовлення справляється плата в розмірі ліцензійного збору, передбаченого за видачу відповідної ліцензії на багатоканальне мовлення.

Стаття 32. Видача ліцензії на мовлення

1. Рішення про видачу ліцензії на мовлення приймається Національною радою одночасно з рішенням про переможця конкурсу на отримання ліцензії.

2. При позаконкурсному розгляді заяви про видачу ліцензії на мовлення Національна рада приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову у видачі ліцензії відповідно до вимог статті 30 цього Закону.

3. Ліцензія на мовлення видається заявнику на підставі рішення Національної ради про видачу ліцензії не пізніше ніж у десятиденний термін після внесення ним ліцензійного збору, що підтверджується відповідним документом органу Державного казначейства України. У разі, якщо Національна рада прийняла рішення про інший порядок сплати ліцензійного збору, ліцензія видається заявнику не пізніше ніж у тридцятиденний термін після прийняття рішення про видачу ліцензії на мовлення.

Стаття 33. Продовження строку дії ліцензії на мовлення

1. Кожний ліцензіат має право на продовження строку дії ліцензії на мовлення.

2. Для продовження строку дії ліцензії на мовлення необхідно не раніше ніж за 210 днів та не пізніше ніж за 180 днів до закінчення строку дії ліцензії подати до Національної ради заяву про продовження ліцензії на мовлення відповідно до вимог статті 24 цього Закону. Заяву про продовження строку дії ліцензії, подану раніше ніж за 210 днів до закінчення строку дії ліцензії, Національна рада повертає ліцензіату без розгляду протягом п'яти робочих днів з дня її надходження.

3. Заява про продовження строку дії ліцензії на мовлення розглядається і рішення щодо неї приймається не пізніше ніж за 60 днів до закінчення строку дії ліцензії.

4. За результатами розгляду заяви Національна рада приймає рішення про продовження строку дії ліцензії на мовлення або про відмову у продовженні строку дії ліцензії. Протягом п'яти робочих днів після прийняття відповідного рішення Національна рада письмово повідомляє заявника про результати розгляду його заяви. Копія рішення надсилається або видається. У рішенні про відмову у продовженні строку дії ліцензії Національна рада визначає підстави прийняття такого рішення відповідно до вимог частини сьомої цієї статті.

5. При розгляді заяви та прийнятті рішення про продовження дії ліцензії на мовлення Національна рада не може змінювати умови ліцензії, крім випадків коли:

по закінченні строку дії ліцензії відбувається перехід від аналогового до цифрового мовлення в порядку, визначеному статтею 22 цього Закону;

необхідність зміни технічних характеристик мовлення зумовлена внесенням відповідних змін до Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та/або Плану використання радіочастотного ресурсу України;

умови ліцензії не відповідають вимогам закону;

зміни умов ліцензії запропоновані ліцензіатом і підтримані Національною радою.

6. Ліцензія на мовлення з продовженим строком дії вручається ліцензіату Національною радою не раніше ніж в останній робочий день строку дії попередньої ліцензії за умови сплати ліцензійного збору відповідно до вимог статті 30 цього Закону.

7. Національна рада може прийняти рішення про відмову у продовженні строку дії ліцензії на мовлення лише за умови, якщо:

а) ліцензіат подав заяву на продовження строку дії ліцензії пізніше ніж за 180 днів до закінчення строку дії ліцензії;

б) протягом дії ліцензії ліцензіат порушував умови ліцензії та вимоги чинного законодавства. Ці порушення повинні бути підтверджені рішеннями та санкціями Національної ради, не скасованими у визначеному законодавством порядку, або відповідними судовими рішеннями;

в) ліцензіат не відповідає вимогам статті 9 або частини другої статті 12 цього Закону.

8. Відмову у продовженні строку дії ліцензії на мовлення можна оскаржити до суду у тримісячний термін.

9. Організація, якій відмовлено у продовженні строку дії ліцензії на мовлення, не позбавляється права подавати заяви про видачу ліцензії і брати участь у конкурсах на отримання ліцензії на загальних підставах відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 34. Видача дубліката ліцензії на мовлення

1. У разі втрати чи пошкодження ліцензії телерадіоорганізація зобов'язана звернутися до Національної ради із заявою про видачу дубліката ліцензії за встановленою Національною радою формою. Пошкоджена ліцензія додається до заяви. Приймаючи заяву про видачу дубліката ліцензії на мовлення, Національна рада реєструє її та видає ліцензіату довідку про її реєстрацію.

2. Національна рада розглядає заяву про видачу дубліката ліцензії на мовлення і приймає рішення про видачу дубліката ліцензії протягом 10 днів з дня реєстрації заяви. Протягом п'яти днів після прийняття рішення про видачу дубліката ліцензії на мовлення Національна рада письмово повідомляє про це заявника і видає йому дублікат ліцензії на мовлення.

3. До отримання дубліката ліцензії на мовлення діяльність телерадіоорганізації здійснюється на підставі виданої Національною радою довідки про реєстрацію заяви про видачу дубліката ліцензії на мовлення.

4. Відомості ліцензії, що дублюється, переносяться до дубліката без змін, у тому числі дата прийняття рішення та номер рішення про видачу та/або продовження строку дії ліцензії, строк дії ліцензії, дата видачі ліцензії. На бланку ліцензії ставляться штамп «Дублікат» і дата видачі дубліката.

5. За видачу дубліката ліцензії справляється плата відповідно до статті 31 цього Закону.

Стаття 35. Переоформлення ліцензії на мовлення

1. У разі зміни даних, передбачених частиною третьою цієї статті, ліцензіат подає до Національної ради заяву про переоформлення ліцензії на мовлення за встановленою Національною радою формою.

2. До заяви додаються завірені у встановленому порядку копії документів, які підтверджують необхідність внесення змін до ліцензії.

3. Підставами для переоформлення ліцензії на мовлення можуть бути:

а) організаційні зміни статусу та умов діяльності ліцензіата;

б) наміри ліцензіата змінити організаційні чи технічні характеристики мовлення та внести відповідні зміни до умов ліцензії;

в) необхідність внесення змін до умов ліцензії у зв'язку із переходом від аналогового до цифрового мовлення.

4. При виникненні підстав для переоформлення ліцензії на мовлення у зв'язку з організаційними змінами статусу та умов діяльності ліцензіата він зобов'язаний протягом 10 робочих днів подати до Національної ради заяву про переоформлення ліцензії та відповідні документи або їх нотаріально засвідчені копії, які підтверджують зазначені зміни.

5. Національна рада розглядає заяву і приймає рішення про переоформлення ліцензії на мовлення протягом 10 робочих днів з дати надходження заяви.

6. Національна рада відмовляє у переоформленні ліцензії на мовлення і розпочинає дії стосовно анулювання ліцензії на мовлення, якщо зміни у складі засновників (співзасновників) та/або власників (співвласників) суперечать вимогам статей 8, 12 цього Закону.

7. Заява про переоформлення ліцензії у зв'язку з намірами ліцензіата змінити організаційні чи технічні характеристики мовлення розглядається у місячний термін з дати її надходження. За результатами розгляду Національна рада приймає рішення про внесення змін до ліцензії та відповідне переоформлення ліцензії або про відмову у внесенні змін до ліцензії.

8. Заява про переоформлення ліцензії у зв'язку із переходом від аналогового до цифрового мовлення розглядається у місячний термін з дати її надходження.

9. За результатами розгляду Національна рада приймає рішення про внесення змін до ліцензії та відповідне переоформлення ліцензії. При цьому зміни до програмної концепції мовлення вносяться відповідно до Плану розвитку.

10. Якщо пропозиції заявника щодо внесення змін до програмної концепції мовлення не відповідають вимогам Плану розвитку, Національна рада може відмовити у переоформленні ліцензії на мовлення у зв'язку із переходом від аналогового до цифрового мовлення і оголосити конкурс на отримання ліцензії на багатоканальне мовлення. При цьому за чинним ліцензіатом залишається право мовлення на одному з каналів нової цифрової багатоканальної телемережі, а також право бути оператором телекомунікації на всю цифрову багатоканальну телемережу.

11. Переоформлена ліцензія на мовлення видається ліцензіату не пізніше ніж через 10 днів після прийняття Національною радою відповідного рішення за умови внесення ним сплати за переоформлення ліцензії відповідно до вимог статті 31 цього Закону.

12. Строк дії переоформленої ліцензії на мовлення не може перевищувати строку дії, зазначеного в ліцензії, що переоформлювалася.

13. У разі переоформлення ліцензії на мовлення Національна рада приймає рішення про визнання недійсною ліцензії, що була переоформлена, з внесенням відповідних змін до Державного реєстру телерадіоорганізацій України.

14. У разі відмови у внесенні змін ліцензіат зобов'язаний здійснювати мовлення відповідно до умов чинної ліцензії.

15. При видачі переоформленої ліцензії попередня ліцензія на мовлення вилучається.

Стаття 36. Строк дії ліцензії на мовлення

1. Ліцензія на мовлення видається на строк, визначений Національною радою відповідно до заяви про видачу ліцензії, але не менш як:

для ефірного мовлення та багатопрограмного мовлення в багатоканальних телемережах — на 7 років;

для супутникового, проводового, кабельного мовлення — на 10 років.

2. Після закінчення строку дії ліцензія на мовлення втрачає чинність, за винятком випадків, коли вчасно подана ліцензіатом заява про продовження дії ліцензії на мовлення не була розглянута Національною радою у визначені цим законом строки. У цих випадках ліцензія залишається чинною до прийняття Національною радою рішення про продовження дії ліцензії або про відмову у продовженні дії ліцензії відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 37. Анулювання ліцензії на мовлення

1. Анулювання ліцензії на мовлення здійснюється Національною радою у випадках, передбачених цим Законом.

2. Національна рада анулює ліцензію на мовлення на підставі:

а) клопотання ліцензіата про анулювання ліцензії;

б) рішення про скасування державної реєстрації ліцензіата;

в) несплати ліцензіатом ліцензійного збору у строки, встановлені відповідно до вимог цього Закону;

г) відсутності передбаченого ліцензією мовлення протягом року від дня видачі ліцензії;

ґ) рішення суду про втрату чинності ліцензії на мовлення.

3. Національна рада приймає вмотивоване рішення про анулювання ліцензії на мовлення протягом 15 робочих днів з дати надходження документів щодо наявності зазначених підстав для анулювання. Рішення Національної ради про анулювання ліцензії може бути оскаржено у судовому порядку.

4. Національна рада письмово повідомляє про анулювання ліцензії ліцензіата та відповідних операторів телекомунікацій у триденний термін з дня прийняття рішення про анулювання ліцензії на мовлення, якщо це рішення не оскаржено у судовому порядку. У разі оскарження рішення Національної ради до суду Національна рада письмово повідомляє про анулювання ліцензії ліцензіата та відповідних операторів телекомунікацій у триденний термін з дня набрання рішенням суду про анулювання ліцензії законної сили.

5. Національна рада може звертатися до суду про анулювання ліцензії на мовлення на підставі:

а) факту передачі ліцензії іншій юридичній або фізичній особі-неліцензіату з метою проведення нею інформаційної діяльності;

б) факту несвоєчасного подання заяви про переоформлення ліцензії у зв'язку з організаційними змінами статусу та умов діяльності ліцензіата;

в) факту невиконання розпоряджень про усунення порушень законодавства та ліцензійних вимог;

г) факту відмови ліцензіата у проведенні працівниками Національної ради перевірки його діяльності відповідно до вимог законодавства України;

ґ) факту невідповідності ліцензіата визначеним статтею 12 цього Закону вимогам щодо заснування телерадіоорганізацій, обмеження частки власності іноземних фізичних та юридичних осіб в акціонерному або статутному фонді телерадіоорганізації, а також до установчих і статутних документів телерадіоорганізації.

6. Виконання рішення суду про анулювання ліцензії на мовлення здійснюється у загальному порядку відповідно до вимог законодавства.

Стаття 38. Державна реєстрація та ведення Державного реєстру телерадіоорганізацій України

1. Суб'єкти господарювання, які отримали ліцензію на мовлення, підлягають державній реєстрації як суб'єкти інформаційної діяльності.

2. Телерадіоорганізації, які не мають ліцензій на мовлення, можуть зареєструватися як суб'єкти інформаційної діяльності за власним бажанням.

3. Студії-виробники, які не мають ліцензій на мовлення, можуть зареєструватися як суб'єкти інформаційної діяльності за власним бажанням.

4. Державна реєстрація суб'єктів господарювання як суб'єктів інформаційної діяльності здійснюється Національною радою.

5. Державна реєстрація суб'єктів господарювання, які отримали ліцензії на мовлення, здійснюється шляхом внесення відповідних даних до Державного реєстру телерадіоорганізацій України у триденний строк з дня видачі ліцензії на мовлення.

6. Державна реєстрація студії-виробника, який не має ліцензії на мовлення, здійснюється на підставі заяви керівника студії-виробника шляхом внесення відповідних даних до Державного реєстру телерадіоорганізацій України та видачі свідоцтва про державну реєстрацію.

7. Форма заяви визначається Національною радою. У заяві вказуються такі реєстраційні відомості:

а) назва телерадіоорганізації;

б) позивні, логотип, товарний знак (за наявності);

в) програмні цілі або тематична спрямованість;

г) юридична та поштова адреси телерадіоорганізації;

ґ) контактні телефони, електронна адреса.

8. До заяви про державну реєстрацію додаються належним чином засвідчені копії свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи, статуту, довідки місцевого органу Державного комітету статистики України про включення телерадіоорганізації до Єдиного державного реєстру підприємств і організацій України.

9. Національна рада може відмовити в розгляді заяви про внесення до Державного реєстру телерадіоорганізацій України, якщо заява не відповідає вимогам цього Закону. У разі відмови в розгляді заяви Національна рада у триденний термін після отримання заяви повідомляє про це заявника з обов'язковим зазначенням причин відмови.

10. Протягом трьох робочих днів після отримання заяви Національна рада вносить телерадіоорганізацію до Державного реєстру телерадіоорганізацій України і не пізніше ніж через тиждень після внесення до цього реєстру видає телерадіоорганізації свідоцтво про державну реєстрацію встановленого зразка. За оформлення свідоцтва про державну реєстрацію справляється плата в розмірі п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, яка зараховується на поточний рахунок Національної ради.

11. Державний реєстр телерадіоорганізацій України веде Національна рада. До зазначеного реєстру вносяться дані про телерадіоорганізації, які отримали ліцензії на мовлення або зареєструвалися як суб'єкти інформаційної діяльності в порядку, визначеному цим Законом.

12. Стосовно телерадіоорганізацій, які отримали ліцензію (ліцензії) на мовлення, до Державного реєстру телерадіоорганізацій України вносяться такі відомості:

а) назва телерадіоорганізації;

б) позивні, логотип, товарний знак (за наявності);

в) програмні цілі або тематична спрямованість;

г) юридична та поштова адреси телерадіоорганізації;

ґ) контактні телефони, електронна адреса;

д) про власників і засновників телерадіоорганізації відповідно до вимог статті 24 цього Закону;

е) про особовий склад керівних та наглядових органів телерадіоорганізації відповідно до вимог статті 24 цього Закону;

є) дата і номер рішення про видачу ліцензії на мовлення;

ж) серія та номер ліцензії;

з) строк дії ліцензії;

и) вид (види) мовлення, обсяги мовлення і час мовлення;

і) територіальні характеристики мовлення (загальнонаціональне, регіональне або місцеве з визначенням відповідних областей, районів і населених пунктів);

ї) про переоформлення ліцензії, внесення змін до ліцензії, видачу її копії або дубліката;

й) про продовження ліцензії;

к) про накладання на телерадіоорганізацію штрафних санкцій відповідно до вимог цього Закону;

л) дата і номер рішення про визнання ліцензії недійсною та про її анулювання.

13. Відомості, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, вносяться до Державного реєстру телерадіоорганізацій України протягом трьох робочих днів після видачі (продовження, внесення змін, видачі дубліката, анулювання) ліцензії на мовлення.

14. Доступ до Державного реєстру телерадіоорганізацій України є вільним. Порядок користування зазначеним реєстром і розмір плати за надання письмової інформації щодо даних цього реєстру встановлюються Національною радою. Національна рада розміщує відомості Державного реєстру телерадіоорганізацій України на веб-сайті та двічі на рік публікує їх в офіційному бюлетені Національної ради.

Розділ IV. ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ В БАГАТОКАНАЛЬНИХ ТЕЛЕМЕРЕЖАХ. СИСТЕМИ КОЛЕКТИВНОГО ПРИЙОМУ. РЕТРАНСЛЯЦІЯ

Стаття 39. Мовлення в багатоканальних телемережах

1. Багатоканальні телемережі як телекомунікаційні мережі створюються, реєструються, обслуговуються і захищаються відповідно до вимог Закону України «Про телекомунікації».

2. Для розповсюдження телерадіопрограм та передач у багатоканальній телемережі суб'єкти господарювання повинні отримати відповідну ліцензію Національної ради.

3. Право на розповсюдження телерадіопрограм у багатоканальних телемережах мають виключно:

а) телерадіоорганізації, що отримали ліцензії на мовлення з використанням ресурсу багатоканальної телемережі відповідно до вимог статті 23 цього Закону;

б) суб'єкти господарювання, яким Національна рада видала ліцензію провайдера програмної послуги.

4. Телерадіоорганізації здійснюють мовлення з використанням ресурсу багатоканальної телемережі відповідно до умов ліцензії на мовлення та угоди з оператором багатоканальної телемережі.

5. Провайдери програмної послуги використовують багатоканальну телемережу на підставі ліцензії провайдера програмної послуги та відповідної угоди з оператором багатоканальної телемережі.

6. Оператор багатоканальної телемережі може сам надавати програмну послугу за умови отримання ліцензії провайдера програмної послуги.

7. Надання програмної послуги абоненту здійснюється на підставі угоди між абонентом і ліцензіатом, укладеної відповідно до чинного законодавства. Угода обов'язково визначає:

тип наданого пакета програм (пакет універсальної програмної послуги, стандартний пакет або індивідуальний пакет на замовлення);

перелік телерадіопрограм та передач, які провайдер зобов'язується надавати абоненту;

абонентну плату за пакет і/або плату за надання окремих телерадіопрограм та передач.

8. До закінчення строку дії угоди провайдер не має права без офіційно оформленого погодження абонента вносити зміни до характеристик програмної послуги, зазначених у частині сьомій цієї статті.

9. Провайдер зобов'язаний забезпечити усім абонентам можливість отримання програм універсальної програмної послуги та включити такі програми до всіх пакетів програм.

Для розповсюдження програм універсальної програмної послуги провайдер не зобов'язаний укладати договори з відповідними телерадіоорганізаціями.

10. Провайдер програмної послуги може розпочинати свою діяльність з моменту отримання ліцензії і затвердженого Національною радою складу пакета (пакетів) універсальної програмної послуги.

11. Провайдер програмної послуги самостійно, виходячи з ринкового попиту, встановлює розмір абонентної плати за різні пакети програм та інші інформаційні послуги. Державному регулюванню підлягає виключно розмір абонентної плати за користування універсальною програмною послугою.

12. У разі порушення провайдером вимог законодавства Національна рада застосовує до нього визначені цим Законом санкції.

Стаття 40. Ліцензування провайдерів програмної послуги

1. Для організації діяльності (мовлення) кабельного телебачення і радіомовлення суб'єкт господарювання (провайдер або оператор телекомунікацій чи оператор кабельних мереж) повинен отримати ліцензію (дозвіл) у Національній раді.

2. Ліцензування діяльності (мовлення) кабельного телебачення і радіомовлення здійснюється за реєстраційним принципом. Ліцензія видається без конкурсу на підставі заяви на термін 10 років.

3. Заява про видачу ліцензії провайдера програмної послуги подається відповідно до вимог статті 24 цього Закону. До заяви додаються:

а) загальна концепція пакетування (перелік) програм, придбаних для ретрансляції;

б) документи, які підтверджують придбання та право на розповсюдження (ретрансляцію) програм іншого мовника.

4. Загальна концепція (принципи, підстави) добору програм для ретрансляції (пропозиції абонентам) є обов'язковим додатком до ліцензії на діяльність (мовлення) кабельного телебачення і радіомовлення. Цей додаток підлягає щорічній перереєстрації. Для перереєстрації ліцензіат повинен подати до Національної ради інформацію про виконання концепції добору програм протягом попереднього року.

5. Заява про видачу ліцензії провайдера програмної послуги розглядається і рішення щодо неї приймається у місячний термін з дня її надходження до Національної ради.

6. За результатами розгляду заяви Національна рада приймає рішення:

а) про видачу ліцензії провайдера програмної послуги;

б) про затвердження пакета (пакетів) програм універсальної програмної послуги в населеному пункті (населених пунктах) та/або на території (територіях), де передбачається надання програмної послуги.

7. Ліцензію провайдера програмної послуги може бути анульовано в судовому порядку за поданням Національної ради у зв'язку з систематичними порушеннями ним вимог цього Закону, законодавства України про захист суспільної моралі, законодавства України про авторські та суміжні права.

8. Права, які надає ліцензія провайдера програмної послуги, не можуть бути передані іншій особі (юридичній чи фізичній).

Стаття 41. Системи колективного прийому

1. Системи колективного прийому теле- та/чи радіопрограм створюються з метою отримання споживачами можливості якісного приймання за допомогою побутових приймальних засобів телевізійних та/чи радіопрограм, які розповсюджуються в зоні дії системи колективного прийому.

2. Системи колективного прийому не кваліфікуються як багатоканальні телемережі. Діяльність їх операторів не підлягає ліцензуванню Національною радою. Розповсюдження програм споживачам за допомогою системи колективного прийому не потребує реєстрації суб'єкта інформаційної діяльності.

3. У складі багатоканальної мережі система колективного прийому може бути лише за договірно закріпленою згодою власників будинку на це та на схвалений мешканцями (потенціальними абонентами) пакет додаткових послуг багатоканальної телемережі.

Стаття 42. Ретрансляція телерадіопрограм та передач

1. Ретрансляція телерадіопрограм та передач, зміст яких відповідає вимогам Європейської конвенції про транскордонне телебачення, на території України не обмежується. Порядок ретрансляції регулюється цим Законом.

2. Суб'єкт господарювання, який перебуває під юрисдикцією України, має на меті здійснювати ретрансляцію і отримав на це дозвіл від правовласника (виробника), який не підпадає під юрисдикцію країни, що входить до Європейського Союзу, або країни, яка ратифікувала Європейську конвенцію про транскордонне телебачення, зобов'язаний адаптувати зміст призначених для ретрансляції програм до вимог законодавства України.

3. Право на ретрансляцію теле- та/чи радіопрограм визначається ліцензією на мовлення або ліцензією провайдера програмної послуги.

4. Максимальні обсяги ретрансляції та орієнтовний перелік (за жанрами) передбачених до ретрансляції програм та передач визначаються програмною концепцією мовлення згідно з вимогами цього Закону.

5. Провайдери програмної послуги здійснюють ретрансляцію телерадіопрограм та передач у багатоканальних телемережах відповідно до переліку телерадіопрограм та передач, які передбачено надавати у складі програмної послуги.

Розділ V. ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕЛЕРАДІОМОВЛЕННЯ

Стаття 43. Початок мовлення

1. Організація-ліцензіат має право розпочати мовлення протягом року з дня набрання ліцензією чинності. Про початок мовлення вона зобов'язана у десятиденний термін повідомити Національну раду.

2. Власник технічних засобів мовлення або організація, що їх експлуатує, не має права надавати технічні засоби мовлення в користування телерадіоорганізаціям, які не мають відповідної ліцензії або якщо відповідна ліцензія втратила чинність.

3. Забороняється розповсюджувати телерадіопрограми чи передачі на територію, більшу від вказаної в ліцензії Національної ради.

4. На одній території забороняється розповсюдження наземним ефірним способом однакових за змістом програм.

5. Ліцензіат не має права передавати канал мовлення в суборенду іншим організаціям.

6. Керівник телерадіоорганізації або уповноважена ним особа дає дозвіл на випуск телерадіопередач чи програм і несе особисту відповідальність за їх зміст та якість.

Стаття 44. Кореспондентські пункти

1. Телерадіоорганізації мають право у встановленому законодавством України порядку відкривати кореспондентські пункти на території України та за її межами.

2. Кореспондентський пункт є структурним підрозділом (філією) телерадіоорганізації, який створюється з метою інформаційного забезпечення телерадіоорганізації.

3. Кореспондентські пункти не мають права на самостійні мовлення та здійснення інформаційних і рекламних вставок на каналі мовлення телерадіоорганізації.

Стаття 45. Акредитація творчих працівників телерадіоорганізації

1. Телерадіоорганізація має право акредитувати своїх творчих працівників в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, установах, організаціях і підприємствах, де діє порядок акредитації.

2. Правила акредитації повинні бути справедливими, обґрунтованими, однаковими та рівними для усіх телерадіоорганізацій. Правила акредитації повинні бути оприлюднені відповідними органом державної влади або органом місцевого самоврядування, установою, організацією або підприємством, де діє порядок акредитації.

3. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, установа, організація, підприємство не може відмовити у вільному доступі або в акредитації творчих працівників телерадіоорганізації, якщо інше не передбачене законом.

Стаття 46. Вихідні дані

1. Телерадіоорганізація зобов'язана повідомляти свої вихідні дані (найменування, позивні, логотип або емблему).

2. Під час трансляції (ретрансляції) радіопрограми телерадіоорганізація не рідше ніж щогодини передає свої позивні.

3. Під час трансляції телепередач телерадіоорганізація використовує логотип або інші вихідні дані.

Стаття 47. Дозвіл на право використання програм чи передач інших телерадіоорганізацій

1. Використання програм чи передач інших телерадіоорганізацій здійснюється відповідно до Закону України «Про авторське право та суміжні права».

2. При розповсюдженні програм іноземних телерадіокомпаній в багатоканальних телемережах забороняється вносити будь-які зміни в програму, крім випадків, визначених угодами з правовласниками аудіовізуальної продукції або передбачених законодавством України.

Стаття 48. Облік аудіовізуальних творів та порядок зберігання їх копій (записів)

1. Кожна телерадіоорганізація-ліцензіат зобов'язана вести журнал обліку передач, які телерадіоорганізація транслювала чи ретранслювала або забезпечувала їх трансляцію чи ретрансляцію у повній та незмінній формі третьою особою (оператором телекомунікацій).

2. У журналі обліку передач фіксується:

дата випуску, час початку і закінчення передачі;

назва і тема передачі;

прізвище авторів і ведучих передачі;

мова передачі.

3. Журнал обліку передач зберігається телерадіоорганізацією протягом року з дня останнього запису в ньому.

4. Усі передачі, які телерадіоорганізація транслювала чи ретранслювала або забезпечувала їх трансляцію чи ретрансляцію у повній та незмінній формі третьою особою (оператором телекомунікацій), повинні бути записані і зберігатися протягом 14 днів від дати їх розповсюдження, якщо у цей строк не надійшло скарги щодо їхнього змісту.

5. У разі подання скарги щодо змісту передачі її записи зберігаються до того часу, поки скаргу не буде розглянуто і рішення стосовно неї не буде прийнято у визначеному порядку.

6. Умови довгострокового зберігання телерадіопередач, що становлять історичну, художню, культурну чи іншу цінність, визначаються законодавством України.

Стаття 49. Розповсюдження офіційних повідомлень та іншої обов'язкової інформації

1. Державні та комунальні телерадіоорганізації зобов'язані безкоштовно передавати офіційні повідомлення Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України та Конституційного Суду України, офіційні повідомлення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади — на підвідомчу їм території.

2. Телерадіоорганізації, незалежно від форм власності, зобов'язані безкоштовно оприлюднювати повідомлення про надзвичайні ситуації. Право на використання телебачення і радіомовлення з цією метою належить органам влади і посадовим особам, які уповноважені приймати рішення в умовах надзвичайних ситуацій.

3. Трансляція сесій Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим проводиться відповідно до державного замовлення та на основі договору.

4. На вимогу Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України та Голови Конституційного Суду України державні телерадіоорганізації надають їм час для екстрених офіційних виступів з важливих питань державного життя.

5. Державні телерадіоорганізації зобов'язані передбачати у своїх програмах час і форми для забезпечення можливості виступів народних депутатів України з питань їхньої депутатської діяльності.

Участь народних депутатів України у передачах з інших питань здійснюється на загальних засадах.

6. Виступи депутатів місцевих рад з питань їхньої депутатської діяльності в телерадіопрограмах, що транслюються на території відповідної ради, здійснюються за домовленістю з місцевими телерадіоорганізаціями.

Стаття 50. Діяльність телерадіоорганізацій під час виборчого процесу

1. Особливості діяльності телерадіоорганізацій під час виборчого процесу регулюються законодавством про вибори.

Стаття 51. Мовлення в особливих обставинах

1. На час надзвичайного та/чи воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях відповідно до закону може встановлюватися особливий режим роботи аудіовізуальних засобів масової інформації.

2. Особливості регулювання мовлення під час надзвичайного та/чи воєнного стану визначаються законом.

Стаття 52. Припинення мовлення

1. Підставами для припинення мовлення є закінчення терміну дії ліцензії, якщо строк її дії не був продовжений, або анулювання ліцензії відповідно до вимог цього Закону.

2. Протягом доби з дня закінчення строку дії або анулювання ліцензії ліцензіат зобов'язаний припинити мовлення.

3. Продовження мовлення після отримання офіційного повідомлення про анулювання ліцензії тягне за собою відповідальність керівника телерадіоорганізації та керівника відповідного оператора телекомунікацій, який надає послуги з експлуатації технічних засобів мовлення, відповідно до закону.

Стаття 53. Реклама

1. Відносини, які виникають під час рекламної діяльності та спонсорства на телебаченні і радіо, регулюються Законом України «Про рекламу».

Стаття 54. Участь спонсорів у створенні телерадіопередач

1. Юридичні та фізичні особи, які не є телерадіоорганізаціями або телерадіовиробниками, можуть брати участь у прямому чи опосередкованому фінансуванні виробництва телерадіопрограм та передач або їх змістовних частин.

2. Відомості про спонсора (назва або ім'я, торгова чи фірмова марка, емблема) у телерадіопередачах, які фінансуються спонсором, мають бути чітко і точно означені титрами чи дикторським текстом на їх початку та наприкінці.

3. Реквізити спонсора (адреса, телефон, розрахунковий рахунок тощо), а також споживчі якості товару чи послуг не зазначаються.

4. Забороняється оприлюднювати інформацію про спонсорів під виглядом інформації чи в інший спосіб під час трансляції аудіовізуального твору.

5. Телерадіопрограми та передачі або їх складові частини, які фінансуються спонсором, не повинні вміщувати прямі чи приховані посилання на назву товарів або послуг.

6. Забороняється спонсорування новин, телерадіопрограм та передач, які висвітлюють політичні події чи проблеми.

7. Спонсори не мають права впливати на час і зміст телерадіопрограм та передач або їх частини, а також втручатися у професійну діяльність телерадіоорганізацій та їх працівників.

8. Спонсорство не звільняє телерадіоорганізацію від відповідальності за зміст телерадіопрограм та передач або їх частин.

9. Спонсорами не можуть виступати юридичні та фізичні особи, основою діяльності яких є виробництво чи реалізація товарів та послуг, реклама яких на телебаченні та/або радіомовленні заборонена відповідно до законодавства України.

Стаття 55. Анонси передач

1. Анонси передач є інформацією для телеглядачів і радіослухачів та мають відповідати вимогам статті 59 цього Закону.

2. Анонси передач транслюються відповідно до вимог Закону України «Про рекламу».

Розділ VI. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ ТЕЛЕРАДІООРГАНІЗАЦІЙ ТА ЇХ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 56. Права телерадіоорганізації

1. Телерадіоорганізації, їх працівники мають право на одержання від державних органів, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності необхідної інформації для здійснення своєї статутної діяльності у порядку, передбаченому законодавством України.

Стаття 57. Редакційний статут телерадіоорганізації

1. Редакційний статут телерадіоорганізації містить вимоги до створення та поширення інформації.

2. Редакційний статут затверджує власник телерадіоорганізації або уповноважений ним орган.

3. Власник телерадіоорганізації не має права втручатися у творчу діяльність телерадіоорганізації в інший спосіб, ніж через внесення змін до редакційного статуту телерадіоорганізації.

4. Редакційний статут телерадіоорганізації визначає:

основні вимоги до забезпечення точності, об'єктивності, неупередженості та збалансованості інформації, що розповсюджується телерадіоорганізацією;

вимоги до розповсюдження конфіденційної інформації;

вимоги до розповсюдження інформації про насильство;

вимоги до розповсюдження інформації про злочини;

вимоги до розповсюдження інформації про різні групи населення (національні та сексуальні меншини, релігійні групи, хворих та інвалідів);

вимоги до захисту дітей від негативного впливу інформації, що розповсюджується телерадіоорганізацією;

вимоги до перевірки достовірності інформації, одержаної від третіх осіб;

вимоги до дотримання авторських та суміжних прав при розповсюдженні інформації;

особливості поширення інформації про політичні партії та політиків під час виборчого процесу та поза його межами;

вимоги до реклами та спонсорства;

вимоги щодо недопущення прихованої реклами та одержання творчими працівниками телерадіоорганізації товарів і послуг безкоштовно або за пільговими цінами;

порядок утворення, діяльності та повноваження редакційної ради телерадіоорганізації.

5. Редакційний статут телерадіоорганізації передбачає створення редакційної ради, половина складу якої призначається власником телерадіоорганізації або уповноваженим ним органом, а половина обирається творчим колективом телерадіоорганізації. На редакційну раду телерадіоорганізації покладається:

контроль за дотриманням телерадіожурналістами редакційного статуту;

контроль за дотриманням прав телерадіожурналістів, вимог щодо заборони цензури та втручання у творчу діяльність телерадіоорганізації;

внесення на розгляд органів управління телерадіоорганізації питання про відсторонення від керівництва телерадіоорганізацією або її окремими підрозділами осіб, які порушували редакційний статут та/або вимоги законодавства щодо прав телерадіожурналістів, заборони цензури і втручання у творчу діяльність телерадіоорганізації, про призначення службового розслідування і звільнення цих осіб відповідно до закону в разі підтвердження наявності зазначених порушень.

6. Редакційний статут телерадіоорганізації має бути оприлюднений. Копія редакційного статуту протягом семи днів з часу його прийняття або внесення змін до нього надсилається до Національної ради.

Стаття 58. Права творчого колективу та телерадіожурналістів

1. Творчий колектив телерадіоорганізації складається з телерадіожурналістів.

2. Творчий колектив організації має право відстоювати інтереси телерадіожурналістів та здійснювати контроль за дотриманням їхніх прав, вимог щодо заборони цензури і втручання у творчу діяльність телерадіоорганізації.

3. Збори творчого колективу телерадіоорганізації обирають половину складу редакційної ради телерадіоорганізації. Телерадіожурналіст має право:

а) брати участь у зборах творчого колективу телерадіоорганізації, вносити пропозиції щодо розгляду ними питань;

б) пропонувати кандидатури до складу редакційної ради телерадіоорганізації, бути обраним до її складу;

в) звертатися до редакційної ради телерадіоорганізації щодо порушень прав телерадіожурналістів, вимог щодо заборони цензури і втручання у творчу діяльність телерадіоорганізації, порушень редакційного статуту телерадіоорганізації.

Стаття 59. Обов'язки телерадіоорганізації

1. Телерадіоорганізація зобов'язана:

а) дотримуватися законодавства України та вимог ліцензії;

б) виконувати рішення Національної ради та судових органів;

в) поширювати об'єктивну інформацію;

г) не створювати перешкод у передачі та прийманні програм інших телерадіоорганізацій, функціонуванні засобів телекомунікацій;

ґ) дотримуватися вимог державних стандартів і технічних параметрів телерадіомовлення;

д) попереджати телеглядачів про те, що її програми є платними;

е) виконувати правила рекламної діяльності і спонсорства, встановлені законодавством;

є) з повагою ставитися до національної гідності, національної своєрідності і культури всіх народів;

ж) зберігати у таємниці, на підставі документального підтвердження, відомості про особу, яка передала інформацію або інші матеріали за умови нерозголошення її імені;

з) не поширювати матеріали, які порушують презумпцію невинуватості підсудного або упереджують рішення суду;

и) не розголошувати інформацію про приватне життя громадянина без його згоди, якщо ця інформація не є суспільно необхідною. У разі якщо суд визнає, що поширення інформації про особисте життя громадянина не становить суспільної необхідності, моральна шкода та матеріальні збитки відшкодовуються в порядку, встановленому законодавством України;

і) розмістити спростування поширеної інформації, визнаної недостовірною, наклепницькою тощо.

Стаття 60. Обов'язки творчих працівників телерадіоорганізації

1. Творчий працівник телерадіоорганізації зобов'язаний:

а) дотримуватися програмної концепції телерадіоорганізації, керуватися її статутом;

б) перевіряти достовірність одержаної ним інформації;

в) не допускати поширення інформації, передбаченої частиною другою статті 6 цього Закону;

г) не допускати випадків поширення в телерадіопрограмах відомостей, які порушують права і законні інтереси громадян, принижують їх честь і гідність;

ґ) виконувати інші вимоги, які випливають із цього Закону і статуту телерадіоорганізації та укладеного ним з телерадіоорганізацією трудового договору.

2. Обов'язки, передбачені частиною першою цієї статті, поширюються також на позаштатних творчих працівників телерадіоорганізації.

3. У разі висунення творчого працівника телерадіоорганізації кандидатом на виборні посади він має рівні з іншими кандидатами права у використанні телебачення і радіомовлення.

4. Творчий працівник телерадіоорганізації не має права використовувати своє службове становище в інтересах кандидата на виборні посади, довірено особою якого він є.

Розділ VII. ПРАВА ТЕЛЕГЛЯДАЧІВ І РАДІОСЛУХАЧІВ

Стаття 61. Захист прав телеглядачів, радіослухачів

1. Телеглядачі і радіослухачі мають право:

приймати програми телерадіоорганізацій, які доступні для прийому на території України;

одержувати інформацію про розклад передач;

звертатися до телерадіоорганізації, її засновників, Національної ради, Державного комітету телебачення і радіомовлення України із зауваженнями та пропозиціями щодо змісту і технічної якості відповідних програм або передач і отримувати письмово або безпосередньо у передачах відповідь на звернення;

у порядку, визначеному законом, спростовувати інформацію про них, поширену телерадіоорганізацією.

Стаття 62. Захист суспільної моралі та забезпечення прав неповнолітніх і юнацтва

1. При створенні, підготовці та розповсюдженні телерадіопрограм та передач телерадіоорганізації і провайдери програмної послуги зобов'язані дотримуватися вимог законодавства України про захист суспільної моралі.

2. Телерадіоорганізаціям забороняється розповсюджувати, а також анонсувати програми та передачі, які можуть зашкодити фізичному, інтелектуальному і духовному розвитку неповнолітніх та юнацтва, крім як протягом ефірного часу в добовому відрізку з 23.00 до 6.00 та на каналах з обмеженим доступом.

Такі програми або передачі повинні мати спеціальне попередження і відповідно позначатися в розкладі програм телерадіоорганізацій та спеціально позначатися безпосередньо перед їх трансляцією.

3. У програмах та передачах телерадіоорганізації не мають права без письмової згоди батьків або осіб, що їх замінюють, а також відповідних правоохоронних органів розголошувати будь-яку інформацію, яка:

може сприяти ідентифікації особи неповнолітнього правопорушника;

стосується факту самогубства неповнолітнього.

Стаття 63. Неприпустимість перекручення інформації

1. Особа, в якої беруть інтерв'ю, або особа, яка надала інформацію для телерадіоорганізації, має право на підставі письмової заяви переглянути та/або прослухати відповідну передачу перед її трансляцією.

2. Спори у зв'язку з недостовірністю або неповнотою інформації, поширеної у зазначених у частині першій цієї статті передачах, розглядаються у судовому порядку.

Стаття 64. Право на спростування

1. Громадянин або юридична особа мають право вимагати від телерадіоорганізації спростування поширених у її програмі чи передачі відомостей, які не відповідають дійсності та/або принижують честь і гідність особи.

2. Право вимагати спростування мають офіційні представники громадянина, якщо сам громадянин не має можливості вимагати спростування.

3. Заяву з вимогою спростування має бути подано до телерадіоорганізації у письмовій формі протягом 14 днів з дня поширення таких відомостей з письмовим повідомленням про це Національної ради.

4. Телерадіоорганізація зобов'язана розглянути заяву у семиденний термін з дня її надходження, якщо інше не передбачено законодавством України.

5. На вимогу заявника телерадіоорганізація зобов'язана надати йому можливість безкоштовного прослуховування (перегляду) відповідного фрагменту програми чи передачі або надати копію запису фрагменту з відповідною оплатою.

6. Якщо в телерадіоорганізації відсутні достатні докази того, що поширені нею відомості відповідають дійсності, вона зобов'язана терміново їх спростувати.

7. Спростування повинно бути поширено тією ж телерадіоорганізацією і в такій же програмі чи передачі, що й відомості, які не відповідають дійсності, або в інший час за домовленістю з особою, права якої були порушені.

8. У спростуванні має бути зазначено, які відомості не відповідають дійсності, коли і в якій програмі чи передачі вони були поширені телерадіоорганізацією.

9. Якщо громадянин чи юридична особа надали текст спростування, то він підлягає поширенню за умови його відповідності вимогам цього Закону. Скорочення чи інші зміни в тексті спростування, поданого заявником, без його згоди не допускаються.

10. Телерадіоорганізація, яка зобов'язана поширити текст спростування, на вимогу громадянина чи представника юридичної особи може надати йому можливість зачитати власний текст і передати його в запису.

11. Про передбачуваний термін поширення та зміст тексту спростування телерадіоорганізація зобов'язана повідомити заявника.

12. У разі відмови телерадіоорганізації від спростування вона зобов'язана терміново повідомити про це заявника.

13. У разі винесення судом рішення про спростування текст спростування поширюється телерадіоорганізацією в порядку, визначеному цим Законом.

14. Телерадіоорганізація може відмовити особі у спростуванні поширеної інформації, якщо заяву про спростування було подано з порушенням вимог цього Закону.

Стаття 65. Право на відповідь

1. Громадянин або юридична особа, стосовно якого (якої) у програмі чи передачі телерадіоорганізації було поширено відомості, які не відповідають дійсності або порушують його (її) права і законні інтереси, має право на відповідь (коментар чи власне тлумачення обставин справи) у програмах та передачах даної телерадіоорганізації незалежно від того, було подано заяву з вимогою спростування чи ні.

2. Порядок подачі заяви на відповідь (коментар чи власне тлумачення обставин справи) визначається статтею 64 цього Закону.

Стаття 66. Відшкодування моральної шкоди

1. Моральна (немайнова) шкода відшкодовується відповідно до вимог Цивільного кодексу України.

Стаття 67. Звільнення від відповідальності за поширення інформації, що не відповідає дійсності

1. Телерадіоорганізація та її працівники не несуть відповідальності за поширення інформації, що не відповідає дійсності, у разі:

а) якщо ця інформація містилася в офіційних повідомленнях або одержана від органів державної влади, органів місцевого самоврядування у письмовій формі;

б) якщо ця інформація є дослівним цитуванням заяв і виступів (усних і друкованих) посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, народних депутатів України, кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України та у депутати рад усіх рівнів, кандидатів на посади сільських, селищних, міських голів;

в) якщо ця інформація розповсюджувалася без попереднього запису та містилася у виступах осіб, які не є працівниками телерадіоорганізації;

г) якщо вона є дослівним відтворенням матеріалів, поширених іншим засобом масової інформації або інформаційним агентством, з посиланням на нього;

ґ) якщо звільнення від відповідальності передбачено іншим законом.

Розділ VIII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ГАЛУЗІ ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Стаття 68. Міжнародне співробітництво телерадіоорганізацій

1. Співробітництво телерадіоорганізацій із

зарубіжними партнерами здійснюється на підставі прямих договорів.

2. Якщо міжнародним договором, в якому бере участь Україна, встановлено інші норми, ніж ті, що містяться у цьому Законі, то застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 69. Діяльність представників зарубіжних телерадіоорганізацій на території України

1. Акредитація зарубіжних кореспондентів телебачення і радіо проводиться Міністерством закордонних справ України.

2. Акредитовані зарубіжні кореспонденти мають права та обов'язки працівника телерадіоорганізації, передбачені цим Законом.

3. Представники зарубіжних телерадіоорганізацій, не акредитовані в Україні у встановленому порядку, здійснюють свою діяльність як співробітники іноземних юридичних осіб.

Розділ IX. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Стаття 70. Контроль та нагляд за дотриманням законодавства телерадіоорганізаціями і провайдерами програмної послуги

1. Національна рада здійснює контроль за дотриманням та забезпечує виконання вимог:

законодавства України у сфері телебачення і радіомовлення;

Закону України «Про рекламу» щодо спонсорства і порядку розповсюдження реклами на телебаченні і радіомовленні;

законодавства про захист суспільної моралі;

законодавства про кінематографію щодо квоти демонстрування національних фільмів;

законодавства про вибори.

2. Антимонопольний комітет України здійснює контроль за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції.

3. Державна інспекція зв'язку у встановленому законодавством порядку здійснює державний нагляд за користуванням радіочастотного ресурсу для потреб телерадіомовлення, діяльністю операторів телекомунікацій, контроль за технічними параметрами поширення аудіовізуальної інформації.

4. Уповноважені органи Кабінету Міністрів України здійснюють контроль за дотриманням законодавства про захист авторського права та суміжних прав.

5. Контроль та нагляд за дотриманням інших вимог законодавства здійснюють органи державної влади в межах своєї компетенції.

6. У разі виявлення порушення телерадіоорганізацією або провайдером програмної послуги вимог законодавства уповноважений орган вживає до порушника санкції або надсилає до Національної ради подання відповідно до вимог закону.

Стаття 71. Відповідальність за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення

1. Відповідальність за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення несуть телерадіоорганізації, провайдери програмної послуги, їх керівники та працівники, інші суб'єкти господарської діяльності, посадові особи органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Винні в порушеннях несуть цивільно-правову, адміністративну і кримінальну відповідальність згідно із законодавством України.

2. Міру відповідальності та відповідні санкції за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення встановлює суд. У визначених цим Законом випадках санкції за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення встановлюються Національною радою.

3. Рішення Національної ради щодо застосування штрафних санкцій можуть бути оскаржені у судовому порядку.

4. Відповідальність за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення встановлюється на підставі документальних свідчень, актів перевірки телерадіоорганізацій, звернень визначених цим Законом органів державної влади.

Стаття 72. Санкції за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення

1. Санкції за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення застосовуються за рішенням суду або, у встановлених цим Законом випадках, за рішенням Національної ради.

2. Національна рада застосовує санкції до телерадіоорганізацій у разі порушення ними вимог цього Закону або ліцензійних умов.

3. Національна рада застосовує санкції до провайдерів програмної послуги у разі порушення ними вимог цього Закону.

4. У разі порушення законодавства про телебачення і радіомовлення іншими юридичними або фізичними особами Національна рада звертається до суду або до інших органів державної влади для усунення цих порушень у визначеному законодавством порядку.

5. Національна рада приймає рішення про застосування санкцій на підставі наданих документальних свідчень, актів перевірки чи подання визначених цим Законом органів державної влади.

6. Національна рада може застосовувати до телерадіоорганізацій та провайдерів програмної послуги такі санкції:

оголошення попередження;

стягнення штрафу;

подання до суду справи про анулювання ліцензії на мовлення.

7. Рішення про оголошення попередження приймається у разі першого порушення законодавства чи умов ліцензії телерадіоорганізацією або першого порушення законодавства провайдером програмної послуги.

8. Рішення про стягнення штрафу приймається:

якщо після винесення попередження відповідні порушення не були усунені;

якщо телерадіоорганізація за час після видачі (продовження) ліцензії вже отримала не менше трьох попереджень;

якщо провайдер програмної послуги за час після сплати ним попереднього штрафу вже отримав не менше трьох попереджень.

9. Штраф не може накладатися, якщо з часу останнього порушення законодавства минуло більше одного календарного року.

10. Розміри штрафів встановлюються Національною радою за погодженням з Кабінетом Міністрів України відповідно до вимог законодавства.

11. Рішення про стягнення штрафу може бути оскаржене в судовому порядку.

12. Якщо порушення не були усунені після попередження та стягнення штрафу, Національна рада подає до суду справу про анулювання ліцензії на мовлення телерадіоорганізації або справу про скасування державної реєстрації провайдера програмної послуги.

Стаття 73. Розгляд Національною радою питань про порушення телерадіоорганізацією або провайдером програмної послуги законодавства України та умов ліцензії

1. Питання про порушення ліцензіатом законодавства або умов ліцензії розглядаються на засіданні Національної ради в порядку, визначеному цим Законом та Законом України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

2. Національна рада починає розгляд питання про порушення ліцензіатом законодавства або умов ліцензії на підставі актів перевірки.

3. До початку розгляду представник ліцензіата має право ознайомитися з усіма матеріалами справи, давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання. При розгляді питання представник ліцензіата має право користуватися правовою допомогою.

Стаття 74. Прийняття Національною радою рішення за результатами розгляду питання про порушення телерадіоорганізацією або провайдером програмної послуги законодавства України та умов ліцензії

1. За результатами розгляду питання про порушення ліцензіатом законодавства або умов ліцензії Національна рада приймає рішення про:

а) визнання порушення і застосування передбачених цим Законом санкцій;

б) проведення додаткової перевірки;

в) відсутність фактів порушення.

2. Копія рішення протягом 10 днів вручається або надсилається ліцензіату.

Стаття 75. Виконання рішення про застосування санкції

1. Рішення Національної ради про застосування санкції вручається або надсилається керівнику ліцензіата.

2. У рішенні про застосування санкції Національна рада може встановити термін усунення порушення.

3. У разі застосування санкції у вигляді штрафу ліцензіат зобов'язаний сплатити штраф у тридцятиденний термін з дня отримання рішення про накладення штрафу. За кожен день прострочення сплати нараховується пеня у розмірі одного відсотка суми штрафу. У разі відмови ліцензіатом від сплати штрафу штраф стягується за рішенням суду.

4. Суми штрафів зараховуються до Державного бюджету України.

5. Ліцензіат зобов'язаний надати Національній раді документальне підтвердження факту сплати штрафу (копію платіжного доручення) протягом п'яти днів з моменту сплати.

Розділ X. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення у відповідність із цим Законом чинні нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Усі ліцензії, видані Національною радою до набрання чинності цим Законом, діють до закінчення визначеного в них строку дії. При продовженні строку дії ліцензії на мовлення Національна рада приводить її у відповідність із вимогами цього Закону. Зміна територіальної категорії мовлення відбувається на підставі заяви ліцензіата у порядку, визначеному цим Законом. При цьому до загальнонаціональних мовників прирівнюються телерадіоорганізації, які на день набрання чинності цим Законом вели мовлення в областях (з урахуванням Автономної Республіки Крим), в яких проживає не менше двох третин населення України.

Телерадіоорганізації повинні затвердити свої редакційні статути відповідно до вимог цього Закону та їх копії надати Національній раді протягом року з дня набрання цим Законом чинності.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265):

а) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон визначає правові засади діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (далі — Національна рада) як конституційного, постійно діючого, колегіального, наглядового та регулюючого державного органу в галузі телерадіомовлення»;

б) частину другу статті 3 викласти в такій редакції:

«2. Національна рада не може делегувати свої повноваження третім особам. Член Національної ради не може одноосібно здійснювати функції, покладені на Національну раду»;

в) в частині третій статті 4 слова «чотири роки» замінити словами «п'ять років»;

г) у статті 5:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «Припинення повноважень члена Національної ради відбувається відповідно до постанови Верховної Ради України»;

останнє речення частини другої викласти в такій редакції: «Суб'єктами права подання кандидатур на посаду члена Національної ради є депутатські фракції у Верховній Раді України та/або всеукраїнські об'єднання громадян у галузі діяльності засобів масової інформації»;

ґ) у статті 7:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Членом Національної ради може бути призначений громадянин України з числа кваліфікованих фахівців у галузі журналістики, юриспруденції, телерадіомовлення, управління, представників науки, культури, мистецтва, які мають вищу освіту, стаж роботи у сфері телерадіомовлення, зокрема наукової або педагогічної, не менше п'яти років, володіють державною мовою, проживають в Україні протягом останніх десяти років та на момент призначення не досягли встановленого законом пенсійного віку»;

у частині сьомій слова «на надання Державною службою зайнятості іншої рівноцінної посади» замінити словами «на зайняття іншої рівноцінної посади відповідно до вимог законодавства України»;

д) пункт 1 частини першої статті 8 викласти в такій редакції:

«1) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням або прийняттям відставки відповідно до вимог Закону України «Про державну службу»;

е) статтю 9 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Голова Національної ради є розпорядником бюджетних асигнувань на утримання і забезпечення діяльності Національної ради та, на підставі рішень Національної ради, позабюджетних коштів, інших коштів, що надійшли на рахунок Національної ради з джерел, не заборонених законодавством України»;

є) у статті 11:

частину другу доповнити реченням такого змісту: «Представник Національної ради є працівником апарату Національної ради і виконує службові функції відповідно до штатного розпису апарату Національної ради»;

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

«нагляд за дотриманням ліцензіатами умов ліцензії»;

ж) частину шосту статті 12 після слів «прирівнюються до» доповнити словом «відповідних»;

з) другий абзац статті 13 викласти в такій редакції:

«нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями та провайдерами програмної послуги вимог законодавства у галузі телерадіомовлення»;

и) статтю 14 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«ліцензування провайдерів програмної послуги».

У зв'язку з цим абзаци третій — шостий вважати відповідно абзацами четвертим — сьомим;

і) статтю 15 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«розробка і затвердження Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору».

У зв'язку з цим абзаци третій — одинадцятий вважати відповідно абзацами четвертим — дванадцятим;

ї) у статті 16:

у частині третій:

після абзацу першого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«визначені Планом розвитку національного телерадіоінформаційного простору завдання на звітний період та підсумки їх виконання;

інформація про внесені за звітний період зміни до Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору;

визначені Планом розвитку національного телерадіоінформаційного простору завдання на наступний звітний період».

У зв'язку з цим абзаци другий — сьомий вважати відповідно абзацами п'ятим — десятим;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«інформація про дотримання вимог законодавства щодо участі іноземного капіталу в статутних фондах телерадіоорганізацій та вимог до установчих і статутних документів телерадіоорганізацій»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. За результатами розгляду звіту Національної ради Верховна Рада України може висловити недовіру Національній раді. Якщо недовіру висловив і Президент України, це має наслідком відставку всього складу Національної ради»;

й) статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Державна реєстрація телерадіоорганізацій та провайдерів програмної послуги

Національна рада здійснює державну реєстрацію телерадіоорганізацій та провайдерів програмної послуги і веде відповідні реєстри в порядку, визначеному Законом України «Про телебачення і радіомовлення»;

к) статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Санкції за порушення законодавства про телебачення і радіомовлення

Національна рада застосовує санкції до порушників законодавства про телебачення і радіомовлення відповідно до вимог Закону України «Про телебачення і радіомовлення»;

л) статтю 22 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Національна рада має право виступати засновником (співзасновником) друкованих засобів масової інформації»;

м) у частині другій статті 24:

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«затверджуються План розвитку національного телерадіоінформаційного простору та зміни до нього».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — чотирнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятим — п'ятнадцятим;

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«приймаються рішення про видачу та продовження ліцензій провайдерів програмної послуги, про затвердження та внесення змін до відповідних пакетів програм універсальної програмної послуги».

У зв'язку з цим абзаци десятий — п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим — шістнадцятим;

після абзацу тринадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«приймаються рішення про застосування санкцій та про звернення до суду із заявою про анулювання ліцензії на мовлення або про скасування державної реєстрації провайдера програмної послуги».

У зв'язку з цим абзаци чотирнадцятий — шістнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятнадцятим — сімнадцятим;

н) абзац четвертий частини першої статті 25 викласти в такій редакції:

«розробку та реалізацію Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору, впровадження нових технологій і проведення досліджень щодо користування радіочастотним ресурсом для цілей телерадіомовлення»;

2) частину другу статті 28 Закону України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155) викласти в такій редакції:

«2. Надання телекомунікаційних послуг для потреб телебачення і радіомовлення регулюється Законом України «Про телебачення і радіомовлення»;

3) у Законі України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526):

а) абзац дев'ятий статті 1 після слів «діяльність якої» доповнити словом «безпосередньо»;

б) пункт 7 частини третьої статті 16 після слів «підготовка висновків» доповнити словами «на безпосереднє замовлення»;

в) частину четверту статті 19 викласти в такій редакції:

«4. Радіочастотний моніторинг у смугах радіочастот загального та спеціального користування здійснюється на платних засадах за рахунок коштів Державного бюджету України»;

г) у статті 24:

у пункті 2 слова «в частині телерадіомовлення» виключити;

у пункті 3 слово «телерадіомовлення» замінити словами «каналів мовлення, мереж мовлення»;

ґ) пункт 2 частини другої статті 30 доповнити словом «телерадіоорганізаціями»;

д) частину п'яту статті 31 після слів «радіочастотним ресурсом України» доповнити словами «телерадіоорганізаціями та провайдерами програмної послуги»;

е) пункт 3 частини сьомої статті 42 після слів «копію ліцензії на мовлення» доповнити словами «або копію ліцензії оператора багатоканальної телемережі», а слово «телесистем» замінити словом «телемереж»;

4) у Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2001 р., № 11, ст. 45; 2002 р., № 1, ст. 1, № 20, ст. 134; 2004 р., № 12, ст. 155; 2005 р., № 42, ст. 465):

а) у частині другій статті 2 слова «ліцензування каналів мовлення» замінити словами «ліцензування діяльності в галузі телебачення і радіомовлення»;

б) статтю 4 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Розробку та реалізацію державної політики ліцензування телерадіомовлення здійснює Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення»;

5) статтю 19 Закону України «Про кінематографію» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 22, ст. 114; 2003 р., № 30, ст. 248) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«З метою сприяння розвитку кінематографії України, в тому числі шляхом залучення спонсорських та благодійних коштів, встановити, що до складу валових витрат платників податків незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності включаються суми коштів або вартість майна, що спрямовані такими платниками податків як допомога на виробництво та/або демонстрування національного фільму, але не більше десяти відсотків від валового доходу такого платника податків за попередній звітний (податковий) рік».

У зв'язку з цим частини другу — восьму вважати відповідно частинами третьою — дев'ятою;

6) у Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35; 1999 р., № 48, ст. 418; 2000 р., № 32, ст. 254, № 39, ст. 333; 2001 р., № 32, ст. 169; 2002 р., № 2, ст. 12, № 29, ст. 192; 2003 р., № 12, ст. 88, № 33—34, ст. 267; 2004 р., № 35, ст. 412, № 52, ст. 563; 2005 р., № 5, ст. 114, № 17—19, ст. 267):

а) пункт 5.2 статті 5 доповнити підпунктами 5.2.18 та 5.2.19 такого змісту:

«5.2.18. Суми коштів або вартість майна, спрямовані як фінансова допомога на виробництво та/або демонстрування національних фільмів.

5.2.19. Суми коштів або вартість майна, спрямовані на придбання, створення, виробництво аудіовізуальних творів»;

б) підпункт 8.1.3 пункту 8.1 статті 8 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«створення та/або придбання аудіовізуальних творів».

5. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити приведення міністерствами та іншими органами виконавчої влади України нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести видані нею нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом».

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
12 січня 2006 року.
№ 3317-IV.

Правила прийому
До Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ України в 2006 році

Дипломатична академія України при МЗС України - вищий навчальний заклад IV рівня акредитації оголошує набір слухачів на 2006/2007 навчальний рік.

До Дипломатичної академії приймаються громадяни України віком до 40 років, які мають повну вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра) та вільно володіють однією з іноземних мов.

Навчання здійснюється за спеціальністю «Зовнішня політика» (ліцензія Міністерства освіти України, серія АА №902897 від 06.04.2004 р.).

Форма навчання - денна, термін - 24 місяці.

Прийом до Дипломатичної академії здійснюється за державним замовленням і за договорами між Академією та замовниками на умовах, що визначаються цими договорами.

За державним замовленням приймаються:
- працівники дипломатичної служби, умови та порядок направлення яких на навчання до Академії визначаються внутрішнім нормативним актом МЗС України;
- громадяни України віком до 40 років, які працюють в органах державної влади, займаються питаннями зовнішніх зносин України, мають стаж державної служби не менш як один рік (на останньому місці роботи), займають посади V-VII категорій, за угодою-направленням цих органів та попереднім погодженням з МЗС України.

Інші громадяни України приймаються за договорами між Академією та замовниками на умовах, що визначаються цими договорами.

Громадяни інших держав приймаються на навчання до Академії на підставі міжнародних договорів України, договорів, укладених Академією із зарубіжними навчальними закладами та організаціями, індивідуальних договорів, контрактів на умовах, визначених цими договорами, контрактами.

Прийом заяв до Дипломатичної академії проводиться з 1 по 24 червня 2006 року.

До Приймальної комісії вступниками подаються такі документи:
- заява на ім'я ректора;
- особова картка державного службовця або особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- копія диплома про повну пищу освіту (диплом спеціаліста або магістра) та додатка до диплома (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном - подають копію нострифікованого диплома);
- копія трудової книжки, засвідчена в установленому порядку;
- копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номера;
- угода-направлення органів державної влади на навчання (для державних службовців);
- медична довідка за формою №086-у;
- 4 фотокартки (по дві розміром 4х6 та 3х4);
- конверт з поштовою маркою;
- паспорт, військовий квиток, диплом та додаток до диплома пред'являються особисто.

Заяви усіх кандидатів на навчання попередньо розглядаються комісією МЗС України.

Вступні іспити проводяться з 1 по 10 липня 2006 року. Особи, які вступають до Академії, складають іспити:
- з сучасних міжнародних відносин і зовнішньої політики України (усно);
- з іноземної мови (усно);
- з української мови (диктант).

Вступні іспити складаються державною мовою Початок занять - з 1 вересня 2006 року.

Слухачам, які виконали навчальну програму, склали державні іспити та захистили магістерську роботу, присвоюється кваліфікація магістра зовнішньої політики і видається диплом встановленого зразка.

Працевлаштування випускників Дипломатичної академії забезпечується органами державної влади, які направили їх на навчання.

Адреса Приймальної комісії Дипломатичної академії України при МЗС України:
04119, Київ-119, вул. Мельникова, 36/1, к. 445.
Телефон для довідок: 481-44-53.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 29.03.2006 р. по справі №43/214 ТОВ «БУДМОНТАЖ ДЕЛЮКС» (код 33235201, адреса: м. Київ, Кіквідзе, буд. 13, р/р 2600231244 в АБ «Діамант», МФО 320854) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Аврамчука М. П. Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Хмельницького, 44-б) від 24.03.2006 р. в справі про банкрутство №23/60-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгівельна компанія «Схід» (код ЄДРПОУ 33154827, м. Київ, бульвар Кольцова, 5) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 16.03.2006 р. в справі про банкрутство №76/146-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробнича фірма «Асоч» (код ЄДРПОУ 32796498, Білоцерківський р-н, с. Піщана, вул. 50 років Жовтня, 66) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича, ліцензія серії АБ №176254 від 12.10.2005 р. (03110, м. Київ-110, а/с 151).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду.

До уваги акціонерів ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах»!

Правління ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» повідомляє, що порядок денний загальних зборів акціонерів товариства, які скликаються 14 квітня 2006 р., на вимогу акціонера, який володіє більш як 10 % акцій, змінено шляхом внесення доповнень. В цілому кінцевий порядок денний зборів є таким:

Порядок денний:

1. Підведення підсумків та затвердження річних результатів діяльності (річної фінансової звітності) ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» в 2005 році.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах».
3. Порядок розподілу прибутку за 2005 рік. Строки та порядок виплати частки прибутку-дивідендів. Визначення порядку покриття збитків.
4. Прийняття рішення про збільшення статутного капіталу ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» шляхом додаткової емісії акцій.
5. Про розміщення акцій ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» додаткового випуску.
6. Внесення змін до статуту ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» шляхом затвердження нової редакції статуту.
7. Відкликання та обрання членів Правління ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах».
8. Відкликання та обрання членів Наглядової Ради ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах».
9. Відкликання та обрання членів Ревізійної комісії ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах».
10. Затвердження плану роботи ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» на 2006 рік.
11. Затвердження плану роботи на 2006 рік по розширенню регіональної мережі, створенню відокремлених підрозділів ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах», без створення юридичних осіб.
12. Вирішення інших питань діяльності товариства.
13. Затвердження рішень органів управління та контролю ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах».

Початок реєстрації акціонерів (їх представників) - о 16 годині 00 хвилин, закінчення реєстрації - о 16 годині 45 хвилин. Початок зборів - об 17 годині 00 хвилин.

З документами, що стосуються зборів, можна ознайомитися за адресою: 03150, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 64, тел. у м. Києві: (044) 206-63-53, 206-63-54

Для реєстрації в якості учасників зборів акціонери-фізичні особи повинні представити документ, що посвідчує особу (паспорт), представники акціонерів фізичних осіб - довіреність, засвідчену нотаріально чи іншим чином згідно законодавства України. Представники акціонерів - юридичних осіб повинні представити: керівники - документ (витяг) про їх призначення (обрання) на посаду керівника юридичної особи - акціонера та документ, який посвідчує особу (паспорт), інші представники - довіреність, засвідчену печаткою підприємства та підписом керівника, чи засвідчену іншим чином згідно з законодавством, та документ, який посвідчує особу представника (паспорт)».

Додаткова інформація по п. 4 порядку денного зборів згідно із ст. 40 Закону України «Про господарські товариства»:

Мотиви збільшення статутного фонду: збільшення статутного капіталу відбувається для залучення додаткових коштів, необхідних для розвитку статутної діяльності та реалізації нових проектів ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах»;

Спосіб збільшення статутного фонду: проведення додаткового випуску акцій.

Мінімальний розмір збільшення статутного фонду: 10 000 000,00 (десять мільйонів) гривень.

Остаточний розмір статутного капіталу визначається рішенням Загальних зборів акціонерів товариства.

Проект змін до статуту, пов'язаних із збільшенням статутного фонду:

Пункт 6.1 Статуту ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах» викласти в наступній редакції :

«6.1. Статутний капітал Товариства складає 35 000 000,00 (тридцять п'ять мільйонів гривень) гривень. Статутний капітал Товариства поділено на 350 000 (триста п'ятдесят тисяч) простих іменних акцій, номінальною вартістю 100,00 (сто) гривень кожна».

Дані про кількість акцій, що випускаються додатково, та їх загальна вартість: додатково випускаються 100 000 (сто тисяч) акцій загальною номінальною вартістю 10 000 000,00 (Десять мільйонів) гривень.

Відомості про нову номінальну вартість акцій: номінальна вартість кожної акції не змінюється і становить 100 (сто) гривень.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій: акціонери зберігають всі права, гарантовані законодавством та статутом, зокрема, акціонери товариства мають право:
- брати участь в управлінні справами товариства шляхом участі та голосування на Загальних зборах;
- брати участь у розподілі прибутку товариства та одержувати його частку (дивіденди) у розмірі, пропорційному належній йому кількості акцій;
- передати або продати частину або весь пакет належних їм акцій іншим акціонерам або третім особам в порядку, передбаченому законодавством України та статутом;
- користуватися на пільгових умовах послугами, що надаються товариством;
- одержувати інформацію про діяльність товариства. На вимогу акціонера товариство зобов'язане видавати йому для ознайомлення річні баланси і звіти товариства про його діяльність, протоколи Загальних зборів, протоколи Ревізійної комісії;
- вносити пропозиції та вимагати їх включення до порядку денного Загальних зборів (за умови внесення такої пропозиції акціонером(ами), який (які) володіють необхідною кількістю голосів);
- на переважне придбання додатково випущених товариством акцій в кількості пропорційній частці акціонера у статутному капіталі товариства на дату прийняття рішення про випуск акцій;
- інші права, передбачені законодавством України і статутом.

Дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються: підписка на акції, що випускаються додатково, не проводиться, оскільки акції будуть розміщені серед наперед визначеного кола осіб.

Порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із змінами статутного фонду: товариство відшкодовує власникам акцій збитки, що можуть виникнути у зв'язку із збільшенням статутного капіталу, у розмірі та у порядку, встановленому законодавством.

Правління ЗАТ «Страхова компанія «Інкомстрах».

Ухвалою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 17.02.06 року порушено провадження у справі за № 4/44-Б про визнання банкрутом Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю ім. Гагаріна (13200, Житомирська область, Чуднівський район, с. Кілки, вул. Шкільна, 3а, код ЄДРПОУ 01052654, р/р 260414831 в Чуднівському відділенні АППБ «Аваль», МФО 311528).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кіналевського Миколу Євгеновича, ліцензія серії АБ № 116195 від 24.01.2005 р., адреса: 10003, м. Житомир, вул. Войкова, 3, тел. (0412) 223-656.

Заяви з майновими вимогами кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) ухвалою від 23.02.2006 р. порушено провадження у справі № 2-29/6258-2006 про банкрутство Сільськогосподарського рибальського виробничого кооперативу імені адмірала Нахімова, код ЄДРПОУ 31009244 (98210, АР Крим, Ленінський район, с. Мисове, вул. Шкільна, 1), р/р 260016625 у КРД АППБ «Аваль» м. Сімферополь, МФО 324021.

Розпорядником майна призначено Бірюкова М. І., ліцензія серії АА № 719848 від 25.04.2005 р. (95000, м. Сімферополь, вул. Б. Хмельницького, 11, кв. 19).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, від 30.03.2006 р. по справі № 43/898 «АНЕТА» (Код 32822281, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 100/2; р/р 26000301257 в АКБ «Меркурій», МФО 300755) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Кондру Є. Ю., м. Київ-01032, а/с 43 .

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) Постановою від 13.03.06 р. № 23/18-б визнав ТОВ «Рекламне агентство «АТЛАНТІК», код ЄДРПОУ 32422279, 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 100/2, р/р № 26009340831, ФКД ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863 банкрутом. Ліквідатором банкрута призначено ДПІ у Голосіївському районі м. Києва (ініціюючого кредитора)

---

26 травня 2006 року о 9:00 годині відбудуться загальні збори акціонерів відкритого акціонерного товариства «Краснолиманський Агрохім» з порядком денним:

1. Звіт з проведеної роботи.
2. Реорганізація відкритого акціонерного товариства «Краснолиманський Агрохім»

Збори відбудуться за адресою: 83332, Донецька область, Краснолиманський район, смт. Кіровськ, вул. Леніна, 1.

---

1. **Замовник торгів** Структурна одиниця Відкритого Акціонерного Товариства «Донбасенерго» Слов'янська ТЕС

1.1. Поштова адреса:
Слов'янська ТЕС ВАТ «Донбасенерго»
м. Миколаївка, Донецької обл., 84181, Україна.

1.2. Контактні:
Телефон секр. (06262) 49-1-80;
Факс (06262) 49-1-43; (06242) 9-79-27
E-Mail pmslgres@slgres1.gcde.db.energy.gov.ua

2. Оголошується тендер за процедурою запитів цінових пропозицій на «Ремонт парової панельної сушили» з:
— демонтаж і монтаж торцевих кришок;
— демонтаж Т-подібних панелей — 24 шт., загальною вагою — 60 тонн;
— демонтаж прямих панелей — 12 шт., загальною вагою — 24,9 тонни;
— ремонт малих панелей — 48 шт. загальною вагою — 21,8 тонни;
— ремонт Т-подібних панелей — 24 шт.;
— ремонт прямих панелей — 12 шт.;
— кріплення й обв'язка малих панелей — 48 шт.;
— монтаж, кріплення й обв'язка Т-подібних панелей — 24 шт., загальною вагою — 60 тонн;
— монтаж, кріплення й обв'язка малих панелей — 12 шт. загальною вагою — 24,9 тонни.

3. Цінові пропозиції повинні бути надані не пізніше 19.04.06 р. до 16-00 за адресою:
Похидня Г. П. Слов'янська ТЄС
м. Миколаївка, Донецька область, 84181, Україна

4. Розгляд цінових пропозицій відбудеться 26.04.06 р. на Слов'янській ТЕС, у кімнаті селекторної будівлі ІЛК, о 14-00.

РІЧНИЙ ЗВІТ ЗА 2005 РІК ВАТ "Український кредитно-торговий банк"

Баланс
За станом на кінець дня 31 грудня 2005року

тис.грн.

	Найменування статті	Примітки	31.12.2005р.	31.12.2004р.
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України		9156	12209
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	2	0	0
3	Кошти в інших банках	3	18232	16398
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	4	0	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	19092	12236
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6	84354	57605
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	7	0	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	0	0
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9	11169	7214
10	Нараховані доходи до отримання	10	1009	813
11	Відстрочений податковий актив		0	0
12	Інші активи	11	2892	2676
13	Усього активів		145904	109151
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
14	Кошти банків:		26119	16293
14.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України		0	0
15	Кошти клієнтів	12	59094	47741
16	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		0	0
17	Боргові цінні папери, емітовані банком	13	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	14	1166	967
19	Відстрочені податкові зобовязання		1812	548
20	Інші зобов'язання	15	7257	12125
21	Усього зобов'язань		95448	77674
	Власний капітал			
22	Статутний капітал	16	41096	27501
23	Капіталізовані дивіденди		0	0
24	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		0	0
25	Емісійні різниці		3	3
26	Резерви та інші фонди банку		1839	882
27	Резерви переоцінки, у тому числі:		5308	1555
27.1	Резерви переоцінки необоротних активів		5308	1555
27.2	Резерви переоцінки цінних паперів		0	0
28	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		579	579
29	Прибуток/збиток звітного року, що очікує затвердження		1631	957
30	Усього власного капіталу		50456	31477
31	Усього пасивів		145904	109151

Звіт про фінансові результати
за станом на кінець дня 31грудня 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	31.12.2005р.	31.12.2004р
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід		9023	6357
1.1	Процентний дохід	18	14337	11540
1.2	Процентні витрати	19	(5315)	(5183)
2	Чистий комісійний дохід		2044	3861
2.1	Комісійний дохід		2739	4736
2.2	Комісійні витрати		(695)	(875)
3	Торговельний дохід	20	260	913
4	Дохід у вигляді дивідендів	21	0	0
5	Дохід від участі в капіталі		0	0
6	Інший дохід		602	458
7	Усього доходів		11929	11589
8	Загальні адміністративні витрати	22	(4439)	(4475)
9	Витрати на персонал	23	(5148)	(3983)
10	Втрати від участі в капіталі		0	0
11	Інші витрати		(1157)	(781)
12	Прибуток від операцій		1185	2350
13	Чисті витрати на формування резервів	24	647	(678)
14	Прибуток до оподаткування		1832	1672
15	Витрати на податок на прибуток	25	(201)	(715)
16	Прибуток після оподаткування		1631	957
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	26	3,76	2,98
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	26	3,76	2,98

Звіт про рух грошових коштів
за станом на кінець дня 31 грудня 2005 року
(прямий метод)

Тис.грн.

Рядок	Найменування статті	Примітки	31.12.2005	31.12.2004
	I.Операційна діяльність			
1	Процентні доходи, що отримані		14140	12550
2	**Процентні витрати, що сплачені**		(5116)	(4763)
3	Комісійні доходи, що отримані		2739	4736
4	**Комісійні витрати, що сплачені**		(695)	(875)
5	Дивіденди від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії, що отримані		0	0
6	Інші доходи, що отримані		261	164
7	**Інші витрати, що сплачені**		(4024)	(3998)
8	Реалізовані результати від торговельних операцій		260	913
9	Повернення раніше списаних активів		0	0
10	**Виплати працівникам банку**		(5148)	(3983)
11	Податок на прибуток, що сплачений		(155)	(652)
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку		2262	4092
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		(3715)	14062
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		(21008)	(24653)
15	Зменшення (збільшення) інших активів		(205)	809
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		0	0
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків		9826	7390
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних і депозитних рахунків		6419	(1170)
19	Збільшення (зменшення)коштів, залучених під ощадні (депозитні) сертифікати		0	0
20	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань		1178	(65)
21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж		(6540)	3990
22	Чисте збільшення (зменшення) активів і зобов'язань від операційної діяльності		(14045)	363
23	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності		(11783)	4455
	II. Інвестиційна діяльність			
24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення		0	0
25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії		0	0
26	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії		0	0
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		(1710)	(2387)
28	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності		(1710)	(2387)
	III. Фінансова діяльність			
29	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		0	0
30	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань		(4888)	(59)
31	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		13596	3405
32	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду		0	(36)
33	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		8707	3310
34	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		(4786)	5378
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		28607	23234
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		23821	28607
	IV. Вплив змін курсів валют		--	5

Звіт про власний капітал
За станом на кінець дня 31 грудня 2005 року

Таблиця 1. Зміни та рух капіталу за 2005 рік.
Тис.грн.

Ря-док	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєст-рований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Результати переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резервні та інші фонди, усього	Попередній рік
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Залишок на 1 січня звітного року		27501			3	882	1555	1536	31477	27152
2	Скоригований залишок на початок року										
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	1.2									
2.2	Виправлення помилок	1.2									
3	Переоцінка необоротних активів							5003		5003	
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх реалізації										
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів							(1250)		(1250)	
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії										
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації										
8	Чистий прибуток звітного року								1631	1631	957
9	Розподіл прибутку до загальних резервів банку										
10	Розподіл прибутку до резервних фондів						957		(957)		
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку										
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році										(37)
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році										
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу		6592							6592	
15	Внески за акціями нового випуску		7003							7003	3405
16	Викуплені власні акції										
17	Продаж раніше викуплених власних акцій										
18	Анульовані раніше викуплені акції										
19	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		41096			3	1839	5308	2210	50456	31477

Станом на 01.01.2005р. залишки по балансовому рахунку 3630 відсутні.
Сальдо сум нарахованих доходів та нарахованих витрат, яка є складовою частиною залишку на балансових рахунках 5030, 5040, 5041, складає (157) тис. грн.

Керівник **Лобанов П.В.**
Головний бухгалтер **Кицун В.В.**

Аудиторський висновок незалежної аудиторської фірми ЗАТ "Київаудит" за наслідками перевірки фінансової звітності ВАТ "Український кредитно-торговий банк" станом на кінець дня 31 грудня 2005 року за період з 1 січня 2005 по 31 грудня 2005 року

Акціонерам ВАТ "УКТБ"
Правлінню ВАТ "УКТБ"
Національному банку України

м. Київ 28 лютого 2006 року

Закритим акціонерним товариством "Київаудит" на підставі договору від 15 червня 2005 року проведена перевірка поданого в додатку річного фінансового звіту Відкритого акціонерного товариства "Український кредитно-торговий банк" (далі "Банк") станом кінець дня 31 грудня 2005 року за період з 1 січня 2005 року по 31 грудня 2005 року, який складається з:

1.Балансу за 31 грудня 2005 року,
2.Звіту про фінансові результати за період з 1 січня 2005 року по 31 грудня 2005 року,
3.Звіту про власний капітал за 31 грудня 2005 року,
4.Звіту про рух грошових коштів за 31 грудня 2005 року,
5.Приміток до фінансової звітності за 31 грудня 2005 року.

Нами також перевірено дохідність і ліквідність активів, якість "кредитного портфелю", портфелю цінних паперів, стан дебіторської заборгованості, якість управління активами та пасивами банку, відповідність формування капіталу банку, фондів, резервів вимогам нормативно-правових актів Національного банку. Ми оцінили банківські, фінансові, бізнес-ризики та якість управління ними, перевірили операції з пов"язаними особами. Ми зібрали інформацію про адекватність бухгалтерського обліку, ефективність роботи внутрішнього аудиту та відповідність застосованих заходів контролю банку вимогам нормативно-правових актів Національного банку.

Відповідальність за правильність , повноту складання та подання цієї фінансової звітності несе керівництво банку.

Ми несемо відповідальність за висловлення думки щодо цих фінансових звітів на підставі аудиторської перевірки.

Ми провели аудиторську перевірку згідно з Міжнародними стандартами аудиту, які згідно рішення Аудиторської палати України від 18 квітня 2003 року за №122 були прийняті як Національні стандарти аудиту. Ці стандарти зобов"язують нас планувати і здійснювати аудиторську перевірку з метою одержання обгрунтованої впевненості в тому, що фінансові звіти не містять суттєвих викривлень. Аудит включає перевірку шляхом тестування доказів, які підтверджують суми та розкриття інформації в фінансових звітах.

Ми вважаємо, що проведена нами аудиторська перевірка забезпечує обгрунтовану підставу для висловлення нашої думки. На нашу думку , фінансові звіти, що додаються:

1.Баланс за 31 грудня 2005 року,
2.Звіт про фінансові результати за період з 1 січня 2005 року по 31 грудня 2005 року,
3.Звіт про власний капітал за 31 грудня 2005 року,
4.Звіт про рух грошових коштів за 31 грудня 2005 року,
5.Примітки до фінансової звітності за 31 грудня 2005 року.

достовірно відображають в усіх суттєвих аспектах, за винятком впливу податкового ризику, про який йдеться в аудиторському звіті, ***дійсний фінансовий стан ВАТ "Український кредитно-торговий банк" станом на 31 грудня 2005 року, а також результат його діяльності та рух грошових коштів за 2005 рік, у відповідності до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", Положення про організацію бухгалтерського обліку та звітності в банківських установах України, затвердженого постановою Правління Національного банку України 30.12.98 №56/3349 із послідуючими змінами та доповненнями, Інструкції про порядок складання річного фінансового звіту в банках України, що затверджена постановою Правління Національного банку України від 07.12.2004 року №598, інших нормативних актів Національного банку України, і відповідають вимогам Закону України "Про банки і банківську діяльність", іншим законодавчим та нормативно-правовим актам України.***

28 лютого 2006 року

Директор ЗАТ "Київаудит" Н.І.Іщенко
(сертифікат №0000026, термін дії до 01 січня 2007 року)
(сертифікат аудитора А 0005559, термін чинності до 30.10.2008)
Адреса: м.Київ, вул.Саксаганського,53/80, кім. 702
тел.287-70-55, 287-42-94

ЗАТ "Київаудит" внесена до реєстру суб"єктів аудиторської діяльності рішенням Аудиторської палати України №99 від 30.03.2001 року, свідоцтво №1970, термін чинності до 15.12.2010р.).

Шановні акціонери!
Правління ВАТ «Костянтинівський завод «Втормет»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства, що відбудуться 23 травня 2006 року о 13:00 годині за адресою: м. Костянтинівка, вул. Леніна, 1, актовий зал.

Порядок денний:

1. Звіт Правління ВАТ «Костянтинівський завод «Втормет» про діяльність Товариства за 2005 рік та затвердження фінансової звітності.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про діяльність Товариства за 2005 рік.
3. Звіт Спостережної ради Товариства за 2005 рік.
4. Затвердження розподілу прибутку за 2005 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку на 2006 рік.
6. Внесення змін до Статуту Товариства та затвердження їх у новій редакції.
7. Внесення змін до складу Спостережної ради Товариства.
8. Внесення змін до Правління Товариства.

Реєстрація акціонерів 23 травня 2006 року з 12:00 до 12:50 у приміщенні актового залу. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонера - доручення, оформлене у встановленому порядку і документ, що посвідчує особу. Ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним зборів можливо за місцезнаходженням Товариства: 85103, м. Костянтинівка, вул. Леніна, 1, планово-економічний відділ 19-22 травня 2006 року.

Правління.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що відповідно до рішення виконавчої дирекції Фонду від 30 березня 2006р. Фонд здійснює виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **ВАТ АКБ «ГАРАНТ»** (м. Київ) через установи банку - агента Фонду ТОВ **«Укрпромбанк»** з 5 квітня до 28 травня 2006 р.

Для отримання гарантованої суми відшкодування у банку - агенті потрібно пред'явити паспорт, або документ, що засвідчує особу та довідку органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи - платника податку.

Відшкодування коштів за вкладами також виплачуватимуться іншим особам на підставі документів про право на спадщину та довіреності, згідно з законодавством України.

Довідки за телефоном: (044) 495-24-12.

Адреса Фонду: 01034 м. Київ, вул. Ярославів Вал 32-А.

Поліси добровільного страхування відповідальності за оплату медичних та інших послуг під час подорожі за кордон перед третіми особами у разі нещасного випадку чи захворювання № 001052 — № 001080, а також поліси страхування від нещасних випадків № 001106, № 002706, № 002715, № 004304, № 004624, № 002678, № 003709 ТДВ «Страхова компанія «ПРОВІТА» вважати недійсними.

У відповідності до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 23 березня 2006 р. по справі №43/177 визнав банкрутом ТОВ «Арго-транс» (03061, м. Київ, вул. Бакуніна, 4, ІПН 32485632) та відкрив ліквідаційну процедуру.

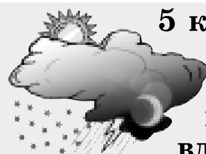
Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Денисенко Віктора Михайловича (03113, м. Київ, проспект Перемоги, 57 (10 поверх).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

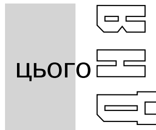
Постановою господарського суду в Запорізькій області № 25/31/06 від 10.02.2006 року (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) в відповідності до вимог ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Торгово-промислова компанія «Кранімпекс» (69015, м. Запоріжжя, вул. Кияшко, 16А, код 31260702, р/р 26008304476001 в ЗРУ КБ «Приватбанк» м. Запоріжжя). Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8, ліцензія № 779213).

СПОРТ

ВІВТОРОК, 4 КВІТНЯ 2006 ■ № 61 (3811)

5 квітня в Україні місцями короткочасний дощ. Температура вночі 0—8 тепла, вдень 5—14. На півночі вночі 0—6 тепла, вдень 6—14. У південних областях вночі 2—7 тепла, вдень 7—14. На заході вночі 0—8 тепла, вдень 6—12. У Карпатах посилення вітру до 15 м/с. У східному регіоні — дощ. Температура вночі 1—4, вдень 5—12 тепла. У центрі вночі 2—8 тепла, вдень 6—12. Вітер змінний, 5—10 м/с.

4 КВІТНЯ

■ 1907. Народився композитор Микола Коляда. ■ 1917. Відкрився установчий з'їзд Української партії соціалістів-революціонерів. Ухвалив, зокрема, рішення про необхідність автономії України. ■ 1919. В Італії відкрито дирижаблеву пасажирську авіалінію (Рим—Неаполь). ■ 1932. Народився кінорежисер Андрій Тарковський ("Андрій Рубльов", "Соляріс", "Жертвоприношення"). ■ 1936. В Одесі засновано НДІ очних хвороб (нині — імені академіка Філатова). ■ 1949. У Вашингтоні підписано Північноатлантичний пакт (НАТО). ■ 1961. Помер мовознавець Леонід Булаховський.

Приймаємо бельгійців

Фото із сайта Андрія МЕДВЕДЕВА.

Теніс. Київ. Тут на кортах «Наука» 7—9 квітня відбудеться матч другого раунду першої євро-африканської зони Кубка Девіса. Зустрінуться збірні України та Бельгії. У разі перемоги наша команда отримає право на матч за вихід до Світової групи. Про це кореспондентові «Голосу України» розповів президент ФТУ **Герман Беньямінов.**

У попередній заявці збірної України — чотири тенісисти. Першим номером української команди стане Сергій Стаховський (251-й у рейтингу АТР, **на знімку).** Це перший його виступ за національну збірну України. Вдалося викупити контракт Стаховського в Чехії, де він жив і тренувався останні роки.

І решта в попередній заявці — знайомі постаті: Орест Терещук (424), Олександр Недовєсов (535), Сергій Ярошенко (578). Утім, остаточний склад української команди поки що не визначено. Разом із згаданими спортовцями також тренуються Сергій Бубка-молодший та Михайло Філіма.

Головна несподіванка у складі бельгійської команди — відсутність у попередній заявці 50-го номера рейтингу АТР Крістофа Рохуса. Зате є Олів'є Рохус (30), Крістоф Вліген (57), Жиль Ельснер (152) та Стефан Ваутерс (226).

Арбітрів «розсекречено»

Футбол. Міжнародна федерація футболу (ФІФА) оголосила список двадцяти трьох арбітрів, котрі обслуговуватимуть матчі чемпіонату світу 2006 року.

Ось той перелік: Маркус Мерк (Німеччина), Ессам Абд Фахт (Єгипет), Карлос Амарилья (Парагвай), Беніто Арчундія (Мексика), Карлос Батрес (Гватемала), Массімо Кусакка (Швейцарія), Коффі Коджия (Бенін), Франк де Блекере (Бельгія), Массімо де Сантіс (Італія), Горацiо Елізондо (Аргентина), Тору Камікава (Японія), Валентин Іванов (Росія), Хорхе Ларріонда (Уругвай), Шамсул Маїдін (Сінгапур), Мануель Гонзалес (Іспанія), Грехем Полл (Англія), Ерік Пула (Франція), Пітер Прендергаст (Ямайка), Любош Міхел (Словаччина), Оскар Руїз (Колумбія), Марк Шилд (Австралія), Карлос Симон (Бразилія), Кірос Вассарас (Греція).

Проблем не поменшало

Футбол. Кореспондент «Голосу України» розмовляв із тренером національної збірної України **Олегом Блохіним.** Ішлося про підготовку нашої команди до виступу у фінальному турнірі чемпіонату світу 2006 року.

— Ви вже визначилися зі складом, який вирушить до Німеччини?

— Говорити щось конкретне сьогодні дуже складно. Адже товариських матчів ми не мали. Тому ще не відомо, хто поїде на чемпіонат світу. ФІФА визначила термін подання заявок — до 15 травня. А в нас тільки закінчиться чемпіонат. Як на мене, то неправильне рішення. Я прохав клубних тренерів завершити національний турнір 10 травня. Однак взаєморозуміння, підтримки поки що не здобув. Ситуацію ускладнює і те, що не можемо залучити гравців молодіжної збірної, яка виступатиме на фінальній стадії першості Європи.

— Та все-таки, чи можлива поява в жовто-синій команді нових виконавців?

— Тим футболістам, котрі півроку тому виборoли для України путівку на світовий чемпіонат, ще не гарантовано поїздку до Німеччини. За колишні заслуги брати будь-кого не збираюся. Прикро, але чимало з них з різних причин нині не відповідають рівневі національної збірної. Чимало виконавців, яким довіряли місце в основних складах своїх клубів, тепер туди не потрапляють. Я не можу наказати клубним тренерам ставити тих або тих. На цю тему мав розмову з багатьма. Попередив, що рівень їхньої гри нас не задовольняє. Отже, якщо матимемо 20, а не 23 футболістів, які відповідатимуть вимогам, то повеземо лише ці два десятки гравців.

— Чи поліпшилася ситуація з воротарями, як справи в Олександра Шовковського?

— Ситуація непроста. Проблема Шовковського залишається. Ми спробували Шуста, який весь час грав у «Шахтарі» (У матчі останнього туру Шуст грав знову. — **Прим. автора).** Але його чомусь посадили на лаву запасних. Є ще один юний голкіпер — Рибка. Він поїде на молодіжний чемпіонат Європи. Але основний воротар у тому колективі не він, П'ятов. Хоча когось із молодих гравців я буду змушений брати. Маємо тренера воротарів Юрія Роменського, і останнє слово буде за ним.

Через оцю невизначеність зі складом нажили ще й проблему з фірмою «Lotto». Річ у тім, що повинні вже тепер дати прізвища гравців, які поїдуть до Німеччини, щоб нашили їх на футболки. І які їм прізвища давати? Хіба що тренерів і кількох футболістів. А ще організатори ЧС—2006 вимагають, щоб ми їм надали розклад тренувань, відкритих занять, зустрічей з журналістами. І це їм потрібно вже за два місяці! Мені важко зрозуміти таке...

— Олеже Володимировичу, минуло вже багато часу після жеребкування груп. То, либонь, тепер можна оцінювати наших суперників конкретніше, сказати про наші плани в Німеччині?

— Чому тепер? І раніше ми знали силу конкурентів. Особливо іспанців, яких, гадаю, представляти нема потреби. Ця збірна — серед світової еліти. Туніс — багаторазовий чемпіон Африки. Гадаю, коментарі зайві. Майже всі футболісти цього колективу виступають у провідних європейських клубах. І мають чудовий вишкіл. От тільки збірна Саудівської Аравії є для нас певною загадкою. Знаємо лише, що вона проводить чимало товариських поєдинків. Але, попри все, наше завдання залишається незмінним — вийти з групи.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

З лідерами не панькалися

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 24-й тур. 1—2 квітня.

«Арсенал» — «Металург». 1:2. 3 500 глядачів. **Голи:** Окодува, 40 — Нагорняк, 19, Кутарба, 85 (п).

«Сталь» — «Шахтар». 1:3. 9 000. Оканa-Стазі, 64 — Тимощук, 25, Жадсон, 51, Срна, 90+2.

«Металіст» — «Динамо». 1:2. 30 000. Фомін, 37 — Мілевський, 49, Єщенко, 65. **Вилучено** Ганчаржика («Металіст», 45), Клебера («Динамо», 45).

«Чорноморець» — «Волинь». 2:0. 14 000. Полтавець, 23 (п), Бугайов, 48.

«Металург» Д — «Дніпро». 1:1. 4 000. Бусаїді, 36 — Назаренко, 26.

«Ворскла» — ФК «Харків». 0:0. 8 300.

«Іллічівець» — «Кривбас». 1:0. 9 000. Яксманицький, 6.

«Закарпаття» — «Таврія». 0:1. Вишневський, 80 (п).

	В	Н	П	М	О
«Динамо»	**20**	**4**	**0**	**57—14**	**64**
«Шахтар»	**19**	**4**	**1**	**52—10**	**61**
«Чорноморець»	**11**	**5**	**8**	**32—25**	**38**
«Іллічівець»	10	7	7	22—24	37
«Металург» Д	9	8	7	28—21	35
«Металіст»	9	5	10	28—32	32
ФК «Харків»	8	6	10	28—28	30
«Дніпро»	7	8	8	22—21	29
«Ворскла»	7	8	9	20—26	29
«Таврія»	8	4	12	21—27	28
«Волинь»	8	4	12	27—39	28
«Кривбас»	7	5	12	19—25	26
«Металург» Зп	7	5	12	22—34	26
«Сталь»	6	7	10	20—35	25
«Арсенал»	**6**	**6**	**12**	**19—31**	**24**
«Закарпаття»	**3**	**6**	**15**	**14—39**	**15**

У Харкові і стадіон був заповнений вщерть, і «Металіст» чинив гідний опір лідерові. Після першого тайму харків'яни вели перед. Відзначився Фомін, який вразив ціль ударом головою. Цей талановитий футболіст грав би ще кориснiше й ефективніше, якби не відвертав увагу на з'ясування стосунків із суперниками та на розмови з арбітром. Утім, у цього, повторюю, здібного футболіста все ще попереду. Зокрема, дорослість і мудрість.

Наприкінці першого тайму перестаралися Ганчаржик та Клебер, давши волю емоціям. За що обох було вилучено з поля, бо до цього вони вже мали по одному попередженню. До речі, польський легіонер «Металіста» вже не перший матч надто знервований. Цього разу, як кажуть, номер не пройшов. Хоча і Клебер, якому сповна дістається від опікунів, міг би поводитися холоднокровніше. Однак футбол без пристрастей був би прісний. Та й радити значно легше, ніж дотримуватися правил.

Після перерви, вже у скорочених складах, команди продовжували діяти у високому темпі. Однак більше користі з ситуації отримали кияни. Вони швидко встановили рівновагу. Це зробив дуже помітний і корисний цього разу Мілевський. Динамівці, по правді кажучи, створили значно більше гострих моментів. І, зрештою, забили переможного м'яча. Це зробив новобранець «Динамо» Єщенко, який діяв сумлінно і самовіддано.

За день до цього чимало проблем у Алчевську мав і «Шахтар». Саме «Сталь» у першому колі відібрала в чемпіона два очки. Гостра суперечка тривала до останніх хвилин. І лише третій забитий м'яч у ворота гостей розрядив напружену ситуацію.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 051

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1388

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»